

DẤU HIỆU THẬT BỊ XEM THƯỜNG

...nhóm nhau lại sáng nay trong Danh Chúa Jêsus, và sau khi cầu nguyện thật nhiều. Và sáng nay, tôi đã không thức dậy sớm. Tôi hầu như, dậy trễ, và tôi cho rằng mọi người biết lý do đó là gì, ngay lúc này.

² Sáng nọ, hay đêm nọ, tôi về nhà, và người hàng xóm của tôi đang đứng trong sân, anh và đứa con gái nhỏ của anh. Vợ anh là một y tá trong khoa sản phụ ở bệnh viện. Vì vậy anh cầm một—một chiếc can trong tay mình, dài khoảng chừng này, với một—một câu này trên nó, một dây ruy băng nào đó, và vật nhỏ này nói, “Ông nội Branham ơi, như tôi tin, vào khoảng 3 giờ 43 hay 4 giờ 43, ngày 11 tháng Mười.” Rồi, dấu ngoặc to lớn ở cuối chiếc can, nói, “Ông già hơn là ông nghĩ.” Vậy là bây giờ tôi có những quyền hợp pháp để nghỉ lâu hơn một chút vào buổi sáng. Đúng vậy không, Anh Wright, khi anh—khi anh trở thành ông nội?

³ Và vì vậy tôi tin rằng, thế thì, hầu như cũng thứ lỗi cho tôi, Chị Kidd à, sáng nay, vì đã không dậy được khi chị đến từ Ohio. Tôi chắc chắn cảm thấy già hơn khoảng mười tuổi, tôi nghĩ, đã nghĩ, sau đó. Nhưng, như tất cả anh em đều biết rằng tôi có một cháu trai nhỏ ngoài đó, khoảng bảy hay tám cân, gần như thế, đứa bé xấu nhất tôi từng thấy. Người ta nói, “Nó trông giống như ông nội của nó.” Vì thế...Và tôi vừa mới đang thấy nơi nó đi, chỗ mà Billy đã đi.

⁴ Vì vậy, tối hôm qua, đi xuống hội trường, sau khi thực hiện những cuộc gọi của mình, tôi đã gặp một nhóm những người bạn trung thành từ Georgia và vùng lân cận đến, và tất cả chúng tôi ra ngoài đó nhìn những đứa trẻ. Và chúng thật đáng yêu. Bây giờ, chúng thật...Tôi luôn luôn cảm thấy điều gì đó giống như, “Billy, anh sợ anh sẽ làm vỡ chúng, anh biết đấy. Chúng rất nhỏ bé.” Và tôi tin đó là Chị Beeler đã nói...Tôi thường nghĩ...Chị cũng thường nghĩ điều đó trước đây, nhưng, sau đó, chị đã nhận thấy chúng không dễ bị hại được. Vậy, tôi nghĩ điều đó gần như đúng.

⁵ Chiều hôm qua tôi có được đặc ân đi xuống một trong những ngôi nhà chị em chúng ta của hội thánh tại đây, căn nhà con gái của chị; và tôi nghĩ cô ấy cũng có mặt tại nhà thờ đây, nơi mà họ đã có một bữa ăn tối sinh nhật nhỏ cho Anh Neville. Và ngày hôm qua anh đã vượt thêm được một cột cây số nữa. Và vì vậy chúng ta chúc cho Anh Neville, “Một sinh nhật thật vui vẻ,” mỗi người trong chúng ta, vì anh là một người anh em rất tốt. Và, dĩ nhiên, anh vừa mới đi qua tuổi hai mươi lăm, một chút, vậy thì cũng giống tôi. Và vì vậy chúng tôi vừa mới đi qua nó, lần thứ hai. Đó là...Bây giờ đó là đang trở nên một người già, khi anh em đi vượt qua cái mức đó lần thứ hai, anh em biết đấy.

⁶ Tôi nhớ buổi sáng mà Frankie Weber đến trên đây. Và anh ấy là người láng giềng ở kế nhà với chúng tôi ở đây; con gái của anh sống ở đó lúc này. Anh sống tại Florida. Và Frankie và tôi đã đi học với nhau. Và Frankie đã bỏ vào phần dâng sinh nhật của anh. Và tôi đã rao giảng được khoảng ba hay bốn năm lúc đó. Tôi đã dẫn dắt Frankie đến với Chúa Jêsus. Và anh bỏ vào đồng hai mươi lăm xu. Tôi nghĩ tôi đã hai mươi hai. Và anh đã bỏ vào đồng hai mươi lăm xu. Tôi nghĩ, “Ồ, chao ôi, có phải cậu có ý bảo tôi rằng Frankie Weber hai mươi lăm tuổi rồi không? Chà! Chao ôi, tôi sợ đến lúc khi tôi đến tuổi hai mươi lăm.” Bây giờ tôi sắp bỏ vào đó ba đồng ấy, vậy nên, chẳng bao lâu nữa. Vì vậy điều đó—điều đó thật sự không mất bao lâu nữa để đi qua.

⁷ Khi tôi nhìn qua đây và thấy Anh và Chị Kidd trong tuổi tám mươi của họ và vẫn đang còn đi mạnh khỏe, tôi nghĩ, “Lạy Chúa Jêsus, xin tha thứ con vì than phiền, ở tuổi năm mươi hai.” Và họ...Chị thì tám mươi, và Anh Kidd thì tám mốt. Đúng thế không? Tám mươi mốt. Và họ vẫn còn trong chức vụ. Và tôi bảo cho anh em hay, điều đó làm cho chúng ta can đảm, phải không? Nhất định rồi. Chúa chắc chắn là tốt lành đối với chúng ta.

⁸ Bây giờ, có một điều tệ hại duy nhất mà tôi kính sợ, có buổi nhóm tại đây vào buổi sáng, và đó là...Nó quả là điều kinh khủng, nghe giống như một điều rất hổ thẹn để nói ra. Nhưng tôi có rất nhiều những người bạn đến, từ nơi thật xa, với—với những buổi nhóm.

Tôi không thấy nhà Evanse ở đây, nhưng tôi cho rằng, họ có mặt ở nơi nào đó ở đây. Họ chưa hề bỏ lỡ một buổi nhóm nào. Và anh em biết họ lái xe bao nhiêu dặm mỗi Chúa nhật để nghe giảng không? Một ngàn ba trăm dặm. Họ không thể tiến hành chuyến đi ít hơn sáu mươi đến bảy mươi đô-la một tuần, để đi nhà thờ, đúng vậy, thì giờ họ đến đây với toàn bộ, gia đình của họ, chi phí của họ, đi qua đây.

⁹ Bây giờ, không chỉ thế thôi, nhưng đây là một người anh em trẻ ở phía dưới Alabama, lái xe cùng một khoảng đường dài như vậy mỗi tuần lễ. Anh...Ồ, chào ôi! Anh “Welt”? [Một anh em nói, “West.”—Bt.] West. Tôi...Anh ấy trông giống như một cậu con trai, đối với tôi. Anh ấy là—anh ấy là một người cha, đã có một đám con cái. Nhưng anh luôn luôn thật sự nhắc nhở tôi, anh ấy trông thật trẻ trung, anh và vợ anh. Anh West.

¹⁰ Anh và Chị Palmer đang ngồi ở sau đó, đến từ phía dưới Macon, Georgia.

Và—và Chị Ungren, họ thường thường có mặt ở đây, từ ở dưới Memphis, Tennessee. Họ có mặt ở đây sáng nay không? Tôi—tôi...Họ thường thường có mặt. Chị Ungren và—và nhóm từ ở dưới Memphis, Tennessee, con đường, vâng, trở lại phía sau.

Và có những người khác. Tôi chỉ...Họ thật quá nhiều, để nhắc đến. Một vài người trong họ, trên đường miền nam Kentucky xuống. Một số người, trên đường đi lên gần Chicago. Và một số người đến từ Chicago, và ở trên Chicago, lân cận ngoài đó.

¹¹ Chúa nhật, tôi hiểu có một người ở đây đến trên suốt con đường từ California, và anh ấy chỉ có ít thời gian để ở lại; đã muốn gặp tôi. Dĩ nhiên, tôi thật mệt, sau buổi nhóm. Và người đó đã quay về, mà tôi không gặp anh ấy.

Một người khác đến từ trên Illinois, nơi nào đó. Nếu người đó có mặt ở đây sáng nay: họ có những quả táo đẹp và ngon nhất mà tôi từng ăn. Và anh ấy đã mang cho tôi một thùng táo.

Và một trong những anh em từ dưới Georgia, tôi tin là thế, hay nơi nào đó, đã mang một gói thật lớn trái hồ đào, lớn khoảng đó, những gói giấy lớn. Và, ồ, tôi thực sự có thể ăn chúng!

¹² Ngay bây giờ, tôi thì, dĩ nhiên, tôi không đang ăn những món đồ ăn khoái khẩu trong những ngày này, kể từ khi mẹ tôi đi khỏi. Tôi đang tìm kiếm Chúa cho một—một khối tượng mới. Chỉ ăn những thứ mềm, và chẳng hạn như tôi...nhỏ như tôi có thể tiêu hóa được; đã mất đi hai mươi cân. Mà là...Bây giờ, tôi không kiêng ăn. Tôi không...không. Điều đó, chỉ làm điều đó, điều đó không dâng lên cho Chúa. Anh em cần dâng lên cho Chúa điều tốt nhất mà anh em có. Không phải...

¹³ Tôi chợt thấy Anh Sumner và họ cũng ở đằng sau đó. Có thật nhiều người. Tôi...

Giống như, Chúa nhật vừa rồi, tôi đã đề cập đến những người mà—mà đã ngồi với mẹ, và những việc khác. Và một người chị em thật trung tín đã có mặt tại đó. Tôi đã quên tên người phụ nữ ấy. Vậy thì, tôi xin lỗi, nếu chị có mặt ở đây sáng nay. Một người trong họ là Chị Beeler, và người khác là Chị và Anh Steffy. Và rất nhiều! Tôi...

¹⁴ Tất cả anh chị em biết khá rõ rằng tôi không có ý nói thế, khi tôi nhìn lướt qua một cái tên hay nhìn lướt qua một người. Hết thảy họ đã trung thành biết bao! Và đôi khi chỉ đang ngồi tại đây, tôi sẽ đề cập đến người nào đó vừa mới đến trong trí mình. Nhưng tôi...Vì điều đó, tôi có ý nói cả nhóm, mọi người, đấy, nó thật đẹp quá. Và rồi, mọi người, thật đáng yêu, tử tế đối với chúng tôi. Và chúng tôi chắc chắn biết ơn sâu sắc điều đó.

¹⁵ Và bây giờ, sáng nay, chúng ta sẽ cố gắng tiếp cận Lời Đức Chúa Trời lần nữa. Bây giờ, tôi muốn thực hiện lời tuyên bố này, để nó sẽ thật rõ ràng, rằng tôi—tôi không chỉ đến với bất kỳ buổi nhóm nào để chỉ được nhìn thấy mà thôi. Tôi không đến đó chỉ để nói, “Ồ, có lẽ tôi muốn cầu nguyện với Chúa để ban cho tôi một—một Sứ điệp mà sẽ thật sự làm cho dân sự cảm thấy thật tốt và la lớn.” Chúng ta đã có quá nhiều điều đó rồi, nhưng, và chúng ta đánh giá cao điều đó. Điều đó tốt thôi. Hiểu không? Điều đó tuyệt vời. Hiểu không? Nhưng điều mà tôi muốn biết, là, “Lạy Chúa, xin Ngài điều khiển các ý tưởng của con trong điều gì đó mà sẽ là sự giúp đỡ cho dân sự, hầu cho sẽ đặt họ gần hơn với Đức Chúa Trời, điều ấy sẽ—điều ấy sẽ—điều ấy sẽ làm điều gì đó cho họ.” Mà, mà không quá nhiều như gây dựng cho họ

về mặt thuộc linh, nhưng gây dựng cho họ trong sự hiểu biết và sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời, để họ sẽ biết được cách chịu đựng thế nào khi quân thù đến.

¹⁶ Tôi đã trò chuyện với một chị em người đã lên đây thăm viếng tuần này, Chị Palmer. Chị ấy nói, muốn biết tôi đã từng sống như thế nào trong đất nước này. Ấy là, anh chị em chỉ đi vào đây, và, vâng, mỗi lần tôi đến thung lũng là tôi bị đau ngay khi tôi đi vào. Nó hoàn toàn thật không tốt cho sức khỏe trong thung lũng ở đây. Chúng ta biết điều đó. Nhưng Đức Chúa Trời đã có nhiều con cái ở dưới nơi đây. Và vì vậy một trong những ngày này...

¹⁷ Tôi đang tìm kiếm Chúa bây giờ, để tìm thấy một Sứ điệp thật chính xác từ Đức Chúa Trời. Hiểu không? Và tôi, bởi sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, tôi cứ cố gắng nắm giữ cho đến lúc Ngài đến, đó là cho đến lúc Ngài có lời tuyên bố nào đó với tôi. Vì tôi cảm thấy rằng nên có... Có điều gì đó mà sắp xảy ra chung quanh đây, và tôi muốn biết đó là gì. Tôi muốn biết một cách trực tiếp từ Đức Chúa Trời, để tôi có thể nói ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hiểu không? Và rồi—rồi anh chị em có thể, anh chị em, dân sự, lúc ấy sẽ biết rằng đó—đó không phải là tôi. Vì vậy, tôi muốn cố gắng làm điều đó để, để mà, hay là, nghe từ Ngài trước hết.

¹⁸ Bởi vì, nếu Ngài đặt những Lời Ngài trong—trong một người, ồ, thế thì đó không phải là người ấy nữa; mà chính là Ngài. Rồi nếu người ấy đang nói điều đó, tự người ấy, thì nó sẽ không được tính đến cho bất cứ điều gì dù thế nào đi nữa. Nhưng nếu Ngài là, Lời của Chúa, ở trong người đó, thì Nó sẽ nói ra, và rồi nó sẽ là—nó sẽ là thật hoàn toàn đúng. Đó là điều chúng ta đã được ủy thác trong Kinh Thánh, qua Phục truyền Luật lệ ký khoảng chương thứ 20, tôi nghĩ vậy, Nó đã nói, vâng, “Hãy xem, và nếu một người nói như Danh Chúa, và điều đó không ứng nghiệm, thì đừng để ý gì đến người đó.” Hiểu không? “Nhưng nếu họ nói ra điều đó và nó ứng nghiệm, thì tốt hơn các ngươi hãy nghe điều đó,” đấy, “bởi vì điều đó đang đến từ Đức Chúa Trời.”

¹⁹ Đó là cách của Đức Chúa Trời có. Ngài đã có chương trình thường lệ của Ngài được đặt ra trong Kinh Thánh ở đây. Chúng ta biết cách để đọc điều đó ra. Nhưng có những điều nào đó, mà—

mà đối với Hội thánh và với thời đại cùng những sự việc, Ngài đã không có viết ở đây trong Kinh Thánh, vậy Ngài đặt Tiếng nói của Ngài vào trong một người và họ nói Nó ra, đây, nói Nó ra. Vậy, thế thì, cách để phán xét người đó là tìm thấy điều đó có xảy ra theo cách họ nói hay không. Rồi, nếu nó xảy ra, rồi tiếp tục xảy ra theo cách đó, ờ, thế thì chúng ta biết điều đó đến từ Chúa. Thế thì chúng ta—thế thì chúng ta có sự tự tin, rồi, để sẵn sàng cho những điều mà sẽ đến.

²⁰ Tôi muốn đọc hai hay ba chỗ trong lời Kinh Thánh sáng nay. Và đầu tiên, tôi muốn đọc, từ Sách Xuất Ê-díp-tô ký, và tôi tin bắt đầu với, chương 4 của—của Xuất Ê-díp-tô ký.

²¹ Và bây giờ tôi có thể thông báo trong lúc anh chị em đang sẵn sàng đọc những câu Kinh Thánh này, tôi có thể thông báo những gì tôi muốn giảng cho anh chị em, những gì Chúa đã đặt để trong lòng tôi để nói về, sáng nay. Tôi không biết những gì Ngài sẽ làm với nó, đối với dân sự; có thể được chỉ dẫn cho một người ở tại đây, có lẽ người nào đó bên ngoài trong xứ nghe bằng, nơi nào đó khác. Song tôi muốn thông báo, sáng nay...

²² Tôi nghĩ, sáng Chúa nhật vừa rồi, tôi đã giảng về *Lời Chứng Thật*. Và sáng Chúa nhật này, ý Chúa, tôi muốn giảng về: *Dấu Hiệu Thật Bị Xem Thường*.

²³ Tôi...Anh Palmer đã bảo tôi, tối hôm qua, rằng sáng Chúa nhật vừa rồi tôi đã giảng về đề tài...hay đã nói tôi sẽ giảng, sáng Chúa nhật này, về “Bốn giao điểm của Hội thánh.” Và khi tôi đi vào tối hôm qua...Tôi thường ghi nó xuống. Những gì...Tôi không biết anh em có phải làm điều đó hay không. Nhưng tôi có rất nhiều điều, cố gắng suy nghĩ về. Tôi có được điều gì đó, tôi phải ghi nó xuống trên một mẩu giấy. Hiểu không? Và tôi đã đi đến nhìn vào nó, và những gì tôi đang có ý muốn nói bởi điều đó không phải chính xác là bốn giao điểm. Thực sự, tôi đã nói nó theo cách đó. Nhưng những gì tôi đã có ý nói, là, “Bốn cách hình thành sự cai quản của Hội thánh.” Và để làm điều đó, tôi phải thảo luận thật nhiều lịch sử với nhau. Và có lẽ lần kế tiếp tôi sẽ có điều đó. Nhưng nó mất thêm chút ít thời gian nữa hơn là tôi đã có, thời gian nghiên cứu, để có được nó, vì anh em phải quay trở lại và lấy các ngày tháng, và đại loại như vậy.

Bởi vì, tất cả anh em, tất cả đều hiểu rằng nó thì ở mọi nơi. Ồ, chúng ta muốn chắc chắn khẳng định về những điều này trước khi chúng ta nói chúng. Chúng phải đúng. Bởi vì, chúng ta đang đứng tại đây, đang giữ chức vụ cao nhất mà được giữ trên thế giới: một mục sư. Một mục sư, và trung thật và đúng nhất, chính xác, chúng ta phải là cách đó. Chúng ta phải lệ thuộc vào Đức Chúa Trời để làm điều đó.

Bây giờ, trong Sách Xuất Ê-díp-tô ký, chương thứ 4:

Và Môi-se thưa và nói,...này, họ sẽ chẳng tin tôi, cũng chẳng nghe tiếng tôi: vì họ sẽ nói rằng, CHÚA chẳng đã hiện ra cùng người đâu.

Và CHÚA phán với người rằng, Trong tay người cầm vật chi? Và người thưa rằng, Một cây gậy.

Và Ngài phán rằng, Hãy ném nó xuống đất đi. Và người bèn ném nó xuống đất, và nó đã hóa ra một con rắn; và Môi-se chạy trốn trước nó.

Và CHÚA bèn phán cùng Môi-se rằng, Hãy giơ tay người ra, và nắm lấy đuôi nó. Và người giơ tay ra, và nắm lấy nó, thì nó hoàn lại cây gậy trong tay người:

Ấy để cho chúng nó tin rằng CHÚA Đức Chúa Trời của tổ phụ mình, là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp, đã hiện ra cùng người.

Và CHÚA lại phán cùng người nữa rằng, Hãy đặt tay người vào lòng. Và người liền đặt tay vào lòng: và khi người đã lấy nó ra, nầy, tay người bị bệnh phung trắng như tuyết.

Và Ngài phán rằng, Hãy đặt tay người vào lòng lại. Và người bèn đặt tay người vào lại; rồi lấy nó ra khỏi ngực, và, kìa, nó đã trở lại như thịt khác của người.

Và sẽ xảy ra, nếu họ chẳng tin người, cũng chẳng nghe theo tiếng của dấu thứ nhất, thì họ sẽ tin theo tiếng của dấu sau đó.

Anh em để ý hai dấu hiệu, và mỗi...mỗi dấu hiệu có một tiếng nói. Xin để tôi đọc câu thứ 8 một lần nữa:

Và sẽ xảy ra, nếu họ chẳng tin người, cũng chẳng nghe theo tiếng của dấu thứ nhất, thì họ sẽ tin theo tiếng của dấu hiệu sau đó.

Và sẽ xảy ra, nếu họ chẳng tin cả hai dấu này, cũng không nghe theo tiếng người, thì người sẽ lấy dòng nước dưới sông, mà đổ nó ra trên...đất khô: và nước mà người đã lấy dưới sông lên đó sẽ thành máu trên mặt đất khô vậy.

²⁴ Và bây giờ trong Tin lành Giảng, chương thứ 1 và câu thứ 6, chúng ta đọc những câu này, hay là câu này. Tin lành Giảng, chương thứ 1 và câu thứ 6. Và...

Có một người được Đức Chúa Trời sai đến, tên là Giảng.

...một người được Đức Chúa Trời sai đến, tên là Giảng.

²⁵ Và trong Ê-xê-chi-ên 24:24, tôi muốn đặt câu Kinh Thánh này trong, hình bóng nó từ Cựu Ước, cho đến những vị tiên tri, cho đến Tân Ước; để anh em sẽ hiểu được nó xuyên suốt hết thảy, từ Xuất Ê-díp-tô ký, ban đầu đến kết thúc.

Vậy Ê-xê-chi-ên là một dấu hiệu với các người: theo như tất cả những gì người đã làm các người sẽ làm: và khi điều này sẽ đến, các người sẽ biết rằng Ta là Chúa ĐỨC CHÚA TRỜI.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu chỉ một phút khi chúng ta cung kính đến gần Ngài bây giờ trong cách cầu nguyện.

²⁶ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con đến trong Danh Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và của Gia-cốp: Chúa Jê-sus Christ đáng công nghĩa. Chúng con đến, biết rằng Ngài sẽ nghe chúng con, vì chúng con đến không phải giống như người nào đó vừa mới đi vào trong tòa nhà này, nhưng chúng con đến một cách dạn dĩ với đức tin, tin rằng những gì Ngài đã hứa, thì Ngài sẽ làm. Vì vậy hôm nay, chúng con cầu xin, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ nhận lấy mỗi người trong chúng con đang hiện diện, suốt con đường từ bục giảng cho đến phía sau của tòa nhà, xuyên qua tất cả những khu vực, và mở mọi tấm lòng và cắt bì việc nghe của

chúng con, rằng Lời của Đức Chúa Trời hằng sống có thể giáng từ Trời xuống, sáng nay, và tuôn đổ vào trong tấm lòng của chúng con, để chúng con có thể tin, khi chúng con nghe Lời của Chúa và như đã được đọc vào tai của chúng con sáng nay. Và chúng con cảm ơn Ngài vì Lời Ngài. Lời Ngài là Lẽ thật.

²⁷ Và giờ này, khi chúng con thấy những thì giờ xấu đang đến gần, tất cả sự thanh nộ của Đức Chúa Trời đã xây nên trên những tầng trời. Và hầu như bất cứ lúc nào để có thể có điều gì đó xảy đến với quốc gia này mà đã lãng quên Ngài, rằng sẽ có một vụ nổ vĩ đại sẽ lấy đất nước này hoàn toàn ra khỏi bản đồ thế giới, với những sự đe dọa đằng sau nó, của một quốc gia không tin kính mà nôn nóng để làm như vậy. Và biết rằng, thay vì đến gần với Đức Chúa Trời, họ dường như đi xa hơn nữa. Biết rằng Sách Khải huyền và tất cả xuyên suốt Kinh Thánh đã tiên đoán ngày này, thế thì xin hãy để chúng con nhận lấy lời cảnh cáo, Chúa ôi, không uể oải và nằm mê ngủ, như đã có. Xin cho chúng con thức dậy và lay chuyển chính mình.

²⁸ Xin cho chúng con có sự thông hiểu, ngày hôm nay, giống như chúng con chưa từng có trước đây. Xin cho tấm lòng của chúng con thật nóng cháy, sau ngày này, để sẽ có một ngọn lửa được thắp lên trong linh hồn của chúng con mà sẽ lan tràn khắp đất nước này, Chúa ôi, và một lời chúng sống động bất kỳ nơi đâu chúng con có mặt.

²⁹ Xin ban phước cho những người đau ốm và khốn khổ, những ai có nhu cầu, cả trong giữa vòng chúng con và ngoài giữa vòng chúng con, là dân sự của Ngài, ở mọi nơi.

³⁰ Xin ban phước cho Lời Ngài, lay Chúa. Xin thánh hóa đây tớ của Ngài, và những đây tớ của Ngài đang lắng nghe, để, với nhau, chúng con có thể mang đến một sự nhận ra xác thực hơn về sự hiện ra của Ngài, hơn đã từng trước đây trong đời sống. Con không chỉ cầu nguyện cho những người đang hiện diện này, mà còn cho những người sẽ nghe bằng trên khắp thế giới, hầu cho họ có thể được mang vào trong Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Vì chúng con nhận ra chỉ có một cách để chúng con có thể trở thành một thành viên của Hội thánh này, đó là bởi sự sinh ra của Thánh Linh, rồi chúng con chịu báp-têm bởi một Thánh Linh

vào trong một Thân thể. Con cầu nguyện, lạy Đức Chúa Trời, cho mỗi một người trong họ khắp thế giới, hầu cho Ngài sẽ nhận lấy vinh hiển cho chính Ngài. Và xin cho linh hồn của chúng con thật sẵn sàng, để với một tiếng kêu lớn khắp thế giới, chúng con có thể la lên, “Đâu vậy, Chúa Jêsus ôi, xin hãy đến.” Chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³¹ *Dấu Hiệu Thật Bị Xem Thường.* Con người đã tìm kiếm những dấu lạ, suốt con đường từ Pha-ra-ôn cho đến hôm nay.

Và Chúa Jêsus đã bảo cho chúng ta về một—một thời sẽ có những con người tìm kiếm những dấu lạ, và nói rằng, “Một dòng dõi gian ác, tà dâm sẽ tìm kiếm những dấu lạ. Nhưng, tuy nhiên, họ sẽ nhận một dấu hiệu.” Và dòng dõi đó thì đã nhận một dấu hiệu về sự sống lại; điều mà sẽ là một thế hệ tà dâm, độc ác, và yếu đuối sẽ được ban một dấu hiệu của sự sống lại.

³² Nhưng như lời Kinh Thánh này mà đặt trước chúng ta, trong Ê-xê-chi-ên chương 24 và câu thứ 24, vị tiên tri này đã được làm nên một dấu hiệu. Và đó là dấu hiệu mà tôi muốn nói về.

³³ Con người này đã được tạo thành một dấu hiệu cho Y-sơ-ra-ên. Và tất cả xuyên suốt qua các lời Kinh Thánh, Đức Chúa Trời đã sử dụng những tiên tri của Ngài cho những dấu hiệu. Và chúng đã luôn luôn bị xem thường. Họ dường như không bao giờ nắm bắt dấu hiệu đó. Họ luôn luôn đang tìm kiếm một dấu lạ của cảm xúc.

Thậm chí những người Pha-ri-si trong thời Chúa Jêsus, đã nói, “Hãy tỏ cho chúng tôi một dấu lạ từ Trời.”

³⁴ Nhưng Chúa Jêsus đã nhắc họ rằng họ sẽ nhận được một dấu lạ. “Các người đã nhận được một dấu lạ rồi.” Phán, “Các người có thể phân biệt rõ bầu trời. Các người có thể nhìn vào dấu lạ đó. Các người nói, ‘Nếu trời đổ, tối sầm, ngày mai thời tiết sẽ xấu.’”

³⁵ Nếu họ đã nhìn vào một dấu hiệu, họ hẳn đã nhìn vào Ngài, và đã biết rằng Ngài là dấu hiệu của Đức Chúa Trời cho họ; vì những lời tiên tri của họ liên quan đến Ngài đang được ứng nghiệm ở trước mắt họ. Nhưng họ vẫn tìm kiếm một dấu hiệu.

³⁶ Thật lạ làm sao con người lại sẽ làm điều đó, lại sẽ tìm kiếm một dấu hiệu khi mà dấu hiệu thì ở ngay với họ, ngay ở giữa vòng họ. Bây giờ, Y-sơ-ra-ên đã phải lâm vào trong tình trạng này.

³⁷ Và đôi khi dấu hiệu đó phải trải qua sự đau đớn ghê gớm thật đáng kinh ngạc; sự đau đớn mà Chúa Jêsus đã trải qua, để chứng minh dấu hiệu của Đức Chúa Trời, rằng Ngài là Đấng Mê-si.

³⁸ Chúng ta tìm thấy ở đây, vị tiên tri trẻ này tên là Ê-xê-chi-ên đã luôn luôn trở thành một dấu hiệu, luôn mọi lúc. Thật ông đã tự hành khổ mình như thế nào! Một chỗ ở đây chúng ta tìm thấy ông đã nằm nghiêng bên trái trong ba trăm chín mươi ngày. Đức Chúa Trời đã bảo ông dùng một ít đậu và cháo, bỏ vào với nhau, nấu lên, đặt nó xuống bên cạnh ông. Và đi nằm trên một miếng lợp, và chỉ, nằm nghiêng về phía bên trái; không trở người, trong ba trăm chín mươi ngày. Hãy nghĩ về điều đó. Và rồi phán, “Hãy lật qua phía bên phải và nằm đó bốn mươi ngày, lần nữa.”

³⁹ Và Ngài đã phán ở đây, “Người thấy gì, hỡi Ê-xê-chi-ên,” phán, “vì người đang mang tội lỗi của dân sự, mỗi ngày Ta sẽ tính một năm cho chúng.” Là, điều đó, mỗi ngày ông nằm ở đó, có nghĩa là một năm họ sẽ sống trong phu tù, và những gian ác của họ sẽ được Đức Chúa Trời nhớ đến, và Đức Chúa Trời sẽ không nghe những lời cầu nguyện của họ nữa.

⁴⁰ Nhưng sự đau đớn mà con người đó đã phải trải qua, tại sao liệu điều đó là cần thiết không? Nhiều người đã tự hỏi, tại sao điều như thế sẽ là cần thiết cho một người để làm. Đó là bởi vì dân sự sẽ không đọc Lời, và họ sẽ không cầu nguyện. Vì vậy, Đức Chúa Trời là đấng tể trị, và Ngài sai đến vị tiên tri của Ngài để làm một dấu hiệu. Dân sự sẽ không chịu đọc. Họ không thèm đọc. Và họ sẽ không cầu nguyện, vì họ quá...có những chuyện khác để làm. Họ không thể dành thì giờ để cầu nguyện. Và Kinh Thánh thành sự nhàm chán đối với họ. Nó đã không có đủ hành động cho những ngày hiện đại này, hay bất kỳ ngày nào.

⁴¹ Anh em biết, tôi tin chính là Phao-lô đã nói, “Anh em là những lá thư của Đức Chúa Trời, được đọc bởi mọi người.” Đức Chúa Trời sử dụng dân sự cho những dấu hiệu, để tỏ cho thấy những dấu hiệu của Ngài. Và nhiều lần dấu hiệu đó, và hầu như,

mỗi lần, trừ phi nó ở với những người được chọn, dấu hiệu đó bị xem thường và bị chỉ trích, bị nhạo cười, đuổi ra.

⁴² Và bị coi như, thậm chí trong Cựu Ước, vào thời của các vị tiên tri, họ bị xem là những người bị bệnh thần kinh. Người ta nghĩ những vị tiên tri đó bị rối loạn về tâm lý, rằng tâm trí họ có điều gì không ổn. Và người ta có thể thấy họ đến từ đồng vắng và—và thực hiện những dấu lạ, và rồi quay trở lại với đồng vắng lần nữa. Và người ta sẽ nhạo cười họ, bởi vì họ không biết Kinh Thánh.

⁴³ Chúa Jêsus đã bảo những người Pha-ri-si, một lần nọ, liên quan sự sống lại. Họ nói, “Chúng tôi đã có một...Luật pháp nói rằng nếu một người anh chết và để lại một người vợ không—không có con cái với người, vậy em trai của anh ta sẽ lấy người vợ đó và nuôi con cái cho người ấy, người chết.” Và nói, “Chúng tôi có một gia đình có bảy anh em. Và người đầu tiên lấy vợ, và anh ta chết, không để lại con cái. Và rồi em của anh ta lấy nàng, và rồi anh ta chết; cứ tiếp tục cho đến người thứ bảy. Và cuối cùng người đàn bà chết.” Nói, “Vậy thì, trong sự sống lại,” nói, “bây giờ, người đàn bà ấy sẽ là vợ của ai, trong bảy người đó?”

⁴⁴ Ồ, tôi ưa thích Lời đó! Chúa Jêsus phán, “Các người luôn luôn sai lầm, không hiểu Kinh Thánh cũng không hiểu quyền phép Đức Chúa Trời thế nào.” Ồ, Ngài sẽ quở trách điều đó như thế nào ngày nay nếu Ngài đang đứng đây! “Các người luôn luôn sai lầm, không hiểu Kinh Thánh cũng không hiểu quyền phép Đức Chúa Trời.” Quyền phép của Đức Chúa Trời được kết hợp trong lời Kinh Thánh. “Các người sai lầm lớn.”

Rồi Ngài phán tiếp, “Trong sự sống lại người ta không cưới vợ cũng không lấy chồng, song những kẻ sống lại là như những Thiên sứ vậy.” Ngài đã không phán họ sẽ là những Thiên sứ, bây giờ, nhưng họ sẽ giống các Thiên sứ, các tuyển sinh dục sẽ bị lấy ra khỏi họ. Họ không còn cưới cũng không gả nữa.

⁴⁵ Chúng ta đang sống trong thời của đạo đức...hay thời ắt sẽ chết của vương quốc hay chết. Nhưng sẽ đến một ngày khi có một Vương quốc bất tử đến, và Vương quốc bất tử đó là nơi những người được cứu chuộc sẽ sống. Những người mà đã được cứu

chuộc rỗi, và có...Sự sống mà lia khỏi thân thể này, để trở lại với Đức Chúa Trời đấng ban cho nó, sẽ trở lại một lần nữa từ Cây Sự Sống, ngày nào đó, để cai trị mãi mãi.

46 Làm thế nào người thanh niên, vị tiên tri trẻ tuổi này, đã hy sinh và dâng toàn bộ đời sống mình để làm một dấu hiệu cho dân sự người, về hình phạt mà họ sắp nhận lãnh, bởi vì họ là những gì chúng ta sẽ gọi là “lãnh đạm.” Họ không muốn liên quan gì với Đức Chúa Trời. Họ không tin những vị tiên tri, và họ chỉ nhạo cười những vị tiên tri. Và, nhưng, bên cạnh đó, và cho dấu họ đã không muốn tin điều đó như thế nào đi nữa, Đức Chúa Trời đã thấy rằng họ phải có điều đó, dấu sao đi nữa.

47 Giê-sa-bên không muốn thừa nhận rằng A-háp là người chăn bầy của mình, nhưng ông là người chăn bầy. Đức Chúa Trời đã nhìn thấy rằng dấu sao, bà đã có dấu hiệu.

Dân tộc này cũng vậy ngày hôm nay. Đức Chúa Trời công bình và trung thực, bởi Lời Ngài, không thể để cho bất kỳ điều gì, mà chúng ta thấy sắp xảy ra, mà không có một dấu hiệu nơi nào đó. Ngài luôn luôn có điều đó. Bây giờ, chúng ta phải tìm kiếm nó. Và tôi chắc chắn rằng dân sự có sự thông hiểu tốt về Kinh Thánh biết cách nhìn như thế nào.

48 Nô-ê là một dấu hiệu trong thời ông, cho dân sự, về sự phán xét đang đến. Nô-ê trong thời ông bị xem là kẻ cuồng tín. Ông là một vị tiên tri. Ông được xem là người không có trí óc không bình thường. Và con người đó đã bỏ những nhát búa, hết năm này sang năm khác, đóng một con tàu, khi thậm chí không có nước trên đất ngoài những dòng suối nhỏ. Và ông đã tiên đoán điều gì đó có vẻ nực cười, đối với đầu óc xác thịt. Ông nói, “Nước sẽ đến từ trên trời.”

49 Không nghi ngờ gì, rằng nhiều người sẽ nói với ông, “Tô cho tôi thấy nó nằm ở đâu.” Khoa học sẽ nói, “Tôi có thể chứng minh không có nước ở trên đó.”

Nhưng, tuy nhiên, nếu Đức Chúa Trời đã bảo ông rằng nước đến từ các tầng trời, Đức Chúa Trời sẽ chứng cho điều đó rằng Lời Ngài được ứng nghiệm.

50 Và trong lúc vẫn chưa nhìn thấy nước, trong lúc chưa bao giờ có một đám mây ở trên trời, chưa bao giờ có một giọt mưa, chưa bao giờ, chưa có một việc như mưa, tuy nhiên, luôn mọi lúc, Nô-ê cứ chuẩn bị một con tàu cho cơn mưa. Đó là một bằng chứng sống rằng vị tiên tri này tin những gì mà ông đang nói về, vì ông đang sẵn sàng cho điều đó.

51 Và hể người nào thực sự tin những gì anh em đang nói về, anh em sẽ sẵn sàng cho điều đó.

52 Xin cho tôi dừng ngay ở đây, chỉ một phút. “Vào thời Nô-ê,” như Chúa Jêsus đã phán, “nó cũng sẽ xảy đến trong sự Đến của Con người.” Nếu các giáo hội, ngày hôm nay, tin những gì mà họ đang nói về, họ sẽ thực hành những gì họ nói.

53 Làm thế nào chúng ta có thể đang xây dựng những tòa nhà tạc tượng vĩ đại, và hàng triệu đô la vào những tòa nhà ấy, và sự lan truyền vĩ đại của các tổ chức và những điều giống như thế, mà lại rao giảng rằng Đấng Christ sẽ đến vào bất kỳ lúc nào? Làm thế nào chúng ta có thể tiếp tục, nhìn lên những hội chúng của chúng ta và thấy họ đang phân rẽ ra khỏi quyền phép của Đức Chúa Trời và đi vào trong thế tục, và mang đời vào hội thánh và hòa lẫn nó với nhau, và chúng ta cho phép điều đó? Bởi vì sự ưa chuộng tiếng tăm, và bởi vì những quan điểm thịnh hành và những sự khác biệt giáo phái, cố để lớn lên hơn tổ chức kế tiếp, làm thế nào chúng ta có thể thực hành những gì chúng ta rao giảng? Và thế gian nhìn thấy điều đó. Họ biết điều đó. Vì vậy, tôn giáo đã trở thành một thứ của giống như chỉ là thuộc về trật tự nào đó, hay thuộc về một hiệp hội của điều gì đó. Tôn giáo...

54 Sự cứu rỗi của Đấng Christ không phải là một hiệp hội. Nó không phải là gia nhập cái gì đó. Nó là một kinh nghiệm sống.

55 Bây giờ, Nô-ê đang sản sinh những gì ông đang nói về. Ông nói, “Có một trận lụt của sự phán xét sẽ đến trên dòng dõi không công bình này. Và Đức Chúa Trời sẽ tuôn đổ, mưa từ trời, và Ngài sẽ làm lụt cả trái đất.” Và không chỉ ông đang làm điều đó, mà ông còn đang tạo nên một con đường thoát khỏi và truyền dân sự đi vào đó. Nhưng họ không chịu lắng nghe ông.

56 Tuy nhiên, Nô-ê, như một vị tiên tri, là một dấu hiệu cho dòng dõi đó, một dấu hiệu mà được nói xấu về, một người được nghĩ là một người điên khùng; đang chuẩn bị điều gì đó, mà không—không có bằng chứng ở bất kỳ nơi nào, hay chưa bao giờ có, mà có thể từng có bất kỳ sự sử dụng nào cho nó.

Nhưng đó là cách dường như người ta suy nghĩ hôm nay. Họ có thể nghĩ về một mái che bên ngoài. Sẽ ích gì một mái che bên ngoài cho anh em khi thậm chí sẽ không có một cái cây hay tảng đá còn lại trên trái đất?

57 Chúng ta, Cơ-đốc nhân có một mái che ngoài. Như tôi đã giảng, cách đây vài Chúa nhật, hay đã suy nghĩ nơi nào đó dọc con đường, “Nó không phải là một mái che ngoài. Nó là mái che trong, chỗ mà chúng ta ngồi vào Nó, lao nhanh vào, với tất cả tấm lòng của chúng ta, và tất cả linh hồn của chúng ta, và tất cả tâm trí của chúng ta, vào trong Đấng Christ, con tàu an toàn của Đức Chúa Trời.”

58 Nhưng, Nô-ê, một người bị xem là, loạn thần kinh vào ngày đó, thông qua sự khờ dại về việc giảng đạo, và thực hiện một dấu hiệu trước dân sự, ban cho họ lời cảnh cáo, định tội thế gian. “Đã định tội thế gian, bằng cách đóng một con tàu,” khi không có nước cho nó để nổi lên. “Người đã định tội thế gian,” Kinh Thánh nói, Hê-bơ-rơ, chương thứ 11. “Người đã định tội thế gian và cứu nhà riêng của mình, bằng sự chuẩn bị,” và là một dấu hiệu cho Đức Chúa Trời, về sự phán xét sắp đến của thời đó. Quả là một điều vinh hiển!

59 Những năm sau đó, đến một dấu hiệu khác. Đó là Mô-i-se, một vị tiên tri. Đó là dấu hiệu của Đức Chúa Trời cho Y-sơ-ra-ên. Họ đã ở trong vòng xiềng xích trong bốn trăm năm. Và Đức Chúa Trời đã chuẩn bị một dấu hiệu cho họ, ngay trước sự giải cứu. Và người là một dấu hiệu của sự giải cứu cho Y-sơ-ra-ên, và một dấu hiệu của sự phán xét đối với Ai Cập.

60 Nô-ê là một dấu hiệu giải cứu cho dân sự của mình, và là một dấu hiệu của sự phán xét cho thế gian hư mất, kẻ vô tín. Chính những dòng nước mà đã làm nghẹt ngòi thế gian và nhận chìm

thế gian là phương tiện duy nhất về sự cứu Nô-ê. Điều duy nhất mà đã có thể cứu được ông là sự phán xét.

Điều duy nhất sẽ cứu được Hội thánh hôm nay là sự phán xét, Đức Chúa Trời đặt sự phán xét đến mức tận cùng.

Song Nô-ê vẫn rao giảng giống như vậy. Ông trở thành một dấu hiệu.

⁶¹ Và bây giờ Y-sơ-ra-ên, sau bốn trăm năm, họ bắt đầu kêu gào xin giải cứu. Và Đức Chúa Trời không bao giờ khải thị chính Ngài và tỏ chính Ngài ra cho đến khi dân sự Ngài sẵn sàng nhận những gì Ngài bày tỏ.

⁶² Bây giờ, ồ, thật những gì có thể đã được nói ngay ở đó! Nếu nó... Cách mà Đức Chúa Trời đã để lại dân tộc này bị trần truồng. Họ biết rõ hơn. Các tờ báo đã xuất bản nó, khắp nơi và khắp nơi và khắp nơi. Các dấu hiệu của sự Đến của Ngài đã được sản sinh. Và họ cứ liên tục hành động ngay giống như họ làm ngơ nó. Họ chẳng có cơ bào chữa gì nữa. Chúng ta đang ở kỳ chung cuộc.

⁶³ Đức Chúa Trời chỉ sai những vị tiên tri của Ngài đến khi dân sự muốn có một vị tiên tri. Đức Chúa Trời ban đến dấu hiệu của Ngài khi dân sự sẵn sàng cho một dấu hiệu. Nhưng, sự việc ấy là, dân sự ít khi... Họ đi đến một chỗ họ muốn cảm xúc, hay họ sẽ muốn vài, “Tỏ cho chúng tôi một dấu lạ từ Trời.” Nhưng khi Đức Chúa Trời gởi đến một dấu hiệu, thì họ không muốn nhìn thấy nó. “Vậy nó bị che giấu khỏi những cặp mắt của người khôn ngoan và cẩn trọng, để được khải thị cho những con trẻ muốn học biết.” Họ xem thường, dấu hiệu.

⁶⁴ Thật Y-sơ-ra-ên đã nên biết, khi con trẻ thích hợp đó được sinh ra, khi họ nhìn lên đó và thấy bằng thời—thời gian của những năm họ đang sống, “Dân người sẽ là khách lạ trong bốn trăm năm, ở một xứ lạ, nhưng sau đó Ta sẽ mang họ ra.” Họ nên biết thì giờ đã cận kề, và khi đó họ đã nhìn thấy con trai khô ngô đó được sinh ra. Mà, thậm chí người mẹ và người cha, Am-ram và Giô-kê-bết, đã không sợ hãi những mạng lệnh của nhà vua, và họ đã giấu người ra ngay trên dòng sông chỗ có những con cá sấu; không một con nào trong chúng có thể cắn được người. Họ

đã nhìn thấy có một dấu hiệu, nhưng họ đã phớt lờ điều đó. Họ đã không sẵn sàng cho nó.

Đức Chúa Trời đã mang người ngay vào và đặt người ngay trong cung điện của Pha-ra-ôn, và để cho Pha-ra-ôn nuôi người lớn lên và cho người tất cả nền giáo dục mà người có thể nhận được, để tỏ cho thấy (Đức Chúa Trời) cách mà Ngài thực hiện các sự việc, và rồi đem người ra phía sau của sa mạc, để cho người quên tất cả về nó.

⁶⁵ Pha-ra-ôn đang huấn luyện cho người lúc ấy. Đức Chúa Trời đang huấn luyện cho người. Pha-ra-ôn đã có bốn mươi năm để huấn luyện cho người, rồi Đức Chúa Trời mất bốn mươi năm để huấn luyện người, để cho người quên tất cả về điều đó. Sự huấn luyện của con người; và sự huấn luyện của Đức Chúa Trời.

Pha-ra-ôn đang huấn luyện một con trai để làm người lãnh đạo, một nhà ngoại giao, một chiến binh, hay một chiến sĩ, cho một Pha-ra-ôn sắp đến khác sẽ giữ Ai Cập trong những nơi cao của nó, nhận chìm xuống tất cả những quốc gia khác và bắt họ tôn kính Pha-ra-ôn. Nhưng Đức Chúa Trời đã đem người vào ở phía sau sa mạc, lấy tất cả điều đó ra khỏi người. Và tỏ cho người thấy, trong năm phút, bên bụi gai đang cháy, rằng Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống. Và đã lấy tất cả nỗi sợ hãi ra khỏi người; làm cho người sẵn sàng. Người là một dấu hiệu.

⁶⁶ Đức Chúa Trời muốn dân sự Ngài cầu nguyện. Và khi Y-sơ-ra-ên bị đánh thuế quá nặng, trong một tình trạng như vậy, mà họ không thể đi xa thêm nữa, thì giờ của họ đã được ứng nghiệm, và những gánh nặng của họ được đặt nhiều hơn những gì họ đã nghĩ, lúc ấy họ bắt đầu cầu nguyện. Và khi dân sự bắt đầu cầu nguyện, thì Đức Chúa Trời bắt đầu nghe. Đó chính là lúc cho Lời Đức Chúa Trời được ứng nghiệm.

⁶⁷ Và vì vậy, khi Am-ram và Giô-kê-bết thấy rằng đã đến lúc cho Lời được ứng nghiệm, họ đã đi cầu nguyện, với Đức Chúa Trời. Và thường thường những người mà cầu nguyện là người có sự cư mang, người mà có điều gì đó. Đó là những người cầu nguyện, được truyền định của Đức Chúa Trời để làm như vậy.

⁶⁸ Sáng nay chúng tôi đang nói chuyện tại bàn điểm tâm trong lúc chúng tôi đang vội vàng dùng một ít bánh mì nướng và vôn vôn, để đến nhà thờ. Có điều gì đó nói về một người nào đó mà đã, ở cách xa đây, mà đã quay trở lại hút thuốc sau khi anh ta đã được chữa lành khỏi căn bệnh ung thư. Tôi bảo, “Thật tội nghiệp.”

⁶⁹ Vậy sau đó một người đã lên tiếng và nói, “Đó là điều kinh khủng nhất để tránh xa, đó là, hút thuốc lá.”

⁷⁰ Tôi nói, “Tôi biết chuyện đó. Bởi vì, đó là ma quỷ.” Và tôi đã nói, “Nó là—nó là một con quỷ.” Và tôi nói, “Và anh em không thể chặn nó lại được trừ phi quyền phép của Đức Chúa Trời ở trên anh em.”

Tôi có biết hai chàng trai trong thời thanh niên của tôi, cả hai đều muốn trở thành những người của Đức Chúa Trời.

Một người trong họ, ngay khi tôi dẫn dắt anh ấy đến với Đấng Christ, anh ta bèn châm một điếu thuốc. Anh ta đã hút năm hay sáu gói thuốc một ngày, cứ ngồi và cứ hút hết điếu này qua điếu khác, suốt ngày. Và anh ta đã cố gắng châm một điếu thuốc lá khác, và Điều gì đó không cho phép anh ta làm việc ấy. Anh đã bước đến bếp lò, không biết rằng lời Kinh Thánh định tội các thứ, và mở toang bếp lò và vùi gói thuốc vào trong bếp lò. Và vậy là xong.

⁷¹ Ở đó, một anh chàng khác muốn trở thành một Cơ-đốc nhân, và anh ta đã cố hết sức. Anh ta kêu gào với Chúa. Anh ta đã bỏ chúng, được hai hay ba tuần lễ. Và khi anh ta tỉnh lại, trong tình trạng đó, anh ta đã bị mất trí. Và anh ta tỉnh lại, và tìm thấy chính mình trong sân sau, đang đập một miếng thiếc, vào đầu anh. Chạy vào trong nhà, thật nhanh, và chụp lấy những điếu thuốc của mình, và hút một gói trước khi rời căn nhà tối hôm đó, cứ điếu này đến điếu khác. Hiểu không?

⁷² Một người đã được kêu gọi. “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người đến, và tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến với Ta.” Lời cảnh cáo có nghĩa là gì? Đó là Sự Sống, cho một người. Người ấy đã thấy Nó. Anh em không thể thấy Nó nếu Đức Chúa Trời không khải thị Nó. “Nó được giấu kín khỏi những

cặp mắt, những người khôn ngoan và cẩn trọng, và khải thị cho những em bé muốn học hỏi như vậy.” Đúng thế.

⁷³ Am-ram và Giô-kê-bết biết rằng đã đến lúc. Thì giờ đã cận kề trong tầm tay.

⁷⁴ Và tôi muốn nói điều này trong lúc tôi đang giảng về nó. “Không phải người nào muốn, hay bôn ba mà được; ấy là Đức Chúa Trời tỏ lòng thương xót.” Đúng thế. Chính là Đức Chúa Trời.

⁷⁵ Vì vậy, ngày nay...Ồ, hãy để điều này dầm thấm sâu vào! Nếu, hôm nay, Đức Chúa Trời đã kêu gọi anh em, và anh em đã tự phân rẽ khỏi những điều của thế gian, và quyền phép vinh hiển của Đức Chúa Trời đã thánh hóa anh em khỏi những điều đó, anh em sẽ là người hạnh phúc nhất có trên thế giới. Có hàng triệu người mà sẽ làm điều đó nếu họ có thể, nhưng họ không thể. Không phải dành cho họ có được điều đó. Đây là ngày khi Hội thánh được gọi ra, được phân rẽ. Nó khác hẳn, những gì nó có trước đây. Vâng.

⁷⁶ Khi dân sự bắt đầu cầu nguyện, khi Y-sơ-ra-ên bắt đầu cầu nguyện cho một vị tiên tri, Đức Chúa Trời đã có một vị tiên tri. Đức Chúa Trời đã có một vị tiên tri, luôn mọi lúc, bởi vì Đức Chúa Trời luôn đi trước họ. Ngài đã có người được chuẩn bị, nhưng Ngài đang chờ đợi dân sự đi đến cầu nguyện, dân sự muốn điều đó.

⁷⁷ Tôi có thể nói điều đó thật điển hình biết bao ngày hôm nay! Những gì chúng ta cần hôm nay không phải là một nhà phục hưng, không phải là một người khác với tổ chức lớn nào đó, người mà tập hợp tất cả các nhóm để tổ chức với nhau. Những gì chúng ta cần hôm nay là một vị tiên tri được Đức Chúa Trời sai đến, với một Sứ điệp sẽ lên án thế gian. Đức Chúa Trời có thể có người đó, nếu dân sự hoàn toàn sẵn sàng cho điều đó. Anh chị em biết những gì tôi đang nói. Có lẽ, Ngài đã, lấy người nơi nào đó trong thế gian, nhưng dân sự phải muốn có điều đó. Đức Chúa Trời thật sự không dúm những thứ xuống cổ họng của anh chị em. Anh chị em phải muốn nó. “Phước cho những người đói và khát sự công bình, vì họ sẽ được no đủ.” Đúng vậy.

⁷⁸ Sau khi Môi-se đã được công nhận...Sau khi dân sự, đúng hơn là, đã biết rằng họ cần một lãnh tụ, họ bắt đầu cầu nguyện. Họ bèn cầu nguyện để Đức Chúa Trời sai đến cho họ một lãnh tụ, hay người nào đó để mang họ ra. Và Ngài đã sai đến cho họ một người, một vị tiên tri. Đó là dấu hiệu của Ngài. Bây giờ, nếu người này không phải là một vị tiên tri, nếu người đã dấy lên, bảo, “Ta là một thiên tài quân sự,” Y-sơ-ra-ên có quyền không tin con người đó. Bởi vì, Đức Chúa Trời, trong mọi thời, không hề thất bại, sai đến một vị tiên tri. Đã từng có đề cập một lần trong Kinh Thánh. Đó luôn luôn là một vị tiên tri mà Ngài sai đến với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

⁷⁹ Thậm chí Đa-vít, chính ông, nhà quân sự thiên tài vĩ đại nhất mà Y-sơ-ra-ên từng có được, và, tuy nhiên, Đa-vít là một vị tiên tri. Chắc chắn, ông là. Ông là tiên tri, Đa-vít.

⁸⁰ Ngài đang chờ đợi dân sự có sự ao ước trong lòng họ để nghe vị tiên tri mà Ngài sắp sai đến này.

Dĩ nhiên, có một nhóm người bảo rằng họ đã có, mà không phải. Điều đó đã chứng minh sau này rằng họ đã không đúng. Hết thấy họ chỉ tiến dần lên trong cảm xúc. Và Kinh Thánh nói, “Một đám đông pha trộn đã đi với họ.” Điều ấy đã làm gì? Đã mang rắc rối vào trong đồng vắng. Và mỗi lần, hiện tượng được thực hiện. Ô, tôi ao ước rằng mình có thể làm cho điều này được hiểu thấu, thật tốt. Mỗi lần mà Đức Chúa Trời ban đến điều gì đó, thì có sự giả mạo xác thật, thô lỗ nào đó về nó, đi cùng với nó. Mỗi lần, luôn luôn điều gì đó, làm ngụy tin về nó; điều đó đặt để vào thật tốt với dân sự.

Nhưng một vị tiên tri chân chính của Đức Chúa Trời ở lại với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Người sẽ không bao giờ di chuyển khỏi lời Kinh Thánh đó nếu người được Đức Chúa Trời sai đến.

⁸¹ Môi-se đã ở lại sống một cách chính xác trên lời Kinh Thánh. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ mang họ ra.” Ngài phán với Môi-se, “Ta đã sai người đi để làm công việc.” Và Môi-se đã có một kinh nghiệm. Người đã gặp gỡ Đức Chúa Trời. Người đã có Lời của Chúa.

⁸² Lý do mà Đức Chúa Trời sai đến những vị tiên tri là bởi vì họ có Lời của Chúa. Lời của Chúa đến với các vị tiên tri. Và nếu người không có Lời của Chúa, thì người không phải là một đấng tiên tri.

⁸³ Có nhiều sự giả mạo xác thật đang cố gắng nói họ là những tiên tri, qua tất cả các thời đại, nhưng họ luôn luôn đi xa cách Lời của Chúa. Song một vị tiên tri thật giữ một cách chính xác trên Lời. Bây giờ, đừng quên lời trích dẫn đó. Một vị tiên tri thật ở lại với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

⁸⁴ Chúa Jêsus đã cảnh cáo chúng ta trong những ngày sau rốt những gì sẽ xảy ra. Song một—một đầy tớ thật, tiên tri thật, không bao giờ thất bại để ở lại đúng với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

⁸⁵ Môi-se đã ở lại với Chúa. Ông là một dấu hiệu. Ông là một dấu hiệu cho Y-sơ-ra-ên rằng ngày giải cứu của họ đã gần, và ông là một dấu hiệu cho Ai Cập, rằng ngày cuối cùng của họ đã gần. Bởi vì, họ đã chết đuối ngoài đó trong Biển Chết, sau đó, toàn bộ đội quân của Pha-ra-ôn. Họ đã ở kỳ cuối cùng của quyền lực quân sự của họ, và vị tiên tri là một dấu hiệu của sự cuối cùng dân tộc.

⁸⁶ Hãy suy nghĩ về điều đó, thật Đức Chúa Trời vĩ đại biết bao, và Ngài làm việc trong sự giản dị dường bao. Chắc chắn, nếu những người không học thức có thể hiểu được nó, thì người học thức nên hiểu. A-men. Nếu những kẻ nô lệ trong những chiếc hố vôi của Ai Cập có thể hiểu rằng đó là một vị tiên tri từ Đức Chúa Trời, và thì giờ đã gần, thì hưởng chi cung điện của Pha-ra-ôn nên biết điều đó thế nào. Nhưng đó là loại người mà không biết điều đó. Đó là loại người, luôn luôn bỏ lỡ nó. Khi mà...

⁸⁷ Môi-se đã đứng, nhìn xuyên qua những cửa sổ đó, vào những con cái đó của Y-sơ-ra-ên đi ngang qua. Đối với Y-sơ-ra-ên... Đối với Pha-ra-ôn, họ là những kẻ nô lệ và những con chó. Đối với Môi-se, họ là tuyển dân của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói, rằng, “Môi-se đã chọn,” làm sự chọn của riêng mình, “coi sự sỉ nhục về Đấng Christ, là quý hơn của những thú vui tội lỗi, vì người ngựa trông sự ban thưởng.” Môi-se biết rằng họ không phải là dân đen; họ là dân có một lời hứa.

⁸⁸ Chính người, người đã biết mình là ai. Người không thể bảo cho họ biết. Chính họ, họ phải nhận ra điều đó. Người đã biết, chính người, công việc của người là gì, để—để được thực hiện. Người đã biết rằng Đức Chúa Trời đã đẩy người lên vì mục đích này, nhưng người không thể bảo cho họ. Và hễ chừng nào họ mù lòa với điều đó, người không bao giờ tỏ chính mình ra công khai, cho đến lúc họ nhận ra điều đó. Rồi, họ nhìn thấy dấu hiệu đó, và họ đã biết nó.

⁸⁹ Ngài phán, “Ta sẽ ban cho Y-sơ-ra-ên một dấu hiệu. Hãy cầm lấy cây gậy này; biến nó thành một con rắn. Nếu họ không chịu lắng nghe điều đó, thì hãy đặt tay người vào lòng mình, kéo nó ra, tự chữa bệnh phung cho người, rồi họ sẽ tin điều đó. Và rồi, nếu họ không chịu nghe điều đó, hãy lấy nước từ sông Nin dưới đó, đổ chúng trên đất khô, và tất cả nước sẽ trở thành huyết.” Đó là dấu hiệu dân tộc. Dân sự sẽ tin điều đó. Khi mà, họ sẵn sàng nhận lấy nó sẽ tin nó khi họ nhìn thấy dấu hiệu của Đức Chúa Trời đang vận hành, nhưng dân tộc phải có điều gì đó khác biệt. Vì vậy, Ngài ban cho tất cả nó một dấu hiệu.

⁹⁰ Đức Chúa Trời đã sử dụng một người, một người khiêm nhường, một vị tiên tri, là một dấu hiệu chung cuộc của tình trạng quốc gia đó dưới đó. Đức Chúa Trời, ban đến cho chúng ta một người khác. Đẩy lên cho chúng ta một người khác. Nếu dân sự của Đức Chúa Trời đi cầu nguyện cho người như vậy, Ngài sẽ đẩy người ấy lên. Chính là, dân sự phải có gánh nặng đó. Họ phải tỉnh thức. Họ phải nhận ra. Họ phải biết thời đại mà chúng ta đang sống trong, và hoàn cảnh nào đang ở xung quanh chúng ta, trước khi họ sẽ luôn tỉnh thức.

Anh em cứ tiếp tục sống giống như anh em đã luôn luôn làm. “Phải xây một căn nhà mới năm nay. Tôi phải có một chiếc xe hơi tốt hơn xe của nhà Jones. Tôi phải làm *điều này*.” Ô, thật nhiều về *điều này*! Khi anh em nhận ra, cho dù thế nào đi nữa...Điều đó được thôi. Nhưng anh em phải nhận ra, thưa anh em, rằng tất cả những thứ này sẽ hư mất.

Chúa Jêsus phán, “Đừng sợ kẻ có thể giết được thân thể,” bom nguyên tử của nước Nga. Đừng sợ kẻ có thể biến thân thể này thành bụi núi lửa, trong một vài phút, “nhưng hãy sợ Đấng

có thể biến thân thể theo cách đó và tống linh hồn vào hỏa ngục.” Vậy đó.

⁹¹ Như tôi nói chuyện với một bác sĩ, ngoài bệnh viện khi mẹ tôi nằm tại đó, ông đang nói chuyện về khoa học vĩ đại như thế nào, làm việc trên những vấn đề khác nhau của cơ thể, và bỏ thuốc men vào đó, và thấy tại sao nó sẽ giết được một vi trùng nào đó, và cứu được mầm sự sống. Tôi bảo, “Điều đó quả tuyệt vời. Điều đó thì tuyệt đẹp.” Tôi lắng nghe ông ta trong một lát. Nhưng tôi bảo, “Thưa bác sĩ, điều đó thì tốt. Tôi đánh giá cao điều đó. Điều đó thật tốt. Tôi—tôi chắc chắn biết ơn Đức Chúa Trời vì điều đó. Nhưng, hãy nhìn, ông đang dành cả cuộc đời mình vào việc cố gắng tìm kiếm điều gì đó trên một sự sáng tạo. Nhưng tại sao không có lúc nào đó suy nghĩ về Ai đã tạo dựng nó, Ai đã tạo nên nó, Ai là nhà phác thảo của nó? Đức Chúa Trời là nhà phác thảo của nó.”

Huống chi Đấng Sáng Tạo còn vĩ đại hơn biết bao nhiêu vật thọ tạo mà Ngài đã dựng! Tại sao chúng ta đặt sự nhấn mạnh quá nhiều trên vật thọ tạo, khi mà chúng ta không suy nghĩ về Đấng Sáng Tạo đã tạo nên trời và đất, và đã tạo nên thân thể và sự sống? Ngài có thể hủy diệt nó bất kỳ lúc nào Ngài muốn, vì nó là của Ngài.

⁹² Điều này trở nên một điều rất tuyệt diệu, để làm việc trên thân thể con người. Chúng ta đánh giá cao điều đó. Họ có thể chuyển đổi một con mắt, từ người này sang người khác; lấy những sợi cước bé xíu, và lấy con mắt ra khỏi hốc của một người và đặt nó vào trong hốc của người khác, và người đó có thể nhìn thấy từ con mắt đó. Đó là một điều kỳ diệu.

⁹³ Trước đây, nếu một người mẹ, khi nàng chuẩn bị sinh con, và đưa—đưa bé không thể được sinh ra, nàng đã—đã được tạo nên như vậy, để đưa bé không thể được sinh ra: cả hai, mẹ lẫn con, đều chết. Đúng vậy. Song anh chị em hiếm khi nghe về chuyện đó, nó đã khác hẳn, có lẽ không bao giờ. Nhưng ngày nay họ có thể lấy người mẹ đó sau khi nàng đã ở trong tình trạng sinh em bé, và nếu người...thậm chí khi người mẹ gần lúc—lúc lâm bồn, nàng...họ có thể đem người mẹ đó đến một căn phòng và chích

cho nàng ít thuốc mê, và lấy đứa bé đó ra, có một sự sinh nở bình thường, lấy em bé. Chúng ta biết ơn điều đó.

⁹⁴ Hãy kể cho tôi về một hệ thống. Anh em chặn đứng lại một cái van ngoài đây nơi nào đó, trên hệ thống nước này trong thành phố, và quan sát những gì sẽ xảy ra ở van chính. Anh em làm nó nổ tung.

Nhưng, tuy nhiên, chúng ta có thể cắt một chân ra, cắt bỏ một cánh tay, và, bởi phép lạ của Đức Chúa Trời, Ngài sẽ cho thông qua dòng máu đó theo cách khác nào đó, trong lần thứ hai, và làm nó chảy mạnh chung quanh cách khác nào đó. Anh em cứu sự sống của một người. Ai có thể làm điều đó? Hãy nói cho tôi biết.

⁹⁵ Cắt tĩnh mạch ra, cắt đứt đường chính ngoài đây nơi nào đó trong dòng nước, khi nó đang bơm từ một cái van. Nó sẽ làm gì? Thử làm điều đó một lần và thấy điều gì xảy ra. Không có một cách nào khác để băng qua. Nó phải thổi tung trở lại cái van.

Nếu Đức Chúa Trời đã không tạo nên một con đường cho dòng máu này tự nó chảy qua, ngay lập tức, một cú dội ngược về tim và bạn sẽ chết. Mỗi lần anh em co rút ngón tay của mình, đó là sự chết, ngay lập tức. Mỗi lần anh em cắt ở nơi nào đó, mà mở ra một động mạch hay cái gì đó, nó sẽ là sự chết, ngay lập tức. Cắt ngón tay anh em ra, anh em sẽ chết. Tất cả là thế. Nó sẽ nổ ngay trở lại vào tim anh em lần nữa. Nó sẽ giết chết anh em. Nhưng Đức Chúa Trời...

⁹⁶ Bây giờ, chúng ta nghĩ nó tuyệt diệu. Chúng ta nghĩ nó thì tuyệt diệu. Và chúng ta đánh giá thật cao khoa học, họ có thể cột những tĩnh mạch đó và giữ cho chúng khỏi chảy máu. Tất cả đều tốt đẹp. Nhưng Ai là Đấng Mà đã phác thảo điều đó? Hiếu không? Chúng ta nhìn tất cả vật tạo và quên đi Đấng Sáng Tạo của nó. Hiếu không? Chúng ta đang nhìn vào những điều tự nhiên, và quên hết điều—điều thuộc linh. Đó là những gì chúng ta làm.

⁹⁷ Vậy thì, những tiên tri của Đức Chúa Trời, họ thì...họ có Lời Ngài. Đó là lý do dân sự tin họ.

Đó là lý do Đức Chúa Trời đã phán cùng Môi-se, Ngài đã phán lùi lại đó trong Sáng thế ký, nhiều, trong Xuất Ê-díp-tô ký,

suốt con đường đi qua, “Nếu có một người đến giữa vòng các người, là người thiêng liêng, hay là, vị tiên tri...” “Vậy thì làm thế nào chúng ta sẽ biết được những điều này?” Ngài phán, “Khi người nói điều gì đó và nó ứng nghiệm, nói điều gì khác, nó ứng nghiệm, thế thì hãy tin điều đó.” Hiếu không? Đó là một dấu hiệu.

⁹⁸ Vậy Ngài ban cho Lời Ngài, không phải cho những lãnh tụ, không phải cho những nhà độc tài, nhưng cho những vị tiên tri. Khrushchev không phải là một dấu hiệu cho thế giới. Không, thưa quý vị. Hitler không phải là dấu hiệu cho thế giới. Nhưng nơi nào đó, chỗ nào đó, Đức Chúa Trời đã có một vị tiên tri khiêm nhường đang chờ đợi thời đại. Người là dấu hiệu. Người là dấu hiệu mà sẽ lên án thế gian và sẽ cứu Hội thánh. Vị tiên tri!

⁹⁹ Ê-li là một dấu hiệu trong thời của ông, tiên tri Ê-li. Với sự...

Ông là một...ông là một dấu hiệu của Lời Đức Chúa Trời, sự phán xét cho Ai Cập và sự giải cứu cho Y-sơ-ra-ên, nếu họ muốn tin ông.

¹⁰⁰ Trong thời đại tội lỗi đó của Ê-li, khi tất cả Y-sơ-ra-ên đã quay bỏ Đức Chúa Trời, họ đã đi trở vào tội lỗi. Họ đã quên trật tự. Họ đã quên về việc được Đức Chúa Trời dẫn dắt ra khỏi, và Đức Giê-hô-va vĩ đại đã mở Biển Đỏ, và mang họ ra khỏi Ai Cập, và một vị tiên tri vĩ đại giống như Môi-se ở giữa vòng họ. Họ đã quên điều đó.

Chúng ta quên điều đó. Các anh em Giám Lý quên John Wesley. Anh em Lutheran quên Martin Luther. Các anh em Báp-tít quên John Smith. Nhiều người trong chúng ta quên Charles Finney, một con người vĩ đại nhất trong tất cả họ.

¹⁰¹ Người ta nói rằng chín mươi bảy phần trăm những người trở lại đạo của Finney còn giữ lấy đạo. Bảy mươi lăm phần trăm của Moody sa sút trong một năm. Và về nhóm của Wesley, nhóm thánh khiết, nó đã luôn luôn sa ngã. Nhưng Finney có chín mươi bảy phần trăm. Con người bé, nhỏ, gầy gò, hói đầu bước ra trong bụi giăng và nhìn lướt qua cử tọa, giống như *thế*, và nhiều người sẽ ngắt đi, bởi vì ông đã ở lại trong những bụi cây một ngày nọ cho đến khi Đức Thánh Linh nắm giữ ông. Vậy đó. Ông là một

dấu hiệu cho kỳ chung cuộc, cách đây khoảng hai trăm năm, về cuộc phục hưng vĩ đại đó mà Wesley và họ đã có, và sự phán xét đang đến.

¹⁰² Ông là một dấu hiệu, dòng dõi tội lỗi đó. Và như thế nào Ê-li có thể đứng đó, dạn dĩ và cương quyết, một mình, chẳng có ai ở cùng ông, nhưng ông là một dấu hiệu của Đức Chúa Trời.

Những tay chức sắc còn lại đã ở hết thầy với A-háp, theo lối của chủ nghĩa hiện đại. Họ có hiện đại trong dòng dõi đó. Nhưng như thế nào A-háp quen thuộc, hay, A-háp quen thuộc, và tất cả sự đạt được vĩ đại của ông, và nó đã mang tất cả thuộc về hội thánh vào trong Công giáo-..., hay là, không phải vào Công giáo, nhưng gần giống như vậy, vào sự thờ thần tượng. Đã mang họ vào trong một chỗ mà họ nhu nhược. Một số người có thể thờ phượng cách này, và chỉ là sự tự do, “Anh em có thể làm bất kỳ điều gì anh em muốn.” Và lâm vào trong kiểu tình trạng đó.

¹⁰³ Và làm thế nào mà Ê-li đó đã đứng đó, dạn dĩ, với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Ôi Đức Chúa Trời, xin ban cho chúng con những người giống như thế. Ông đã không sợ hãi để nói cho Giê-sa-bên biết về tình trạng của bà. Ông không sợ hãi A-háp. Ông không sợ ông bị lỗi. Ông đứng với sự dạn dĩ, và bước lên tới A-háp, và nói, “Thậm chí không một giọt sương sẽ rơi xuống cho đến lúc ta kêu cầu điều đó.” A-men.

¹⁰⁴ Ông là gì? Là một dấu hiệu cho dòng dõi tội lỗi đó. Y-sơ-ra-ên đã thấy điều đó không? Không. Họ nhạo cười ông, làm trò cười về ông.

Ông đã tiên đoán rằng sẽ có một cơn hạn hán, rằng sẽ có—sẽ có hoạn nạn, đói kém, sự chết đói. Và ông đã nói tiên tri một cách dạn dĩ, đứng một mình, với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Ông nói, “Lạy Chúa, họ đã giết tất cả những tiên tri thật. Họ đã giết tất cả họ rồi. Tôi là người duy nhất còn lại, mà đang đứng với Lời Ngài.” Hoạn nạn về điều gì vậy? Lời Đức Chúa Trời. Ê-li muốn ở lại với Lời. Ông là vị tiên tri thật sự.

¹⁰⁵ Những vị tiên tri khác đã nói, “Ồ, à, nó không quan trọng gì nhiều. Đức Giê-hô-va không quan tâm, anh em biết đấy.”

Đức Giê-hô-va thật có quan tâm. Nó phải là Lời Ngài. Và Ê-li đã đứng một cách dạn dĩ trên Lời đó, với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đức Chúa Trời đã ban cho ông một bí mật nhỏ, ngày nọ. Ngài phán, “Hỡi Ê-li, Ta có bảy ngàn người, mà ngươi là người làm chứng với, ở ngoài đây. Họ đã không đủ vững tinh thần để tiến ra và tuyên bố nó. Họ đang ẩn nấu khắp nơi trong các bụi cây. Nhưng, tuy nhiên, trong lòng của họ, họ là những đày tớ của Ta. Họ đã không quỳ gối trước Ba-anh. Họ sợ hãi làm điều đó. Nhưng, Ta sẽ ban cho ngươi một dấu hiệu, và ngươi là một dấu hiệu. Hãy đứng ra ngoài đó, và đứng trên Lời Ta. Ta sẽ chăm sóc ngươi. Hãy ban cho họ một dấu hiệu.” Halêlugia!

Đức Chúa Trời ôi, xin gửi đến cho chúng con điều gì đó giống như thế, người sẽ là một dấu hiệu về Lời Đức Chúa Trời. Và mỗi lời hứa Đức Chúa Trời đã hứa sẽ quay trở lại trong con người đó, vì người là một dấu hiệu, một dấu hiệu bị lãng quên.

¹⁰⁶ Ô, họ nghĩ, bởi vì A-háp là một vị vua vĩ đại và tất cả các quốc gia đều sợ hãi ông, điều ấy khá tốt. Nhưng Ê-li là một dấu hiệu của Lời. Đó là một vị tiên tri thật, một dấu hiệu của Lời. Vì vậy trong lúc ông đang là dấu hiệu của Lời, họ đã không tin ông. Họ đã chẳng sử dụng cho ông.

¹⁰⁷ Ông là một dấu hiệu cho người đàn bà góa, khi Đức Chúa Trời sai ông đi khỏi Núi Cạt-mên, khỏi...lên khe Kê-rit. Sai ông xuống đó, sau khi ông đã được chim quạ nuôi, và dòng suối đã khô hạn. Ông đi xuống đến nhà của người đàn bà góa này. Quả là một nơi tốt cho một thầy giảng đi đến! Nhưng ông đã đi xuống đó bởi vì Đức Chúa Trời đã bảo ông đi.

Nhưng Ngài đã đi xuống đó, phán bảo, “Ta đã ra lệnh cho bà ta nuôi người ăn.”

¹⁰⁸ Bà hẳn đã là một dấu hiệu. Ông hẳn là một dấu hiệu. Khi mà, bà đã ở ngoài đó, đã có đủ bột để làm một cái bánh, và bà và con trai bà ăn nó. Đủ bình để...Và đủ dầu ở trong bình, để làm một chút mỡ, để trộn với bột. Bà nói, “Tôi ra ngoài đây nhật hai khúc củi.”

¹⁰⁹ Vào buổi sáng nóng nực, khủng khiếp đó, khi một ông già mặt đầy lông lá, tóc bạc khom lưng, bước ra ngoài đó, và cái đầu hói

của ông đang chiếu sáng, dựa vào cổng, bảo, “Hãy mang cho ta một ít nước uống,” và nói, “ngoài ra, hãy mang cho ta một phần bữa ăn trong tay người, một cái bánh.”

¹¹⁰ Bà nói, “Tôi không có đủ bữa ăn. Tôi ra ngoài đây bây giờ, nhặt hai khúc củi, để làm một cái bánh nhỏ cho con trai của tôi. Tôi chỉ có đủ để làm một cái cho nó và tôi. Chúng tôi sẽ ăn và chết.”

¹¹¹ Ông nói, “Đừng sợ, vì, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Đó là con người mà chúng ta cần. Không phải là, “Này, điều đó *có thể* xảy ra, chị ơi. Nó *có thể* ứng nghiệm. Tôi không biết.” Không, không. Ê-li đã quả quyết. “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Bọt sẽ không thiếu, dầu sẽ không cạn trong bình đó, cho đến ngày Đức Chúa Trời sai mưa trên đất.” A-men. Thế đấy. Điều đó phải là một dấu hiệu đủ cho bà.

¹¹² Bà đại diện cho hội thánh ngày hôm nay. Sau khi Ê-li đã ở lại với bà trong một thời gian ngắn...Bà đã có một cậu con trai nhỏ. Nó bị đau. Căn đau của nó quá nặng đến nỗi chẳng còn hơi thở nào trong nó. Nó đã chết. Rồi bà đã làm gì? Hội thánh đã nhìn thấy những dấu hiệu đó rồi. Nhưng, điều gì, ngay khi có một thiên tai nhỏ xảy đến, bà nhanh chóng muốn quở trách hội thánh vì điều đó. Bà muốn đổ trách nhiệm cho Ê-li. Bà nói, “Ông là người của Đức Chúa Trời, bây giờ ông đến đây để gọi cho tôi nhớ lại những tội lỗi của tôi và cất đi sự sống của con trai tôi.”

¹¹³ Ê-li đã lấy đứa con, đi lên tầng cao chỗ ông đang nằm nghỉ ở đó, đặt nó trên giường của riêng ông, ông nằm sấp mình trên nó, nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời!” Halêlugia! “Xin trả lại linh hồn của đứa bé trai này.” Và đứa bé tỉnh lại.

¹¹⁴ Ông đã đem nó xuống trở lại. Người đàn bà đó nhìn vào đứa bé, và rồi nhìn vào ông, rồi bà biết có điều gì đã ở đó. Bà nói, “Bởi điều này tôi biết rằng Lời Đức Chúa Trời ở trong miệng ông.” A-men. Ông là một dấu hiệu cho người đàn bà góa đó. Khi bà đã nhìn thấy quyền phép của Đức Chúa Trời, Đấng làm cho sống hay có thể giết chết, khiến cho đứa con đã chết của bà sống lại, bà nói, “Bởi điều này tôi biết rằng ông là người của Đức Chúa Trời.” Bà biết điều đó.

Các dân tộc ngày hôm nay sẽ nhạo cười điều đó, giống như họ đã làm ngày đó. Họ không muốn tin điều đó. Nhưng người đàn bà đó biết khác hẳn. Nó là một dấu hiệu lúc đó, giống như ông là một dấu hiệu, để khiến đứa con đã chết của bà sống lại. Những vị tiên tri họ luôn luôn là những dấu hiệu của Đức Chúa Trời.

¹¹⁵ Khi Ê-li lúc đó kêu gọi cuộc thi đấu căng thẳng nhất, đã nói, “Nếu Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, hãy hầu việc Ngài. Nếu Ba-anh là thần, hãy hầu việc nó.”

Há đó không thể là một ngày tuyệt vời cho Ê-li hôm nay sao? Nếu nền chính trị là thần, hãy hầu việc nó. Chúng ta có những gì trong nền chính trị? Chúng ta đã làm gì? Chúng ta chẳng có gì ngoài một đám thối nát. Chúng ta chẳng có gì cả.

Nhưng chúng ta đã mất mọi, gần như mọi người bạn mà chúng ta đã có, qua khắp các quốc gia. Ở đây, tuần vừa rồi, đã mất đến hai hay ba quốc gia nữa cho chủ nghĩa cộng sản. Chúng ta đang đánh thuế dân chúng và lấy tiền của họ, và gửi nó qua đó để nuôi những người đó mà biến thành chủ nghĩa cộng sản ngay khi họ xây dựng nên. Đó là đạo đức giả. Đúng vậy.

¹¹⁶ Chúng ta xưng nhận là những Cơ-đốc nhân. Chúng ta hãy là giống như những Cơ-đốc nhân, thế thì, không phải bởi cho họ ăn những thứ giống như thế. Điều đó có rất ít đó là—đó là...Con người có tấm lòng tốt bình thường sẽ làm thế. Đó là tôn giáo. Đó không phải là sự cứu rỗi.

Rất nhiều người nhận lấy tôn giáo và sự cứu rỗi pha trộn với nhau. Tôn giáo được dùng để nuôi những người đàn bà góa và những người nghèo, và đại loại như vậy. Đó là tôn giáo. Nhưng sự cứu rỗi là sự Sinh ra mới, được tái sinh. Điều đó khác hẳn. Tôn giáo, đạo Hồi là một tôn giáo. Có nhiều tôn giáo.

¹¹⁷ Bây giờ, trên Núi Cạt-mên, ngày đó khi ông kêu gọi sự đối đầu, và ông đã gọi A-háp và hàng ngàn thầy tế lễ mà thuộc về đền thờ của những hệ phái họ, ông đã gọi họ lên trên Núi Cạt-mên, nói, “Hãy lên đây. Hãy gặp ta trên đây. Ta sẽ đối chọi cả bọn.” Ông đã làm gì? Ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Ông không sợ hãi. Ông bảo, “Hãy dâng lên một bò đực. Gọi Ba-anh. Hãy để cho Đức Chúa Trời trả lời bằng lửa là Đức Chúa Trời.”

118 Vì thế, suốt ngày, cho tới khi...từ buổi sáng cho đến sau bữa ăn chiều, họ đã nhảy lên trên bàn thờ. Họ lấy gươm giáo rạch vào mình. Họ kêu la. Họ la lớn. Ê-li đi lui đi tới, nói, “Khá la lớn hơn một chút. Có thể thần đã đi câu cá, hay điều gì đó. Thần ra ngoài truy đuổi, hay điều gì đó.”

Vì, ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Ông mãn nguyện. Ông đã có Lời Đức Chúa Trời.

Thưa anh, chị em, anh chị em cần gì hơn là một lời hứa của Đức Chúa Trời? Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ làm điều đó. Đó là Áp-ra-ham. Ông đã kể Đức Chúa Trời có thể thực hiện điều mà Ngài đã nói về. Ông biết Đức Chúa Trời có thể làm điều đó, vì Đức Chúa Trời đã phán vậy.

119 Vì thế ông—vì thế ông đã yêu cầu họ để đi lên đó. Và để họ lấy gươm giáo rạch vào mình, và la lớn và kêu gào suốt cả ngày, cho đến lúc dâng của lễ ban chiều. Lúc ấy, Ê-li, hãy xem ông đã thực hiện điều đó như thế nào. Điều đầu tiên mà ông đã làm là lẫn mười hai tảng đá lại với nhau.

Đức Chúa Trời không bị phân chia. Các giáo phái phân chia các giáo hội, nhưng không phải Đức Chúa Trời.

Một người hỏi, “Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

120 “Tôi là tín đồ Báp-tít.” Vậy điều đó không hơn gì việc nói anh em là một con heo.

121 Nói, “Tôi-tôi là người Giám Lý.” Ồ, điều đó không gì hơn là một con heo nữa, với Đức Chúa Trời.

122 Tôi nói, “Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?” Là Cơ-đốc nhân, anh em phải giống Đấng Christ, lập đền tạm Thánh trong anh em, với Đức Thánh Linh, giống như đã giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ Tuần. Không phải là cảm xúc nào đó, nhưng tôi có ý muốn nói là Ngũ tuần thực sự. Hiểu không? Đúng.

123 “Tôi là người Ngũ Tuần. Tôi là người Một ngôi. Tôi là—tôi là tín đồ ba ngôi. Tôi là...” Ồ, chao ôi! Điều đó không hơn gì nói rằng anh em là điều gì khác. Nó chẳng có ý nghĩa gì đối với Đức Chúa Trời. Điều đó chỉ làm chia rẽ.

124 Đó là những gì đã xảy ra dưới đó giữa vòng họ những chức sắc. Nhưng Ê-li đã lăn mười hai hòn đá này lại với nhau, để tỏ cho thấy rằng Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời trên tất cả họ, lăn chúng lại với nhau.

125 Vì vậy, khi ông lăn chúng lại với nhau như thế, ông đã giết con bò đực và đặt nó trên cùng của bàn thờ, trên những khúc gỗ. Ông nói, “Bây giờ, để chắc chắn không có sự giả mạo nào trong việc này, hãy đi lấy cho ta mười hai thùng nước.” Và ông đã thực sự làm ướt đẫm mớ củi đó. Ồ, Halêlugia! Ông muốn tỏ cho thấy rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời. Bởi vì, sao? Ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Ông là một tiên tri. Ông có Lời Đức Chúa Trời.

126 Ngày nào đó họ—họ cũng đã làm vậy, nếu họ nói họ sẽ đuổi anh em ra khỏi nhà thờ, họ sẽ làm *điều này, điều kia*, nếu anh em chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, và tất cả những điều khác biệt này như thế: vô nghĩa. Ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

127 Đêm nọ, một người dễ mẫn, đã nói chuyện với tôi, đi đến khoác tay quanh người tôi, và nói, “Anh Branham,” nói, “tôi muốn hỏi anh đôi điều.” Nói, “Nếu anh chỉ thỏa hiệp một chút, điều này mà anh đang nói về.”

Tôi hỏi, “Cái gì?”

Anh nói, “Tất cả phép báp-têm này.” Nói, “Các giáo hội ở Chicago và tất cả vùng lân cận thật là muốn có anh rất nhiều, nhưng họ sợ anh sẽ nhắc điều đó.”

128 Tôi nói, “Chắc chắn, tôi sẽ đề cập điều đó. Tất nhiên, tôi sẽ đề cập nó.”

Nói, “Ồ, đó là điều duy nhất họ chống lại anh.”

129 Tôi bảo, “Thế thì không phải họ chống lại tôi đâu. Tôi không phải là Người nói ra Nó. Đức Chúa Trời đã nói Nó. Tôi thách thức bất kỳ người nào trong họ đến chứng minh Điều đó sai trật.”
Hiểu không?

130 Anh bảo, “Ồ, anh biết đấy, anh—anh nên đồng ý và tạo sự thông công.”

Đó cũng là một điều mà họ muốn anh ấy làm. A-men. Đức Chúa Trời không nhân nhượng. Không, thưa quý vị. Ngài không nhân nhượng.

Anh ấy nói—anh ấy nói, “Này, Anh Branham, tôi muốn hỏi anh đôi điều. Có phải Thiên sứ của Chúa đã...” Nói, “Tất cả chúng tôi tin vào Thiên sứ của Chúa. Có phải Thiên sứ của Chúa đã bảo cho anh Điều này không?”

¹³¹ Tôi đáp, “Tôi không quan tâm những gì Thiên sứ của Chúa muốn nói. Nếu Điều đó, Thiên sứ của Chúa, Người sẽ nói Điều đó. Nhưng nếu Người nói điều gì đó nghịch lại, Người không phải là Thiên sứ của Chúa.” Tôi nói, “Bất kể những gì Thiên sứ, hay điều gì khác nói, Phao-lô nói, ‘Dù một Thiên sứ từ Trời rao giảng một tin lành khác nào cho anh em, hãy để cho người bị rửa sả.’”

¹³² Các Thiên sứ và mọi người, một vài kẻ xác thịt khoác lác nào đó, nói về các Thiên sứ. Joseph Smith, Brigham Young, và tất cả những nhóm sùng bái khác nhau, của Cơ-đốc Phục Lâm và mọi thứ khác, họ nhìn thấy tất cả các loại như thế, nhưng nó luôn luôn nghịch lại Lời.

¹³³ Song, Đức Chúa Trời hỗ trợ Lời Ngài. Đó là Lời Ngài. Tôi nói, “Đó là Lời của Chúa. Chắc chắn. Tất cả những điều tôi đã từng biết đã được Ngài dạy cho tôi. Tôi chưa bao giờ đi đến một thần học viện hay trường học. Điều đó đến từ Ngài.” Nhưng tôi nói, “Nếu nó trái ngược...Nếu nó trái với Điều đó, tôi sẽ không tin Ngài. Bởi vì, đó là Lời Đức Chúa Trời, là trước tiên. Mọi lời khác là lời nói dối.” Lời Đức Chúa Trời, hãy ở lại với Nó.

¹³⁴ Vậy, Ê-li, khi ông đi qua, ông đã làm cho ướt đầm tất cả các khúc gỗ đó, với mười hai thùng nước. Đổ chúng lên trên đỉnh ở đó. Ông bước ra ngoài đó, thật lạnh lùng như có thể. Tại sao? Đức Chúa Trời không thể nói dối. Đức Chúa Trời đã bảo ông. Ông nói, “Lạy Chúa Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và của Y-sơ-ra-ên, ngày nay xin hãy tỏ cho người ta biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và tôi là kẻ tôi tớ Ngài. Và tôi đã làm điều này theo mạng lệnh của Ngài, bởi vì ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Tôi đã làm điều này bởi vì Ngài đã bảo tôi làm nó, bởi vì nó theo Lời Ngài. Bây giờ xin tỏ ra cho biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời.”

Và Lửa của Chúa đã giáng xuống, thiêu của lễ dâng, những khúc củi ướt đầm nước, rút khô những tảng đá, và mọi thứ khác, và cất mọi thứ đi. Lúc đó dân Y-sơ-ra-ên, bảy ngàn người kêu lớn, “Hãy để Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời.”

¹³⁵ Ê-li, thật đẹp biết bao để nhìn thấy thân hình gầy gò, mỏng mảnh, bé nhỏ già nua đó tất cả đã nhăn nheo, với cây gậy nhỏ ở trong tay, một bình dầu nhỏ treo bên hông mình, một miếng da chiên phủ quanh người ông. Ô, ngày hôm nay họ sẽ tống ông vào ngục nếu ông bước đi trên đường phố; nhưng họ để cho những người phụ nữ mặc quần đùi; nhưng họ chắc chắn sẽ không làm điều đó, đấy, như thế, đi ra. Vì vậy, thế thì, nhưng ở đây họ đến. Ở đây họ đi xuống, băng qua nơi đó, băng qua núi đồi, trên cây gậy này.

¹³⁶ Bảy giờ, Núi Cạt-mên không phải là một điểm trống không nhỏ bé—nhỏ bé dựng nên giữa sa mạc. Nó là một ngọn núi lớn. Nó chạy, hầu như theo góc cạnh giống như thế này, và chạy lên trên đỉnh, và nhìn ra biển cả. Và Ê-li và Ghê-ha-xi chạy suốt con đường lên, trên đỉnh. Và Ê-li đã sắp mặt mình ở đó, và bắt đầu kêu lớn lên với Đức Chúa Trời, với lưng ông quay về hướng Tây, về hướng mặt trời. Ba năm rưỡi, thậm chí không một giọt sương rơi xuống. Ông nói với Ghê-ha-xi, “Hãy đi nhìn và xem thử người có thấy điều gì không, một đám mây trên biển cả.”

Đứng trên ngọn núi này, nhìn ra lối đó, nói, “Tôi không thấy gì cả.”

¹³⁷ Ông ở lại ngay đó. “Lạy Chúa, nếu những người này ăn năn, nếu dân này quay trở lại với Ngài, nếu họ sẵn sàng tránh xa khỏi tất cả những điều vô nghĩa này và quay trở lại với Lời Ngài, thế thì Ngài là Đức Chúa Trời, để đáp lại Lời Ngài.”

¹³⁸ Cho phép tôi nói điều giống như vậy ngày hôm nay. Hãy lấy những hệ phái này và phá vỡ chúng, quên đi sự khác biệt hệ phái này, và để cho dân sự quay trở lại với Lời Đức Chúa Trời, với hàng lối gọt đẽo. Tôi sẽ chứng minh với anh em rằng có một Đức Chúa Trời vẫn còn có thể trả lời bằng Lửa.

¹³⁹ Hãy để dân sự kêu cầu Đức Chúa Trời. Hãy để...?...kêu cầu một người. Hãy để cho dân sự kêu cầu một vị tiên tri. Đức Chúa

Trời sẽ đặt người vào trong hiện trường. Tôi thách thức các dân tộc làm điều đó. Hãy sắp mặt anh em xuống và kêu cầu Đức Chúa Trời, sai đến một người giải cứu, và xem điều gì xảy ra. Cứ làm điều đó một lần đi, Đức Chúa Trời sẽ trả lời. Đức Chúa Trời luôn luôn trả lời.

¹⁴⁰ Đã sắp mình xuống và nói, “Lạy Chúa, xin cho điều đó xảy ra ngày hôm nay. Những người này đã từng chống lại Ngài. Những người này đã chạy tán loạn vào trong tất cả các loại hệ phái ngoài kia. Nhưng, hôm nay, Ngài đã chứng minh chính Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời. Và dân sự bảo, ‘Hãy ném Ba-anh đi.’ Và tôi đã giết hàng ngàn thầy tế lễ. Lạy Chúa, bây giờ họ ra khỏi con đường đó rồi. Tất cả những sự cản trở đã hết, những thanh chắn nhỏ mà đã phân rẽ chúng tôi.”

Một người Giám Lý sẽ muốn đến thờ phượng với một người Báp-tít; Báp-tít muốn đến với người Ngũ Tuần; thực lòng dưới đó, bảy ngàn người trung tín. Nhưng họ không thể làm điều đó. Nếu họ làm, họ bị đá ra khỏi các nhà thờ của họ. Một số người trong họ không quan tâm. Họ đến, dù sao đi nữa. Đúng vậy.

¹⁴¹ Nhưng hãy để cho hết thầy họ bẻ gãy những sự thành kiến đó và đến với nhau, và nói, “Chúng ta sẽ quên tất cả những tín điều này tại đây và các nguyên tắc giáo lý, và mọi thứ mà chúng ta đang đọc. Chúng ta hãy trở lại với Lời Chúa.” Hãy xem những gì sẽ xảy ra vào lúc đó. Đức Chúa Trời sẽ đẩy lên cho họ một vị tiên tri, chắc chắn Ngài sẽ, sẽ mang Nó xuống ngay cho họ, nếu họ sẵn sàng nhận lãnh Nó. Trước tiên, họ phải cầu nguyện. Đức Chúa Trời chờ đợi.

¹⁴² Chẳng lạ rằng Đức Chúa Trời muốn dân sự có phần vào trong điều đó sao? Khi Chúa Jêsus nhìn ra trên mùa gặt, Ngài phán, “Mùa gặt thì chín. Con gặt thì ít. Các ngươi hãy cầu xin Chúa mùa gặt,” đó là Ngài. “Các ngươi hãy cầu nguyện với Ta, để Ta sẽ sai con gặt đến trong mùa Ta.” Là phần nào đó anh em phải làm. Đức Chúa Trời đang chờ đợi Hội thánh Ngài kêu cầu Ngài. Ngài luôn luôn làm điều đó. Đức Chúa Trời ngày hôm nay đang chờ cho dân sự kêu gọi đây tớ của Ngài hành động. Và đây tớ không thể hành động cho đến lúc dân sự cầu nguyện.

¹⁴³ Y-sơ-ra-ên đã không thể hành động dưới đó, với những dấu kỳ và phép lạ, cho đến lúc họ sắp mất mình xuống và cầu xin một người giải cứu. Đức Chúa Trời đã có người giải cứu của Ngài. Đức Chúa Trời đã có một tiên tri lang thang trong đồng vắng, giữ người ở đó trong bốn mươi năm, chờ đợi họ hiểu đúng đắn, để cầu nguyện. Nhưng khi họ sống đúng và bắt đầu cầu nguyện, lúc đó Đức Chúa Trời bèn gọi đến một người giải cứu.

Đức Chúa Trời sẽ làm giống như vậy ngày nay, nếu dân sự chỉ đến với nhau, để cầu nguyện. Đúng thế.

¹⁴⁴ Ông là dấu hiệu cho những tiên tri giả đó và cho A-háp, rằng ông là đầy tớ của Đức Chúa Trời. Ông là tiên tri của Đức Chúa Trời. Thế thì, ông cũng là dấu hiệu cho Y-sơ-ra-ên, rằng ông có thể đóng lại các tầng trời hay mở các tầng trời, khi ông muốn. Chắc chắn vậy.

Hãy nói cho tôi một người có thể đóng các tầng trời, tỏ cho tôi thấy một người có thể mở các tầng trời, ngoài Đức Chúa Trời. Và Lời Đức Chúa Trời, hay, Lời của Đức Chúa Trời thì ở cùng các đấng tiên tri.

¹⁴⁵ Mi-chê, một dấu hiệu đối với Giô-sa-phát. Mi-chê là một dấu hiệu cho Giô-sa-phát, rằng Đức Chúa Trời giữ một tiên tri thật trên bàn tay.

¹⁴⁶ Bây giờ lưu ý. Ông ấy có bốn trăm tiên tri, A-háp, và ông đã gọi ra bốn trăm tiên tri đó. Và họ nói với ông đồng một lòng. Và tuy nhiên, bên dưới tấm lòng của Giô-sa-phát đó, người của Đức Chúa Trời, ông biết có điều gì đó sai trật. Ông biết có điều gì đó sai trật. Ông hỏi, “Vua không còn một người nữa sao?”

¹⁴⁷ “Sau bốn trăm người đang đứng ở đó?” Người đáp, “Đây là tất cả những tiên tri, những tiên tri của Đức Giê-hô-va.” Có những—những người Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Liên Hiệp, ô, chao ôi, chao ôi, những tín đồ Ba ngôi, và tất cả các loại khác nhau. “Chúng tôi có tất cả họ đây, và họ đồng một lòng nói đây là đất nước vĩ đại nhất. Chúng ta không có điều gì để sợ hãi.” Giống như một cậu bé huýt gió trong nghĩa trang, anh em biết đấy, khi nó sợ hãi. Anh em đừng lo về điều đó.

Nói, “Nhưng vua còn có người nào nữa không?”

Đáp, “Ồ, vâng, có một người khác ở đây, nhưng,” nói, “ta ghét hẳn.” Hiểu không? Nói, “Hắn luôn luôn nói điều xấu về đất nước này. Hắn luôn luôn nói điều dữ sẽ xảy đến với chúng ta.”

148 Giô-sa-phát nói, “Ta—ta muốn nghe người.”Ồ, vâng!

Ông là gì? Một dấu hiệu. Bất kể có bao nhiêu tổ chức hay hệ phái, Đức Chúa Trời vẫn có một tiên tri mà ở lại với Lời.

149 Giô-sa-phát biết giờ của A-háp đã được định, bởi vì tiên tri thật đó, Ê-li, đã là một dấu hiệu cho các dân, đã nói, “Chó sẽ liếm huyết người, để đến đây.” Đúng vậy. Ông biết rằng Giê-sa-bên và vua ấy có điều đó sẽ xảy đến với họ. Ông biết nó thật vậy. Hiểu không?

150 Và Mi-chê, Mi-chê nói...Họ—họ đi đến với ông và bảo, “Bây giờ, tôi sẽ bảo cho ông, nếu ông muốn gia nhập vào cái hiệp hội kế tiếp, tôi sẽ bảo cho ông những gì ông làm. Ông chỉ đồng ý rằng tất cả thầy giảng này đều đúng. Hiểu không? Ông bảo người, ‘Hãy đi lên đi.’” Và nói, “Ông cứ đồng ý.” Nói, “Tôi sẽ bảo cho ông hay những gì chúng tôi sẽ làm. Chúng tôi sẽ làm...Chúng tôi sẽ thấy rằng ông gia nhập vào tổ chức của chúng tôi, nếu ông sẽ chỉ làm điều đó, đấy, nếu ông sẽ chỉ nhân nhượng một vài trong những điều này ở đây mà ông đang nói về. Ông cứ tỏ cho thấy, đi, đồng ý với họ, cùng đi với họ.” Hừ-hừ! Anh em có thể tưởng tượng một tiên tri thật của Đức Chúa Trời lại đi xa khỏi Lời Đức Chúa Trời không? Có thể không?

“Ồ,” những người này nói, “nhưng, chúng tôi đã thấy một khả tượng,” bốn trăm tiên tri này. “Chúng tôi biết. Chúng tôi là những tiên tri. Chúng tôi biết, vì chúng tôi là những tiên tri.”

151 Mi-chê nói, “Ta không nghi ngờ những gì các ông đã thấy một khả tượng. Ta không nghi ngờ điều đó chút nào, điều các ông đã thấy, một khả tượng, nhưng nó không theo Lời đó.” A-men. Nói, “Ta cũng, thấy một khả tượng.” A-men.Ồ, chao ôi! Ông là một dấu hiệu. Ông là một dấu hiệu. Ông nói, “Ta đã thấy một khả tượng, và Ta thấy cả Y-sơ-ra-ên, giống như chiêm, tản lạc trên một ngọn đồi, không có người chăn.”

Và giám mục, người giám sát, quan trọng này bước lên và vào miệng ông. Nói, “Thần của Đức Chúa Trời đã đi đâu khi Nó từ ta mà đi ra?”

¹⁵² Ông đáp, “Ông sẽ thấy khi ông ở trong tù. Ông sẽ thấy.”

Vua ấy, A-háp nói, “Hãy bỏ tù người này. Lấy bánh khổ nạn cho nó ăn, và nước khổ nạn, mà cho nó uống.” Nói, “Khi ta trở về bình an,” nói, “thì ta sẽ xử nó.”

¹⁵³ Ông lão Mi-chê đứng đó với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Ông nói, “Nếu vua trở về bình an, ắt Chúa đã không phán với tôi.” Hừ! Vậy đó. Ông là gì? Ông là một dấu hiệu, mà những tiên tri của Đức Giê-hô-va, những tiên tri của Đức Chúa Trời, ở lại với Lời Đức Chúa Trời.

¹⁵⁴ Anh em có một tiên tri nói rằng anh em nên chịu báp-têm trong các tước “Cha, Con, Thánh Linh,” đó là một tiên tri giả. Nếu anh em nói có một tiên tri giữa vòng anh em, mà nói rằng, “Có ba Đức Chúa Trời,” đó là một tiên tri giả. Không có lời Kinh Thánh nào cho điều đó cả. Đúng vậy. Nhưng một tiên tri thật của Đức Chúa Trời sẽ ở lại với Lời đó. Và nếu khải tượng của người nghịch lại Lời đó, người không phải là một tiên tri thật đến từ Đức Chúa Trời.

¹⁵⁵ Không có chỗ nào, trong Kinh Thánh, bất kỳ người nào đã được báp-têm trong tước “Cha, Con, Thánh Linh.”

¹⁵⁶ Hãy nhìn Phao-lô, trên đó trong nhà tù, một người Do-thái mũm mĩm, đầu hói, nhỏ bé, đang nằm ở đó, trải qua hai mươi năm, trong một nhà tù Rô-ma. Ông đã viết những bức thư này. Vậy thì, anh em nghĩ những nữ thầy giảng đã nghĩ gì về Phao-lô, khi ông nói, “Đàn bà phải nín lặng trong các giáo hội. Ta không cho phép họ nói”? Tôi tưởng tượng họ có thể thực sự tác động tới ông.

Anh em nghĩ gì về những giám mục họ đã suy nghĩ, những giám mục, khi họ bảo tất cả những điều khác biệt này, “Bỏ thứ này ở đây đi, và điều này ở đây, tất cả điều này, điều kia,” Phao-lô nói cho họ à? “Gã này là ai, dù sao đi nữa, gã này đang nằm trên đó trong tù?” Nhưng ông đã gặp Chúa Jêsus. Ông đã biết những gì ông đang nói về.

Và ra từ cùng nhóm đó, sau cái chết của Phao-lô, họ cuối cùng đã hình thành, từ trong nhóm những giám mục và cấp cao đó, đến Giáo hội nghị Nicene, và điều đó đã hình thành giáo hội Công giáo, đi xa khỏi Lời Đức Chúa Trời. Rồi đến trong “Cha, Con, Thánh Linh” của anh em. Tôi thách thức bất kỳ người nào, bất kỳ đâu, bất kỳ dân tộc nào, chứng minh nó ngược lại.

¹⁵⁷ CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Phép báp-têm sử dụng tước của “Cha, Con, Thánh Linh” là sai. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Tôi yêu cầu mỗi người trong anh em, ở đây hay nghe băng, mà chưa chịu báp-têm trong Danh của “Jésus Christ,” phải chịu báp-têm lại trong Danh của Chúa Jésus Christ.

¹⁵⁸ Phao-lô, trong Công vụ, 5:9, hay, 19:5, đã hỏi, “Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh em tin chưa?”

Họ đáp, “Chúng tôi không biết có Đức Thánh Linh nào.”

Hỏi, “Thế thì anh em đã chịu phép báp-têm gì?”

¹⁵⁹ Họ đáp, “Chúng tôi đã chịu báp-têm,” nhưng không phải trong phép báp-têm Cơ-đốc.

“Cha, Con, và Thánh Linh” không phải là phép báp-têm Cơ-đốc. Không một Cơ-đốc nhân nào đã từng chịu báp-têm giống như thế, trong Kinh Thánh hay trong hàng trăm năm sau Kinh Thánh. Đó là một tín điều Công giáo, và không phải là sự Dạy dỗ Cơ-đốc. Hãy chỉ cho tôi thấy trong Kinh Thánh. Nó là một—nó là một sự lừa gạt. Nó là sự làm việc của các quỷ.

Tôi không có ý muốn nói những người mà đã chịu báp-têm như thế là theo cách đó. Đức Chúa Trời đã có nhiều người ngoài đó hôm nay không biết nhiều hơn.

¹⁶⁰ Nhưng, giờ đã đến, chúng ta phải quay trở lại Lời nếu chúng ta mong đợi Đức Chúa Trời làm việc trong thời đại này giống như Ngài đã làm lúc đó.

¹⁶¹ Tôi đã nói với mẹ tôi khi bà đang hấp hối, trước khi bà chết. Tôi nói, “Mẹ ơi, khi con trở thành một người Cơ-đốc, như một cậu bé, con bắt đầu tìm kiếm và nhận thấy. Con biết có một Đức Chúa Trời, từ những khái tượng mà mẹ biết, và những điều đã xảy ra suốt qua đời sống.” Tôi nói, “Rồi con tìm thấy giáo hội Công giáo đã nói, ‘Chúng tôi là hội thánh. Không có gì quan trọng những

gì Kinh Thánh nói. Chúng tôi tin Điều đó đúng, nhưng, chúng tôi là hội thánh. Những gì chúng tôi nói, Đức Chúa Trời trời buộc ở trên Trời.' Và vì vậy, rồi, họ làm nó theo lối *này*. Đó là một thân thể. Những người Lutheran nói, 'Họ sai. Chúng tôi tin nó theo cách *này*.' Những người Báp-tít nói, 'Họ sai hết. Chúng tôi tin nó theo cách *này*.' Và có hàng trăm thân thể đó."

Ồ, làm sao anh em có thể từng có đức tin như thế? Người nào trong họ là đúng? Có một Điều đúng. Tôi đã không biết Nó lúc ấy.

¹⁶² Tôi nói, "Mẹ ơi, con đã đi trở về Kinh Thánh và tìm ra cách mà những sứ đồ đầu tiên đó, kiểu hội thánh gì họ đã có, họ đã giảng dạy như thế nào, và những điều họ đã làm. Con đã làm điều đó thật chính xác cách họ đã làm nó, cách Kinh Thánh đã nói, và con đã có những kết quả giống như vậy." A-men. Xin lỗi cách diễn đạt, nhưng bằng—bằng cơ của chiếc bánh pút-đinh là việc ăn vậy. Điều đó đúng. Đã có cùng những kết quả mà họ đã có. Vâng.

¹⁶³ Vì vậy, anh em không thể gây dựng niềm tin vào điều gì đó có chín trăm cách khác nhau, về việc đi cách *này* và cách *kia*.

Rồi tôi tìm thấy, qua trong Kinh Thánh, rằng Chúa Jê-sus đã nói, chính Ngài, "Nếu người nào sẽ bớt đi một Lời, hay thay đổi Nó, trong Sách này; người nào mà sẽ thêm điều gì vào Nó, hay bớt đi điều gì ra khỏi Nó; giống như vậy sẽ bị lấy đi, về phần của người ấy ra khỏi Sách Sự Sống." Tỏ cho thấy người có tên mình ở đó, đúng thế, nhưng nó sẽ bị lấy ra.Ồ!

¹⁶⁴ Chúng ta phải quay trở lại với Lời này. "Trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đâu." Vâng, thưa quý vị. "Hãy để cho lời của mỗi người là lời dối. Lời Ta là thật," Chúa Jê-sus phán. Chúng ta hãy ở lại với Lời. Vâng.Ồ, chao ôi! Vâng.

¹⁶⁵ Giô-sa-phát biết rằng Đức Chúa Trời giữ một tiên tri thật, chân chính mà ở lại với Lời Ngài và sẽ không thỏa hiệp Nó. Không, thưa quý vị.

¹⁶⁶ Ông đã ở lại ngay với Nó. Bốn trăm người chống lại ông, cũng với, những lời tiên tri của họ. Nhưng ông đã có Lời Đức Chúa Trời, với cùng dấu hiệu và các thứ.

Và tôi nói, ngày hôm nay, những gì chúng ta cần hôm nay là một con người, một tiên tri, dấy lên ở giữa vòng chúng ta, người sẽ ở lại với Lời Đức Chúa Trời bất kể những gì người nào khác nói, hay bất kể điều gì giáo phái đã nói.

¹⁶⁷ Mi-chê đã không có sự hợp tác nào. Môi-se không có sự hợp tác nào. Nô-ê không có sự hợp tác nào. Không một người nào trong họ, duy nhất, từng có một sự hợp tác. Đó là tất cả đều chống lại họ. Nhưng họ là những dấu hiệu trong thời đại gian ác trước khi Đức Chúa Trời sai sự phán xét đến. Và Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài và muốn Lời Ngài được giữ bởi dân sự của Ngài. Ngợi khen Đức Chúa Trời.

Bây giờ, để đi đến kết thúc, trong chỉ một vài phút bây giờ. Bây giờ hãy lắng nghe kỹ.

¹⁶⁸ “Có một người được Đức Chúa Trời sai đến tên là Giảng,” một dấu hiệu tiên tri. Trước khi Chúa Jêsus từng đến thế gian, để tuyên bố chính Ngài, Ngài đã sai một vị tiên tri đến trước Ngài. Ngài đã làm điều ấy không? Ngài đã sai đến một tiên tri, Ê-li của Cựu Ước, đã được nói tiên tri đến trong quyền phép của Ê-li của Cựu Ước. Ông là một dấu hiệu tiên tri rằng Chúa Jêsus sắp đến, rằng có một Đấng Mê-si sắp đến.

¹⁶⁹ Và Giảng đến từ đồng vắng, ông là một dấu hiệu rằng Đấng Mê-si đã trên con đường đến của Ngài. Khi Giảng xuất hiện, Y-sơ-ra-ên hẳn đã nên biết, bởi những tiên tri của họ.

Đó là nơi dân sự bỏ lỡ nó. Họ không tin những vị tiên tri của họ. Họ không tin. “Chúng tôi không tin những gì mà Phi-e-rơ đã nói là đúng, vào Ngày lễ Ngũ Tuần.” Họ không tin điều đó là đúng. Họ không tin những gì Phao-lô đã nói, cũng giống điều mà Phi-e-rơ đã nói. Nói, “Nếu một Thiên sứ từ Trời rao giảng bất kỳ lời nào khác, hãy để cho người đó bị rửa sả.” Họ không tin điều đó. Hiểu không? Họ không tin nó.

Và họ đã không tin những vị tiên tri của họ. Nếu như họ đã biết, họ sẽ biết điều mà Ê-sai nói, “Sẽ có tiếng của một người kêu trong đồng vắng, để sẽ dọn đường cho Chúa.” Họ hẳn đã biết điều đó. Ông là một vị tiên tri, một vua của những tiên tri. Ông

đã bảo họ, nhưng họ không tin điều đó. Không, không. Ông bảo, “Có Đấng Mê-si đang đến.”

¹⁷⁰ Người này là một người được Đức Chúa Trời sai đến. Ồ, thưa anh em! Ông không theo ai cả. Đức Chúa Trời ban cho ông những người đi theo, một bầy nhỏ, giống như Ngài đã làm với Ê-li. Đức Chúa Trời ban cho ông những người đi theo. Ông đã không nhận nó từ tổ chức chính trị nào đó. Ông đã rao giảng Lời, ở lại trên Lời Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ban cho ông một bầy nhỏ. Ê-li ở lại trên Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời ban cho ông một bầy nhỏ.

¹⁷¹ Con người này không có sự hợp tác nào. Ông không có đi theo, không có hợp tác, không thuộc về hệ phái nào, không yêu cầu bất kỳ điều gì và chẳng sợ hãi điều gì. Đó là Giăng. Tại sao? Ông là một người được Đức Chúa Trời sai đến. Đó là lý do ông đã đứng vững. Ông là Ê-li đang đứng đó, để chứng minh cho dân sự rằng Đấng Mê-si đang đến. Ông nói, “Ta là tiếng của người kêu trong đồng vắng, như đấng tiên tri Ê-sai nói. Hãy chuẩn bị để gặp Chúa.”

¹⁷² Những người Pha-ri-si và những người Sa-đu-sê đứng ngoài đó và tranh cãi về những chiếc áo choàng của họ và các thứ. Ngay trong lúc họ đang tranh cãi và đang làm ồn về chuyện đó, ngay vào ở giữa vòng họ Đấng Mê-si đến, đang bước đi.

¹⁷³ Giăng bảo, “Kìa, Ngài đấy.” Halêlugia! Hãy xem ông. Ông đã giới thiệu Ngài. “Ngài đấy. Ngài đang đứng ngay ở giữa vòng các người bây giờ.”

Vào khoảng thời gian đó, các tầng trời vang rền. Chúa Jê-sus bước vào trong dòng nước. Và Giăng đã làm chứng, nhìn thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, giống như một chim bồ câu, giáng xuống. Một Tiếng kêu lớn, “Này là Con yêu dấu của Ta trong Con Ta vui lòng ngự vào.” Ồ, chao ôi, chao ôi!

¹⁷⁴ Giăng nói, “Bây giờ ta phải hạ xuống. Ngài sẽ dấy lên.” Ồ, quả là một vị tiên tri, một dấu hiệu cho Y-sơ-ra-ên! Vâng, thưa quý vị.

¹⁷⁵ Ông là một người được Đức Chúa Trời sai đến, dù cho cha ông là một thầy tế lễ. Ồ, vâng. Xa-cha-ri, cha của ông, là một thầy tế lễ. Nhưng anh em có để ý không? Đức Chúa Trời sẽ không để

cho tiên tri đó bị pha trộn với những tổ chức của họ. Cha của ông hẳn đem ông đến một trường thần học, tới một giáo phái lớn *A gì đó*, làm cho ông là một mục sư tốt, anh em biết đấy, và huấn luyện cho ông hết thấy, và cho ông toàn bộ thứ mà ông không nên có. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ không để cho linh hồn của ông bị ô nhiễm. Anh em hiểu không? Ngài không thể để cho con người đó bị pha trộn với các tổ chức. Ông không thuộc về người nào trong họ, không phe phái nào, người Pha-ri-si, người Sa-đu-sê, hay người thuộc đảng Hê-rốt, hay bất kể nó có thể là gì. Đức Chúa Trời sẽ không cho phép điều đó.

¹⁷⁶ Ông có sự sinh ra kỳ quặc. Ông là một đứa con kỳ quặc. Ông là một vị tiên tri. Cha của ông là thầy tế lễ, nhưng Ngài sẽ không để cho người bị pha trộn với tất cả sự giả hình của họ, các tôn giáo Pha-ri-si và các thứ. Ngài đã làm gì? Ngài đã đem ông ra vào trong đồng vắng và huấn luyện ông trong sa mạc.

¹⁷⁷ Quả là sự huấn luyện tuyệt diệu! A-men. Ngài đã huấn luyện cho người bằng kinh nghiệm. Đó là điều tốt nhất, biết Đức Chúa Trời. Khi ông đi ra, ông biết một cách chính xác sứ mạng của ông là gì. Đức Chúa Trời đã chứng thực cho sứ mạng đó.

Ngài đã chứng thực nó ở đâu? Trên dòng sông. Bây giờ, nếu anh em có thể làm từng đôi một. Hiểu không? Trên con sông!

Nói, “Ta là tiếng của người kêu trong đồng vắng, ‘Hãy dọn đường của Chúa, ban bằng nẻo của Ngài.’”

¹⁷⁸ Giảng, một người được Chúa sai đến. Đức Chúa Trời không muốn để cho ông bị ô nhiễm với nó. Ngài đã huấn luyện ông trong đồng vắng, bởi Đức Chúa Trời. Ngài huấn luyện ông không phải trong những trường học của họ, không phải trong hệ thống thần học của họ. Nếu Ngài đã làm vậy, hẳn ông đã bị nhồi hết thấy với thứ giống như anh em ra từ những trường học hôm nay, tất cả các loại trường học. Không chỉ là phái Trưởng Lão, Báp-tít và Giám Lý, nhưng những trường học Ngũ Tuần, cũng thật tệ, bất cứ trường nào trong các trường thần học, đào tạo họ ra như vậy. Ồ!

¹⁷⁹ Sự đến của ông, đã được Thánh Linh nói đến, trong Ê-sai. Sự đến của ông, sự đến của Giảng, đã được tiên báo trong Kinh

Thánh. Ê-sai 40:3 đã nói, “Ta sẽ sai sứ giả Ta trước Ta, dọn đường,” hay, đó là Ma-la-chi 3. Nói...Ma-la-chi 3 đã nói Ngài sẽ sai sứ giả Ngài đi trước Ngài. Một tiên tri, tiên tri cuối cùng, đã nói về ông. Điều cuối cùng đã nói về ông. Hãy nhớ, Sách cuối cùng của Cựu Ước nói rằng Ê-li sẽ đến với dân Y-sơ-ra-ên trước lúc có sự tỏ ra của Đấng Mê-si.

¹⁸⁰ Anh em có sẵn sàng không? Quyển Sách cuối cùng trong Kinh Thánh, Khải huyền, tỏ cho chúng ta thấy rằng sẽ có sự trở lại của người trong ngày sau rốt, cho hội thánh dân Ngoại, một dấu hiệu. Thật họ bỏ lỡ nó! Ông được nói tiên tri đến trở lại, ngay trước sự Tái lâm và vĩ đại của Chúa. Trong Ma...Trong Ma-la-chi chương thứ 4, cũng trong Khải huyền, chương thứ 3, nói cho chúng ta biết rằng người sẽ có mặt ở đây trong những ngày sau rốt. Cũng người đó, sẽ đứng mũi chịu sào cho dân sự, với một bầy nhỏ mà Đức Chúa Trời sẽ ban cho người, người sẽ đến trong những ngày sau rốt. Đức Chúa Trời phán vậy. Người sẽ là một dấu hiệu cho đất nước dân Ngoại này, rằng giờ của nó không còn nữa.

¹⁸¹ Và, hãy nhớ, khi người xuất hiện, thì giờ đã gần. Chúng ta hãy cầu nguyện để Đức Chúa Trời sai người đến. Thì giờ đã gần.

¹⁸² Ngay khi chức vụ của mình hoàn tất, Đấng Mê-si đã bày tỏ chính Ngài ra. Ngay khi người vĩ đại này sẽ đến trong những ngày sau rốt, sẽ hoàn tất chức vụ của người, Đấng Mê-si sẽ tỏ chính Ngài. Nó sẽ như vậy. Thì giờ đã gần, vậy chúng ta tốt hơn là nên cầu nguyện. Anh em nên bắt đầu cầu nguyện.

¹⁸³ Dấu hiệu Đức Chúa Trời ban cho của người cho thời đại này sẽ chứng minh, người là thể nào. Mọi người sẽ biết được điều đó. Đức Chúa Trời sẽ chứng thực điều đó. Ngài sẽ tỏ cho thấy những dấu kỳ và phép lạ giống như chưa hề được thực hiện trên đất, bởi nó. Tôi không có ý muốn nói việc co giật, rung lắc, và nói tiếng lạ. Người sẽ quay trở lại với Lời Đức Chúa Trời, giống như con người này đã có. Tại sao? Người đã được nói tiên tri về sự đến, trong Ma-la-chi 4 và Khải huyền 3, vậy người sẽ đến. Không có điều gì sẽ ngăn chặn người được; người đang đến. A-men. Người sẽ có mặt tại đây. A-men. Hãy để cho dân sự sắp mặt họ xuống hôm nay và bắt đầu kêu lớn với Đức Chúa Trời, và quan sát những

gì xảy ra. Anh em sẽ thấy người tỏ mình ra trong quyền phép. Vâng, thưa quý vị.

¹⁸⁴ Theo Kinh Thánh, Sứ điệp dấu hiệu của người sẽ là “sự trở lại.” Của người sẽ là gì...Chúng ta sẽ biết người là gì? Làm thế nào chúng ta sẽ biết được đó là người đúng?

¹⁸⁵ Anh em biết, Y-sơ-ra-ên đã cầu xin điều đó một lần, lật qua trong Phục truyền Luật lệ ký, chương thứ 20...câu 20, tôi tin câu đó. Người nói, “Làm thế nào chúng tôi sẽ biết được rằng đây đúng là người đó?”

Làm thế nào chúng ta biết được? Đức Chúa Trời bảo cho chúng ta rằng chúng ta sẽ biết người. Người sẽ làm gì? “Người sẽ làm cho lòng của con cái trở lại với Sứ điệp ngũ tuần nguyên thủy lúc ban đầu.” Ồ, chao ôi!

¹⁸⁶ Một dấu hiệu mà bị xem thường, một dấu hiệu thật, và họ bỏ lỡ nó. Họ luôn bỏ lỡ.

¹⁸⁷ Hãy trở lại với Hội thánh thật, Sứ điệp thật! Người sẽ đứng một mình chống lại giáo phái, bạo dạn và không sợ hãi, với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Người sẽ không thỏa hiệp với giáo phái. Người sẽ không có gì liên quan với bất cứ giáo phái nào; không bị giật dây vì chuyện gì. Người sẽ đứng ngay trên Lời, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đức Chúa Trời sẽ chứng thực cho chức vụ của người với những dấu kỳ và phép lạ, sự khải thị vĩ đại về Lời, và mang tới cho dân sự. Quả là một ngày vĩ đại sắp đến! Giống như...Người sẽ đứng giống như Phi-e-rơ và Giăng đã đứng, sau đó, vào Ngày Lễ Ngũ Tuần.

Sau lễ Ngũ Tuần, họ đã được đầy dẫy Đức Thánh Linh, đã được báp-têm tại đó, họ đã đứng trong sân tòa Công luận đó. Họ đứng đó với tất cả sự bạo dạn mà có thể được đứng. Khi, người ta bảo, “Chúng ta cấm người giảng trong Danh Chúa Jêsus, nữa.”

¹⁸⁸ Người nói, “Có đúng không cho chúng ta lắng nghe các người, hay Đức Chúa Trời? Hãy tự phán xét giữa các người đi.” Những người ngu dốt, ít học. A-men. Họ là những vị tiên tri. Họ là những tiên tri được Đức Chúa Trời xúc dầu. Họ là những dấu hiệu của Đức Thánh Linh. Họ là những tiên tri. Họ đã biết.

189 Họ thật giống như Giăng. Họ đã có mặt trên đó vào lễ Ngũ Tuần và họ đã tìm thấy điều gì đó.

Họ không giống như hầu hết những thầy giảng của chúng ta ngày hôm nay, tự phong, khoe khoang về những gì tổ chức lớn chúng ta có, chúng ta có bao nhiêu người trong những nhóm lớn của mình. “Chúng tôi đứng như một tổ chức lớn. Chúng tôi làm công việc truyền giáo vĩ đại.”Ồ, chao ôi! “Ồ, chúng tôi có những đám đông lớn hơn hết thảy những nhóm còn lại của họ.” Đó là gì? Đó là một sự lôi kéo chính trị. Tôi muốn anh em lắng nghe kỹ, hai, ba phút kế tiếp. Sự lôi kéo chính trị.

190 Chắc chắn tôi đã nói điều gì đó, cách đây một vài phút, anh em biết tôi đang nói về điều gì. Một dấu hiệu đã được nói tiên tri. Tôi để yên nó, đặt nó trong lòng anh em. Hiểu không?Ồ, không chỉ anh em ở đây, nhưng những người đó sẽ nghe. Nó ở trong lòng anh em. Hãy làm với nó điều gì anh em muốn. Anh em cầu nguyện, và xem Đức Chúa Trời hành động. Hãy nhìn xem Ngài làm ứng nghiệm Lời Ngài. Ngài đang chờ đợi.

191 Khi những quả bom nguyên tử, và dân chúng hoảng sợ; và Lầu Năm Góc, họ không biết làm gì; và các dấu hiệu huyền bí trên bầu trời, về những đĩa bay, và mọi điều mà Đức Chúa Trời đã tiên đoán: Đó là lúc dành cho Ê-li đó, (người ở nơi nào đó), dấy lên trước mặt.

192 Hãy để cho dân sự, hãy để cho bầy nhỏ đó, dân sót lại nhỏ bé đó mà Đức Chúa Trời sẽ ban cho người, hãy để cho dân còn sót lại ít ỏi đó đi đến kêu cầu với Đức Chúa Trời, và xem những gì xảy ra. Sẽ có một đấu trường quốc gia. Sẽ có một quyền lực mà họ chưa bao giờ thấy trước đó. Nan đề của nó là, thời đại này, sẽ quá trễ cho họ vào lúc đó. Các cánh cửa sẽ bị đóng lại. Vậy, hãy nhớ, chúng ta đang ở kỳ sau rồi. Hãy cầu nguyện.

193 Hãy nhìn những gì chúng ta gọi là chức vụ hôm nay. Chúng ta có cái gì? Bây giờ, để kết thúc, tôi muốn nói điều này. Chúng ta đã có gì? Chúng ta chẳng có gì cả. Một vài người trong những lãnh tụ vĩ đại nhất của chúng ta, những nhà truyền giáo vĩ đại nhất của chúng ta; một trong những nhà truyền giáo vĩ đại của chúng ta đã nói, “Nếu tôi có thể tìm được mười phần trăm của

những người trở lại đạo của tôi còn đứng vững, một năm, tôi sẽ biết ơn lắm.” Khi mà, thậm chí không nhìn nhận xa hơn Finney, đã có chín mươi bảy phần trăm trong họ.

Phao-lô có một trăm cộng hàng trăm, hàng trăm cộng thêm hàng trăm. Một người được cứu, và, người đó thật được đầy đủ, thừa anh em, người đó đi và bảo cho người nào đó khác; người đó nói cho người nào khác; và người đó nói cho người nào khác; thành ra hàng triệu. Tại sao? Họ đã có điều gì đó. Họ đã ở trên Lời.

¹⁹⁴ Ngày nay, chúng ta chỉ suy nghĩ về những đám đông lớn. Nó là gì? Nó là một tổ chức chính trị. Nếu chúng ta đến, nhà truyền giáo vĩ đại nào đó đến với thành phố, cái gì đến trước tiên? Một nhóm người. Nếu tất cả những người Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, tất cả họ, họ tạo nên một điểm số nhỏ mà, họ, “Ông ta chỉ có thể giảng *điều này*, và ông ta không thể giảng *điều kia*, và ông ta không thể giảng *điều này*, nhưng ông ta có thể giảng *điều kia*,” anh em đã có được điều gì?

¹⁹⁵ Và họ bước lên đó, những người nữ. Tôi đang nói về những người Ngũ Tuần. Những người nữ đi vào đó, lên chỗ bàn thờ, họ bắt đầu khấn nài.

¹⁹⁶ Tôi luôn luôn chống lại sự kêu gọi tin nhận. Có thể nói nó không hại gì. Tôi không tin vào chúng. Chẳng có chuyện như thế trong Kinh Thánh. Làm thế nào người nào có thể đến nếu Đức Chúa Trời không kêu gọi người ấy? Anh em không thể giữ họ tránh xa. Anh em không phải kêu gọi điều gì. Đức Chúa Trời đã kêu gọi người ấy. Kêu gọi tin nhận là ý tưởng của người Giám Lý. Đúng vậy. Những sự kêu gọi tin nhận, họ giữ người ta, nói, “John này, anh biết đấy, mẹ của anh đã qua đời cách đây đã lâu rồi.”

¹⁹⁷ “Ồ-ồ-ồ, vâng, thưa anh, ồ-ồ!” Đó không phải là sự cải đạo.

¹⁹⁸ Ở đây, cách đây một vài đêm, chúng tôi đã có một cuộc trưng bày tại Louisville, về một phụ nữ mang vào một bình đựng tro hỏa táng, đặt trên bệ của kho quân trang. “Hàng trăm người,” nói, “chạy đến bàn thờ.” Tin Lành không phải là một nỗi sợ hãi. Đó không phải là một cảm xúc cảm thông. Nó là sự trở lại đạo của niềm tin thuyết phục.

199 Hãy xem trong những buổi nhóm này, những nhà truyền bá phúc âm vĩ đại này, và thậm chí trong chức vụ khiêm nhường nhỏ bé của tôi, không loại trừ tôi. Đôi khi tôi cảm thấy như hổ thẹn, đi ra. Đúng vậy. Chúng ta thì làm gì? Đúng và kêu gọi tin nhận và thuyết phục họ. Những cô bé đi lên đó, và tất cả nhai kẹo cao su, nói, “Thấy không? Thấy không? Tôi đang đi. Ừ-m.” Những người nữ này đi lên đó, với tóc uốn bồng bênh và mặt mày sơn phết, những người Ngũ Tuần, và đi vào, và đi ra, và nói họ đã nói tiếng lạ. Và chẳng hề để cho tóc họ mọc dài ra, và vẫn làm những điều y như họ đã làm. Anh em bảo tôi đó là sự trở lại đạo sao? Đó là sự nhạo báng Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói, “Thật là tội lỗi và điều hổ nhục cho họ cắt tóc mình đi.” Làm thế nào một người nữ với mái tóc ngắn quá vai có thể định tội một người nữ mặt mày sơn phết? Nghe điều đó có thể tốt. Giờ đang đến, cho đến khi cái rìu được đặt bên gốc cây. Và mọi cây không sanh ra trái tốt bị chặt xuống.

200 Có chuyện gì vậy? Nó sai rồi, bởi vì những thầy giảng gọi là, hiện đại của chúng ta ngoài đây, đám đông lớn và những kiểu áo sơ mi mới vào nghề, các tổ chức chẳng hiểu biết gì về Đức Chúa Trời hơn người Hottentot biết về đêm Ai Cập, khi điều đó đến. Họ đi lên đó...

201 Chuyện gì xảy ra nếu dân sự tại lễ Ngũ Tuần đã đi lên đó và nói, “Bây giờ, Chúa Jêsus đã ra lệnh cho chúng tôi rằng chúng tôi nên đi lên đây và ở lại cho đến lúc chúng tôi nhận lãnh quyền phép từ trên Cao. Vậy thì, hỡi các anh em, chúng tôi đã có mặt ở đây chín ngày, rồi. Chúng ta hãy chấp nhận điều đó, bởi đức tin. Bây giờ, chúng tôi có Đức Thánh Linh. Chúng tôi đi ra, vì chúng tôi đã có mặt ở đây. Chúng tôi đã thực hiện những gì mà Chúa Jêsus đã bảo chúng tôi làm”? Chẳng hề có kinh nghiệm nào cả.

202 Xin cho tôi bảo cho anh em đôi điều. Tôi biết điều này được ghi âm, nhưng dấu sao đi nữa, tôi phải nói. Hãy lắng nghe. Tôi sắp bảo cho anh em đôi điều. Nó là một sự xấu hổ. Dân sự đang cố gắng...Tôi chưa bao giờ tin rằng Đức Thánh Linh đang “rung lắc.” Tôi không bao giờ tin rằng Đức Thánh Linh là “chứng cứ của việc nói tiếng lạ, hay kêu lớn, hay la hét.” Chúng chỉ là những xúc cảm. Tôi tin Đức Thánh Linh có thể làm điều đó. Nhưng Đức

Thánh Linh là lập đền tạm Thần tính. Tôi tin một nhóm lớn dân sự mà tuyên bố có Đức Thánh Linh lại không biết gì về Nó. Anh em gặp Đức Chúa Trời.

²⁰³ Như thế nào, vào Ngày lễ Ngũ Tuần, họ đã nói...Bây giờ, giống như những người Báp-tít ngày nay, người Trưởng Lão và những người Giám Lý, tôi hỏi, “Anh có tin anh đã có...?”

²⁰⁴ “Ồ, vâng, chúng tôi chấp nhận Nó, bởi đức tin.” Bởi đức tin, chẳng là gì cả. Đó không phải Nó.

²⁰⁵ Đó là cảm xúc, anh em thích nhìn mặt trời lặn, anh em đứng và quan sát mặt trời lặn xuống, và khóc, và nước mắt chảy xuống, đó không phải là Đức Chúa Trời, đó là cảm xúc, từ điều gì đó mà ở trong anh em. Anh em nghe người nào đó bị đau ốm, hay người nào đó đang hấp hối, anh em gào lên và kêu khóc. Đó không phải là Đức Chúa Trời. Đó là cảm xúc con người. Làm thế nào Đức Chúa Trời...

²⁰⁶ Tôi đã nhìn thấy dân chúng tại một môn chơi bóng, trở nên sung sướng quá đến nỗi họ nói lấp bắp, mọi điều khác. Đừng có bảo tôi.

Chúng tôi cần một cuộc phục hưng, một sự cứu rỗi. Và những người Ngũ Tuần đến gần, đưa dân sự vào khuôn, và bảo họ, “Khi người ta nói tiếng lạ, là họ có Đức Thánh Linh.” Và một số người trong họ sống mọi kiểu đời sống, sau đó.

Hỡi anh em, hãy lắng nghe. Vào Ngày lễ Ngũ Tuần, nó đã không phải vậy. Họ đã không bao giờ dựa vào tiếng lạ nào hay điều gì cả. Trong lúc họ ở đó, đang đứng trong một chỗ, đồng một lòng, Đức Chúa Trời đã giáng xuống, rõ ràng, giữa vòng họ. Họ đã thấy, mỗi người trong họ, với những cái lưỡi bằng Lửa, gần như *thế*, lơ lửng trên đầu họ. Đức Chúa Trời đã ở tại đó. Đó không phải là, “Tin nhận nó bởi đức tin, hay cảm xúc nào đó.” Họ đã được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và rồi đi ra và bắt đầu nói tiếng lạ. Nhưng, trước tiên, họ đã gặp Đức Chúa Trời.

Đó là vấn đề hôm nay. Người ta trở nên tiến dần tới chỗ bị phấn khích, cảm xúc, và đó không phải là Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh là Thần tính đền tạm. Những lời của anh em là

những Lời Ngài. Tôi nói với anh em, những gì chúng ta cần ngày hôm nay, là một sự kêu gọi.

²⁰⁷ Người ta đi vào, những người nữ như thế, đi vào, nói tiếng lạ, đi trở ra. Và anh em đi đến những chỗ của họ nơi mà họ có những giáo hội của họ...

²⁰⁸ Tôi mong rằng Billy đang ngồi đây. Tôi vừa nhận một lá thư từ nơi nào ở dưới đó, ngày nọ, chỗ mà một người nữ đã nói, “Tôi thuộc về một tổ chức nào đó, vĩ đại...” tổ chức lớn nhất của những người Ngũ Tuần, tổ chức lớn theo phái Ba ngôi. Họ nói, “Tất cả những người nữ chúng tôi, Anh Branham, tất cả đều cắt tóc. Tôi đã để tóc đen dài.” Chị ấy nói, “Tôi luôn luôn thích nó, bởi vì tôi tin nó thuộc về Chúa.” Nói, “Tôi chưa bao giờ trang điểm. Giáo hội chúng tôi dạy rằng điều đó thì lỗi thời.” Nói, “Họ bảo tôi, khi tôi quấn tóc lên thành búi, trên phía sau, họ nói, ‘Trông kìa, chị mang bánh xe xẹp lốp phía sau,’ và tất cả như thế. Nói, ‘Chị đang mang một bánh xe xẹp—xẹp lốp ở sau đầu chị.’” Và nói, “Cuối cùng, chồng tôi nói, ‘Sao em không cắt tóc và giống như những người còn lại của họ?’”

Hiện giờ tôi đã có lá thư gửi tới chị ấy.

Chị ấy nói, “Có phải là vậy không? Tôi đã nghe một trong những cuộn băng của anh, rằng phép báp-têm Cơ-đốc là như Danh của Chúa Jêsus Christ.” Vậy thì, anh chị em biết những gì chị ấy sẽ nhận được. Phải không? Chị ấy nói, “Hãy nói cho tôi biết, Anh Branham. Tôi đang đói. Tôi muốn biết tôi đã làm gì.”

²⁰⁹ Tôi sẽ nói, “Thật xấu hổ cho người chồng sa sút đó của chị. Và nhóm người không tin Chúa đó mà chị đang thờ phượng với, hãy ra khỏi vòng họ.” Đúng. Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Khi Đức Chúa Trời nói điều gì, Ngài có ý nói điều đó. Tôi không quan tâm có bao nhiêu thầy giảng sa ngã muốn thỏa hiệp, để có một tổ chức lớn hay một nhóm. Chúng ta cần có những người đem sự cứu rỗi. Những người mà sẽ đứng lên và để cho những người vợ của họ làm giống như thế, tôi có ít tin tưởng trong kinh nghiệm của anh chị em là một Cơ-đốc nhân. Đúng. Hãy ăn năn, hoặc hư mất! Chà, chào ôi!

210 Đi vào như thế, gia nhập các giáo hội, các giáo hội Ngũ Tuần, quay trở ra và không hề thay đổi chút nào; ở lại điều giống như vậy, không hề di chuyển một chút nào. Ô, chào ôi! Đó là gì? Những Giê-sa-bên hiện đại. Chỉ có một người nữ trong Kinh Thánh từng tô vẽ mặt mình, và Đức Chúa Trời đã để những con chó ăn thịt bà. Những Giê-sa-bên hiện đại kéo theo những A-háp bằng cách nắm lấy cổ áo của họ, bất cứ người nam nhu nhược nào mà sẽ để cho vợ mình làm giống như thế, mặc đồ ngắn và các thứ, và đi ra trên đường phố ở đây và mặc những chiếc áo đầm chặt sát da trông giống như bít tất bó sát da như thế. Và đi...Tôi không nói như thế để đùa giỡn. Đây không phải là một chỗ để đùa giỡn. Đây là Lời Đức Chúa Trời. Nó thì đúng. Đúng. Bước đi trên đường phố, với chiếc đầm quá chặt, trên người, cho đến nỗi cô ta không thể bước đi được. Rồi, người đàn ông nào đó có nhận xét về cô ấy, và anh em muốn đánh anh ta. Anh em nên vả vào hàm mình, đúng vậy, vì để cho nàng làm điều đó. Điều đó tỏ cho thấy anh em được tạo nên từ cái gì. Điều đó hoàn toàn đúng.

211 Những gì chúng ta cần là Phúc âm. Đức Chúa Trời, dấy người nào đó lên để trở lại ngay với Lời. Đức Chúa Trời phán thậm chí không phải là điều đúng dẫn cho người nữ đến nhà thờ và cầu nguyện với mái tóc ngắn của mình. Và một người đàn bà cắt tóc mình, thì...người đàn ông hoàn toàn có quyền ly dị nàng. Nàng là một người nữ làm ô danh. Kinh Thánh nói vậy. Nàng làm ô nhục cho chồng nàng. Có lẽ nàng không biết về điều đó. Bất cứ người nữ nào mà mặc đồ ngắn đều ô nhục. Nàng có thể không biết điều đó. Thừa quý bà, tôi không đang cố gắng làm tổn thương quý bà quý cô. Tôi đang cố gắng để cứu chị em ra khỏi hồ lửa, và địa ngục. Hãy ăn năn!

212 “Ồ,” anh chị em nói, “tôi có Đức Thánh Linh.” Thế thì hãy hành động giống như thế, với Đức Chúa Trời lập bàn thờ bên trong anh chị em, chính Đức Chúa Trời mà đã bảo cho anh chị em không làm điều đó?

213 “Ồ,” anh chị em nói, “tôi nói tiếng lạ.” Tôi đã thấy ma quỷ nói tiếng lạ. Tôi đã thấy, tại Phi châu, người ta uống huyết từ sọ người, và nói tiếng lạ và kêu cầu với ma quỷ. Tôi đã ở trong các

trại của những tay phù thủy và thầy pháp, chỗ họ nói tiếng lạ và thông giải nó. Tôi đã thấy những cây bút chì nằm trên bàn và viết những thứ tiếng không biết, và người đó đến gần, thông giải nó. Nó có thực. Đừng bảo tôi về những tiếng lạ. Chúng ta đã có nó nhiều quá lúc này.

Tuy nhiên, tôi tin rằng Đức Chúa Trời có một thứ tiếng không biết. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời phán bằng những ngôn ngữ lạ, nhưng đừng dựa trên điều đó. Phao-lô bảo, “Dầu tôi nói được các thứ tiếng của loài người và các Thiên sứ, nhưng không có Đức Thánh Linh, thì tôi cũng chẳng ra gì. Dầu tôi có thể dời núi được...”

²¹⁴ Nhiều người đang cố gắng nói, “Ồ, đây là một vĩ nhân của Đức Chúa Trời. Anh em nên thấy những phép lạ vĩ đại.”Ồ, ma quỷ chữa lành...

Ma quỷ đi ra và thực hiện những việc giống như thế. Tôi biết những tay phù thủy đi ra, và những việc giống như thế, có tạp dề choàng quanh nó giống như *thế*. Họ bỏ tiền vào. Bà ta lấy tóc ra từ phía sau đầu mình, xoắn nó trong máu và ném nó vào. Và dân chúng họ là những người thật thà, đang tin. Đó không phải là con người. Đó chính là những người tin họ đang đến gần Đức Chúa Trời, qua gã phù thủy.

²¹⁵ Há Chúa Jêsus chẳng đã nói, “Nhiều người sẽ đến với Ta vào ngày đó, và nói, ‘Tôi đã có những chiến dịch chữa lành lớn’”? Đó không phải là dấu hiệu. Nó là dấu hiệu chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng. Há Đức Chúa Jêsus chẳng đã nói, trong Ma-thi-ơ chương 24, cũng, khoảng câu thứ 24, 24:24? Và Ngài phán, “Những tiên tri giả sẽ dấy lên trong thời sau rốt và tỏ cho thấy những dấu hiệu lớn thật nhiều đến nỗi họ sẽ lừa dối chính những người được Chọn nếu có thể được.” Nhưng những người được Chọn đang đứng trên Lời. Họ biết dấu hiệu thật là gì.

²¹⁶ Làm thế nào một người có thể, làm những điều này, lại chối bỏ Đức tin của Đức Chúa Trời, nói rằng ông là tiên tri từ Chúa? Làm sao có thể là một người như thế trên đời?

Người đó có thể là một tiên tri, giống như những người dưới đó trong thời của A-háp và Giô-sa-phát, khi Mi-chê đứng lên.

Nhưng họ đã có một người ở dưới đó mà đứng trên Lời, Ê-li. Lời của Chúa đã được chép, rằng A-háp sẽ đi đến kết thúc của ông ta, và khái tượng của Ê-li đã có với điều đó.

217 Và bất cứ người nào, bất cứ người nào mà tự xưng mình thuộc linh hay một tiên tri, hiểu biết rằng mỗi Lời của *Đây* là thực. Làm thế nào người đó có thể là một người theo thuyết ba ngôi? Làm thế nào người đó có thể làm báp-têm trong danh của “Cha, Con, và Thánh Linh,” và nói rằng ông ta được xức dầu bằng Thánh Linh? Làm thế nào ông ta có thể dạy cho dân sự lỗi lầm đó, mà vẫn được xức dầu bằng Thánh Linh? Điều đó không thể thực hiện được. Đó là sự không thể được.

218 Tôi nhận ra điều đó không được ưa chuộng. Nhưng chúng ta không muốn được ưa chuộng. Anh em muốn trung thực.

Bây giờ, Giê-sa-bên và những A-háp. Vâng, thưa quý vị.

219 Tại sao, tại sao họ làm điều đó? Tại sao họ những người nữ làm, cứ cắt tóc ngắn quá vai, và trang điểm, và đi ra và mặc những đồ ngắn khi những người đàn ông đang đến gần, và các thứ giống như thế, những người chồng của họ làm điều đó? Bởi vì họ không có một vị tiên tri thật trong bọc giăng của họ, để nói cho họ Lẽ thật. Người ta bảo họ, “Ồ, điều đó chẳng quan trọng gì. Điều đó được thôi. Bạn không phải làm với *điều đó*.” Bạn!

220 Đó là Lời của Chúa. Kinh Thánh nói, “Bất kỳ người nữ nào mặc bộ quần áo dành cho đàn ông là một điều gớm ghiếc trước mặt Đức Chúa Trời.” Đức Chúa Trời không thay đổi. Làm thế nào Ngài có thể thay đổi và là Đức Chúa Trời được? Ngài là vô hạn.

221 Họ cần một vị tiên tri thật để bảo cho họ rằng đó là dấu hiệu của sự cuối cùng. Kinh Thánh đã nói họ sẽ làm điều đó. Ê-sai, chương thứ 5, đã nói những người nữ sẽ làm điều đó trong những ngày sau rốt. Chính xác. Vì thế, họ đấy.

222 Nhưng họ nói họ đã có một vị tiên tri trong bọc giăng, sợ Lời của Đức Chúa Trời. Không phải... Ông ta sợ hội chúng.

Chúng ta hãy cầu nguyện để Đức Chúa Trời ban đến cho chúng ta Ánh Sáng muộn màng đó, Ánh Sáng chiều tối, sai đến cho chúng ta con người mà Ngài đã hứa thực hiện, cho Hội thánh được chọn, mà sẽ bảo cho họ điều gì là Lẽ thật, đứng trên Lời Đức

Chúa Trời. Để cho những Giê-sa-bên và những A-háp, rồi người ta sẽ phân rẽ họ. Điều đó chính xác.

²²³ Hãy nhớ khi những người nữ bắt đầu hành động giống như thế. Bây giờ cứ trở lại một chút, khi họ bắt đầu cắt mái tóc của họ và hành động như thế. Khi những người nữ bắt đầu hành động giống như thế, đó là vào lúc đó và mùa đó mà Ê-li trong những ngày sau rốt xuất hiện với dấu hiệu thời đại sau rốt, với dấu hiệu thời đại sau rốt giống như đã xảy ra trong thời của Lót. Hiểu không? Dấu hiệu thời đại sau rốt; khi những người nữ bắt đầu hành động giống như thế. Họ đang hành động giống như thế hiện nay. Ấy là vào lúc đó mà Ê-li-sê xuất hiện, càn quét và kêu gọi, quở trách và phá bỏ, đúng, với dấu hiệu của Đức Chúa Trời ở phía sau ông, đang tiến tới. Bây giờ ông sẽ không gọi một nhóm lớn. Kinh Thánh nói, “Hỡi bầy nhỏ, đừng sợ, vì Cha các người đã bằng lòng cho các người Nước trời.” Đúng vậy. Điều đó hoàn toàn chính xác.

²²⁴ Ông phải bị tất cả chối bỏ ngoài bầy nhỏ, vì ông giống Ê-li với bảy trăm người của mình, và Giăng với bầy nhỏ của mình. Vâng.

²²⁵ Anh em thấy chúng ta đang đứng ở đâu hôm nay? Chúng ta phải quay trở lại với Ngũ Tuần ban đầu. Chúng ta phải quay trở lại với những việc của Đức Chúa Trời. Chúng ta phải quay trở lại. Hỡi anh, chị em, đừng bị lừa phỉnh trong kinh nghiệm của mình. Chúng ta—chúng ta đang chờ đợi thì giờ đó.

²²⁶ Anh em đừng cứ nói, “Tôi—tôi hi vọng như vậy. Tôi tin, tôi tin nhận Nó bởi đức tin.” Anh em đừng làm thế. Anh em gặp Đức Chúa Trời, mặt đối mặt, và anh em được đầy dẫy Thánh Linh, và rồi anh em quan sát những gì xảy ra. Và nếu linh đó ở trong anh em nghịch lại Lời này, thế thì anh em hãy để mặc linh đó. Hãy đi kiếm một...Hãy cầu nguyện để Đức Chúa Trời ban cho anh em Thánh Linh Ngài, vậy.

²²⁷ Khi Linh này dấy lên trong ngày sau rốt, Nó sẽ là một cảnh báo chống lại họ, là những kẻ giả dối. Hiểu không? Bởi vì, Giăng đã nói, “Đừng có tự nghĩ trong lòng mình rằng chúng ta...rằng các người ‘có Áp-ra-ham là tổ phụ chúng ta.’” Chúng ta có... Chúng ta là...

“Chúng ta, tổ phụ chúng ta là những tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, hay Ngũ Tuần.” Đừng nghĩ để nói rằng, các người, “Đức Chúa Trời,” và các người là con cháu Áp-ra-ham, vì Đức Chúa Trời có thể khiến cho những hòn đá này nảy dấy lên thành những con cái cho Áp-ra-ham. Đừng nghĩ bởi vì các người là người Ngũ Tuần, rằng các người sẽ biện hộ. Không chút nào. Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham. Điều đó hoàn toàn đúng. Vâng, thưa quý vị.

228 Chỉ giảng Lời Đức Chúa Trời, trong sự chân thật của ngày sau rốt, là lời tiên tri của người.

229 Nếu các bạn sẽ...xin cho tôi chỉ trở lại đây chỉ một phút, để tôi tỏ ra cho anh em cách chúng ta có thể tìm thấy như thế nào. Tôi có nhiều câu Kinh Thánh được viết xuống ở đây. Tôi chỉ đang tham khảo Chúng. Tôi muốn đọc một câu cho anh em. Từ, trước tiên, chúng ta hãy, chúng ta hãy lấy...Chúng ta hãy lấy Phục truyền Luật lệ ký, chương thứ 18, và chúng ta sẽ tìm ra, chỉ trong một phút. Chỉ vậy, trước khi chúng ta kết thúc tại đây, để tôi có thể đọc câu Kinh Thánh này cho anh em. Trong Phục truyền Luật lệ ký, chương thứ 18, được rồi, và chúng ta hãy xem nào. Chương thứ 18 câu 20, Phục truyền Luật lệ ký, 20:

Nhưng kẻ tiên tri, có lòng kiêu ngạo nhân danh Ta nói điều chi, mà Ta không biểu người nói, hay là nhân danh các thần khác (số nhiều) mà nói, thì kẻ tiên tri ấy phải chết.

Đúng thế. Chết thuộc linh. Được rồi. “Linh hồn nào phạm tội, thì nó sẽ chết.” Chúng ta chỉ có một Đức Chúa Trời, không phải “những Đức Chúa Trời.”

Và nếu người nói trong lòng người rằng, Làm sao chúng ta nhìn biết được lời nào là lời CHÚA đã...không có phán?

“Làm thế nào chúng ta sẽ biết được? Sẽ có nhiều người trong họ, làm thế nào chúng ta sẽ biết được? Người này nói điều đó, người khác nói điều này; giống như người nói điều này, và người khác nữa nói điều đó, và đại loại như vậy.” Bây giờ hãy xem. Chúng ta biết.

Khi kẻ tiên tri nhân danh CHÚA nói, nếu lời người nói không xảy đến, cũng không ứng nghiệm, ấy là lời mà CHÚA chẳng có phán, nhưng kẻ tiên tri đó bởi sự kiêu ngạo mà nói ra: các người sẽ không sợ người.

²³⁰ Nếu Đức Chúa Trời đã không phán điều đó, thế thì đừng sợ nó. Nó, điều đó thì được thôi, cứ tiếp tục và quên nó đi. Hiểu không?

²³¹ Bây giờ hãy nhìn vào những gì chúng ta nghe ngày nay. Tín Điều các Sứ đồ, tín điều của Giám Lý, tín điều của Báp-tít, tín điều của Ngũ Tuần, tín điều, tín điều, tín điều. Tín điều là gì? Anh em nhận nó ở đâu? Tôi thách thức bất kỳ người nào chỉ cho tôi Tín điều các Sứ đồ trong Kinh Thánh. Tôi tin không có một điều như vậy.

Nếu các sứ đồ đã từng có bất kỳ tín điều nào mà họ bám vào, nó là đây: “Mỗi người trong anh chị em hãy ăn năn, và chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ cho sự tha tội mình, và anh chị em sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa là thuộc về anh chị em.”

Thưa các bạn, các bạn há không thấy chúng ta ở đâu sao? Chúng ta đang ở trong một tình trạng kinh khủng. Đó là gì? Dấu hiệu thật mà bị xem thường.

²³² Giờ đây, anh chị em là những người nam và người nữ, hầu hết anh chị em, và anh chị em là con cái của Đức Chúa Trời. Đừng xem thường điều đó. Hãy nhớ rằng chúng ta được cho là có những điều này. Chúng được cho là xảy ra vào ngày này, trong thì giờ này mà chúng ta đang sống trong bây giờ. Đây là thì giờ, ngay trước sự Đến của Đấng Mê-si, được cho là có một lời loan báo đến từ Đức Chúa Trời.

Tôi xin đọc điều đó cho anh em. Chúng ta hãy trở lại Ma-la-chi. Đó là sách cuối cùng trong Cựu Ước, và lắng nghe những gì Ngài nói ở đây trong Ma-la-chi. Thế thì chúng ta...Hãy nghe điều này chỉ một phút.

Bây giờ, nếu anh em để ý, Ma-la-chi 3, đang nói khi Chúa Jêsus phán về Giảng sẽ đến:

Này, Ta sẽ sai sứ giả Ta, và người sẽ dọn đường trước mặt Ta: và Chúa, mà các người tìm kiếm, sẽ thành linh vào trong đền thờ Ngài, tức là sứ giả của giao ước, mà các người trông mong: này, Ngài sẽ đến, CHÚA vạn quân phán vậy.

²³³ Đó là Giảng, loan báo về sự đến của Chúa Jêsus. Và Ngài đã đến đền thờ, chính xác những gì Ngài đã phán, Sứ giả của giao ước, Thiên sứ đã ở với...trong đồng vắng với—với các môn đồ, hay với dân Y-sơ-ra-ên. Anh chị em tin Ngài là Sứ giả đó không? Ồ, Ngài phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.”

²³⁴ Vậy thì, tại sao Phao-lô đã bị một căn bệnh? Để giữ ông hạ mình xuống.

Sau khi Chúa Jêsus đã bị chết, và chôn, và đã sống lại; sau một thời gian dài, Phao-lô đã gặp Ngài, mặt đối mặt, trên đường đến thành Đa-mách. (Ngài phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và đi về cùng Đức Chúa Trời.”) Phao-lô ngược lên. Có một Ánh Sáng lớn ở đó, Trụ Lửa giống như vậy đó. Anh em có biết tôi đang nói về điều gì không? Cũng Trụ Lửa đó. Và Phao-lô đã trò chuyện với Ngài, và Ngài trò chuyện đáp lại Phao-lô. Dân chúng đã không nghe Ngài. Họ đã không nghe Ngài. Nhưng Phao-lô đã nghe Ngài. Ngài phán, “Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao người bắt bớ Ta?”

Ông thưa, “Lạy Chúa, Chúa là Ai?”

²³⁵ Ngài đáp, “Ta là Jêsus. Bây giờ hãy đứng dậy và đi vào đường gọi là Ngay Thẳng. Từ chỗ đó trở đi người sẽ được bảo cho hay nữa. Ta có một vị tiên tri đang đi lên đó để bảo cho người những gì để làm, người biết đó. Và cách để...”

²³⁶ Phao-lô được mang xuống, chịu báp-têm, và kêu cầu Chúa, đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.

Và Phao-lô nói, “Tôi đã có một sự yếu đuối trong xác thịt, mà đã được ban cho tôi, một con quỷ, một quỷ sứ, để vả tôi,” điều đó giống như, “hết quả đấm này đến quả đấm khác.” Ông có thể trở nên tốt hơn, và rồi nó lại đến, đánh ông lần nữa. Nói, “Đã ba lần tôi cầu nguyện Chúa, cho nó lìa xa tôi, nhưng Chúa phán, ‘Hỡi

Phao-lô, ân điển Ta đủ cho ngươi rồi.” Rồi nói, “E rằng tôi sẽ lên mình kiêu ngạo...bởi sự cao trọng cả thể của sự tỏ ra ấy chẳng.”

Ông đã có sự khải thị, nhiều hơn, Phi-e-rơ, Gia-cơ, Giăng, hay bất cứ người nào trong họ. Ông đã gặp Ngài sau khi Ngài đã đi có lẽ được hai năm, hay hơn thế, đứng trong Trụ Lửa, trò chuyện với ông. Càng vĩ đại hơn biết bao đến ngày hôm nay, hai ngàn năm, và Ngài vẫn sống! A-men.

²³⁷ Ông nói, “Có một điều đã được ban cho ta, e rằng ta có thể lên mình kiêu ngạo, nói rằng, ‘Bây giờ, hỡi anh em, tôi ở trên hết thấy anh em. Hiểu không? Tôi—tôi đã nhìn thấy Ngài sau khi Ngài từ kẻ chết sống lại, và tôi đã trò chuyện với Ngài. Tôi...’ E rằng tôi lên mình kiêu ngạo, có điều gì đó ban cho tôi, để giữ tôi khiêm nhường.” Vâng.

²³⁸ Ông chính là người đã bảo cho họ chịu phép báp-têm lại, lần nữa, như Danh Chúa Jê-sus. Nói, “Nếu một Thiên sứ từ Trời...”

²³⁹ Ông nói, “Tôi đã không đi lên trường học của họ, bất kỳ chúng ở đâu.” Nói, “Ta đã không đi lên Giê-ru-sa-lem ngay, và không đi trong mười bốn năm.” Nói, “Ta đã đi xuống Ai Cập, đi vào châu Á dưới đó.” Và ông đã cầu vấn Chúa, đã có mặt dưới đó gần ba năm, nghiên cứu Cựu Ước, xem nó được so sánh với tất cả. Khi ông quay trở lại, trong mười bốn năm sau đó, ông đã gặp Phi-e-rơ và những sứ đồ khác, và đã có cùng Tin Lành, được báp-têm cùng một cách, và đã làm những việc giống nhau. A-men. Ông biết điều đó là đúng. Vâng, thưa quý vị.

²⁴⁰ Hãy lắng nghe Ma-la-chi bây giờ, qua ở đây, Ma-la-chi 3. Bây giờ, nếu có thể, hãy để tôi làm thật rõ ràng điều này cho anh chị em. Tôi tin...chúng ta hãy giữ thật dễ dàng bây giờ đến Ma-thi-ơ chương thứ 11, và xem thử nếu tôi...tôi có thể đọc nhầm chỗ này, tôi nghĩ tôi đã có đoạn đó rồi, tôi có thể phải nhìn nó trước hết để xem nó. Ma-thi-ơ 11. Chúng ta hãy xem. Bắt đầu ở:

Và xảy ra, khi Đức Chúa Jê-sus đã xong sự truyền dạy của Ngài cho mười hai môn đồ rồi, Ngài bèn lìa khỏi đặng đi dạy dỗ và giảng trong các thành của họ.

Và...Bấy giờ khi Giăng...nghe nói rằng Ngài đã...ở trong ngục nghe nói về các công việc của Đấng Christ, đã...ngục

nghe các công việc của Đấng Christ, người sai hai môn đồ mình,

Và đến thưa cùng Ngài rằng, Thầy có phải là Đấng phải đến, hay là chúng tôi còn phải đợi đấng khác chăng?

Mắt đại bàng của Giảng đã bị che mờ đi, dưới đó trong tù. Hiểu không?

Đức Chúa Jêsus đáp và phán với người, Hãy đi...tỏ lại cùng Giảng những điều này mà các người người...nghe và thấy:

“Giảng là một tiên tri. Và nếu người sẽ—người sẽ nghe điều này, về những gì đang diễn ra, người sẽ biết Ta là Ai.” Hiểu không? Ngài phán:

Kẻ mù được thấy,...kẻ què bước đi, kẻ phung được sạch,...kẻ điếc được nghe, và kẻ chết được sống lại,...

“Và tất cả những hệ phái hợp cùng nhau”? Nó không nói như thế, phải không? Không. Nó không. Nó nói:

...kẻ què bước đi, kẻ phung được sạch,...kẻ điếc được nghe, và kẻ chết được sống lại, và kẻ nghèo được nghe giảng Tin lành cho họ.

Đó là dấu hiệu. Hãy xem:

Và khi họ ra về...

Và phước cho ai, người mà chẳng vấp phạm vì có Ta.

Nào hãy xem: “Phước cho ai chẳng vấp phạm vì có Ta,” nói cách khác, hay là, “hổ thẹn vì Ta. Phước cho người nào sẽ không hổ thẹn về Ta.” Hiểu không?

...khi họ ra về, Đức Chúa Jêsus bắt đầu phán về việc Giảng cho đám đông nghe, Các người đã đi xem chi trong đồng vắng?

Bây giờ hãy quan sát vị tiên tri này:

...Các người đã đi xem chi trong đồng vắng? Một cây sậy bị gió rung chăng?

Không phải Giảng.Ồ, không. “Các người dòng dõi rắn lục,” ông nói với họ các giáo phái, “ai đã cảnh báo các người trốn khỏi

cơn thanh nộ sắp đến? Đừng bắt đầu nói, ‘Chúng tôi thuộc về điều này và điều kia, vì Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này sanh ra các con cái.’” Ồ, thưa anh em, đó không phải là cây sậy bị rung bởi một ngọn gió, với người.

...Một cây sậy bị gió rung chẳng?

Hay các người đi ra xem cái chi nữa? Có phải xem người mặc áo mềm mịn chẳng? (Phải thay đồ hai hay ba lần trong lúc ông ta đang giảng chẳng?) kia, những người mặc y phục, áo mềm mịn thì ở trong cung vua.

Họ là những mục sư truyền đạo mà đi ra và hôn những bé sơ sinh, anh em biết đấy, và—và làm đám cưới cho những người trẻ, và—và đi đến trường học và có những cuộc nói chuyện tri thức, và, anh em biết đấy, tất cả những người nhu nhược nhỏ bé này. Hiểu không? Hiểu không? Ông ta không vung lên thanh gươm hai lưỡi ngoài đây trên trận tiền. “Các người sẽ đi ra xem chi, người nào đó giống như thế chẳng?” Ngài đã...Ngài đang hỏi họ.

Nhưng các người lại đi ra...để xem cái chi nữa? Có phải là xem đấng tiên tri chẳng? (Hãy lắng nghe.) phải, và Ta nói cùng các người, còn hơn đấng tiên tri nữa.

Vâng, thưa quý vị. Người là ai? “Hãy nói người ‘còn hơn là một đấng tiên tri nữa?’” Người là một đấng tiên tri, cộng thêm. Người là sứ giả của thời đại đó.

...các người lại đi xem cái chi nữa? Có phải là xem đấng tiên tri chẳng? phải, Ta nói cùng các người, và còn hơn đấng tiên tri nữa.

Ấy vì đây là người,...mà có chép rằng, Này, Ta sai sứ Ta đến trước mặt Ta,...đặng dọn đường sẵn cho Ta đi.

Hãy nhìn ở đây trong Ma-la-chi 3. “Này, Ta sai sứ Ta đến trước mặt Ta.”

²⁴¹ Hãy xem. Bây giờ, Ma-la-chi 4, xin để tôi đọc câu này. Ngài sắp đến một lần nữa.

...này, ngày đến, sẽ cháy như lò lửa; và mọi kẻ kiêu ngạo, phải,...

²⁴² Đó là hôm nay. Tôi đi bộ xuống đường phố và thấy những người này. Anh em có thể trò chuyện với họ, và họ nhạo cười anh em, làm trò đùa anh em. Tôi nghĩ, “Gì vậy?”

Ngày nọ, tôi đang đi bộ dọc theo, dưới, vỉa hè của quảng trường dưới đây. Tôi đang trò chuyện với vài người, và họ chỉ nói, “Ồ,” rồi bước đi tiếp.

Điều gì đó vừa nói với tôi, “Họ là rơm rạ nguyên tử, ngày gần đây là đám tro tàn gieo rắc trên mặt đất. Cứ mặc kệ họ. Người đã nói sự bình an của người đi. Hãy sẵn sàng và tránh ra khỏi đây.” Halêlugia! Tôi hẳn đã không nên nói ra điều đó, tôi nghĩ. “Chính người hãy sẵn sàng. Thắt chặt lưng người đi. Ta đang gọi người.” Đó là lý do tôi đang chờ đợi.

Vì, này, ngày đến, sẽ cháy như lò lửa; phải, mọi kẻ kiêu ngạo,...và mọi kẻ làm sự gian ác, sẽ như rơm rạ:...

Đó chính xác những gì sẽ có. Điều gì xảy ra khi một số anh em...một số trong anh em nhà nông; lúc một cuộc hỏa hoạn lớn giáng vào cánh đồng lúa mì, khi nó chỉ còn các gốc rạ mà thôi? Nó chỉ nằm rạp xuống, với tro tàn phía sau. Đó là điều sẽ xảy ra, khi đó, khi nó đập vào.

...CHÚA vạn quân phán, ngày ấy đến mà sẽ thiêu đốt chúng nó, sẽ chẳng để lại cho chúng nó hoặc rễ hoặc nhánh.

Sẽ không còn gì được để lại cho họ.

Nhưng về phần các người là kẻ kính sợ danh Ta thì Mặt Trời công bình sẽ mọc lên cho trong cánh nó có sự chữa bệnh; ...các người sẽ đi ra, và nhảy nhót như bò tơ trong chuồng. (Đó là thời Ngàn năm bình an.)

Và các người sẽ giày đạp những kẻ ác; vì trong ngày đó Ta sẽ làm điều này chúng nó sẽ như là tro dưới bàn chân các người, CHÚA vạn quân phán vậy.

Ra khỏi, để vào thời kỳ Ngàn năm. “Tro tàn của kẻ gian ác.”

Các người khá nhớ lại...luật pháp của đầy tớ Ta là Môi-se, mà Ta đã truyền...cho người tại Hô-rếp, như lệ luật và mạng lệnh cho cả Y-sơ-ra-ên.

Bây giờ, hãy lắng nghe kỹ nào.

Này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cho các người trước khi ngày lớn và đáng sợ đó của CHÚA chưa đến:

²⁴³ Bây giờ, đó không thể là Giăng. Nó không thể, vì lúc ấy thế giới sẽ bị hủy diệt. Nhưng ở đây Ngài phán, trong Ma-thi-ơ 3, Ngài sai một sứ giả đi trước Ngài. Và Chúa Jêsus phán, “Đó là Ê-li người đã đến, để dọn đường trước Ta.”

“Nhưng trước khi bom nguyên tử vĩ đại này giáng xuống, Ta sẽ sai đến cho các người đấng tiên tri Ê-li.”

Và người sẽ làm cho những tấm lòng của các cha trở lại cùng con cái, và những tấm lòng của con cái trở lại cùng các cha, kéo Ta đến và lấy sự rửa sả mà đánh đất này.

²⁴⁴ Nói tiên tri, vào ngày này.

Nhưng vậy thì anh em nói, “Ồ, Ê-li, đó phải là Giăng.” Thật vậy, sứ giả của giao ước là Giăng. Điều đó hoàn toàn chính xác. Chúa Jêsus đã phán vậy, và đã xác chứng nó ngay tại đây, “Đó là người mà Ta đã nói về.” Nhưng, anh em thấy, nó không thể là Ê-li là người chắc sẽ đến. Hiểu không? Nó không thể là. Bởi vì, anh em thấy, nếu như vậy, thì lời tiên tri là sai; trái đất đã không bị hủy diệt vào lúc đó. Hiểu không? “Nhưng trước ngày vĩ đại và kinh khiếp đó của Chúa sẽ đến, Ta sẽ sai Ê-li đến cho các người. Và người sẽ khôi phục,” hãy quan sát sự đến lần đầu tiên của Ngài, “những tấm lòng của những tổ phụ đến cùng con cái.” Đó là những gì Ngài đã làm, trước tiên, đã mang sứ điệp của thiên chức mới, sự đến của Đấng Christ bây giờ, kéo những tổ phụ chính thống ngày xưa ra khỏi đức tin chính thống đó, vào trong một đức tin mới mà vừa mới được sinh ra.

Rồi khi Ngài đến lần thứ hai, “Và những tấm lòng của con cái trở lại với những tổ phụ ngũ tuần, Sứ điệp nguyên thủy.”

²⁴⁵ Bây giờ hãy đi qua đây trong Khải huyền 3, và anh em sẽ thấy nó ngay ở đó một lần nữa. Vì vậy, điều đó đã được nói tiên tri. Thừa anh em của tôi, chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng. Đúng vậy.

²⁴⁶ Giống như bốn trăm tiên tri chống lại Mi-chê, họ nói chúng ta là...Chúng ta đang ở trong ngày sau cùng đó, chúng ta biết. Tiên

tri giả, tỏ cho thấy dấu hiệu dối giả, gia nhập những hệ phái. Họ nói, “Hãy đến và tham gia. Chúng ta hãy gia nhập. Anh em đến và gia nhập giáo hội của chúng tôi. Mang tư cách thành viên của anh. Sáng nay chúng tôi mở cửa cho anh em để chuyển tư cách thành viên của anh em từ giáo hội *đó* qua giáo hội *này*.”Ồ, vô nghĩa. Tư cách thành viên thì có tốt gì cho anh em? Nếu anh em không có sản nghiệp trên Trời, hãy quên nó đi. Những tiên tri giả sẽ tỏ cho thấy những dấu hiệu giả.

²⁴⁷ Nhưng, hãy nhìn, những tiên tri thật, họ sẽ ở lại với Lời Đức Chúa Trời. Những dấu hiệu thật sẽ mang Lời thật của Đức Chúa Trời đến cho Hội thánh thật, và Hội thánh thật sẽ nhận Lời và mừng rỡ với Nó. Khi bây nhỏ, mà sẽ được ban cho trong những ngày sau rốt, đó sẽ là một dân sót lại của các dân Ngoại, mà sẽ được đem đi.

²⁴⁸ Khi Chúa Jêsus đến, đã không có—đã không có chỉ ngoài rất ít người ở đó tin. Nhóm nhỏ của Giảng là nhóm người tin. Chúa Jêsus đã đem họ đi từ đó, khiến họ nên những môn đồ và tiếp tục. Khi Ê-li...

²⁴⁹ Khi sự hủy diệt đến, khi thời đại của Nô-ê đến, ông là một dấu hiệu, và ông đã đem nhiều người vào trong con tàu. Khi Ê-li đến, ông lôi dân sự ra khỏi sự hỗn loạn mà họ ở trong. Khi Giảng đến...Tất cả những đấng tiên tri là dấu hiệu, dấu hiệu, những dấu hiệu, dấu hiệu.

Và Ngài đã hứa với chúng ta một dấu hiệu trong ngày sau rốt. Trong những ngày sau rốt sẽ có một dấu hiệu. Nó là một dấu hiệu bị xem thường. Dân sự không nhìn thấy nó. Họ chỉ đi vượt qua trên chóp của nó, và buông nó đi. Hỡi anh, chị em, đừng gia nhập giáo hội. Hãy để tôi nói điều này, để kết thúc bây giờ.

²⁵⁰ Nếu anh em chỉ có một kinh nghiệm của cảm xúc nào đó, giác quan nào đó, anh em đừng yên nghỉ trên điều đó. Anh em đừng làm điều đó. Vì anh chị em yêu dấu. Anh chị em là...Tôi đang trò chuyện với dân sự. Tôi đã nghe những máy ghi âm chúng kêu lách cách phía sau đó, ngay lúc đó. Tôi đang nói chuyện bây giờ với Hội thánh. Hiểu không? Hãy lắng nghe. Đừng anh chị em.

251 Đôi khi tôi nói nhiều điều, giống như thế, để dân sự ở bên ngoài đây ở trong xứ, ở lại với Đức Chúa Trời. Hãy chăm xem dấu hiệu thật của anh em. Anh em sẽ nhìn thấy nó. Hết thấy chúng sẽ ở xung quanh anh em, nhưng hàng triệu người sẽ đi ngay qua nó và không nhìn thấy nó.

Khi Chúa Jêsus đến, họ đã không biết Ngài.

Họ đã không nhận ra Ê-li. Anh em biết những gì họ đã nói khi Ê-li đi lên? Họ đã không tin điều vô nghĩa đó. Họ bảo, “Nó vô nghĩa.” Con cái ở ngay trong đó chính thành phố đó, mà ông đã sống...ông đã sống ở đó, rao giảng ở đó, đã thực hiện những dấu kỳ và phép lạ ngay ở đó trong đất nước đó, khi ở đó có một cảnh báo, “Chúng tôi không thể tìm được Ê-li; Chúa đã đem ông ấy đi rồi trong một cơn gió lốc,” họ đã cười nhạo điều như vậy.

252 Tại đây Ê-li, Ê-li-sê đến, với cùng những dấu hiệu ở trên ông, một hình bóng của Đấng Christ và Hội thánh của Ngài. Ở đây Ê-li đến, giống như vậy; Ê-li-sê, cùng những dấu hiệu Ê-li đã có, đi xuống ngay, làm điều đó. Thậm chí những đứa trẻ của họ đã đi theo ông ra ngoài, nói, “Lão già hỏi đầu, sao ông không đi lên giống như Ê-li?” Hãy xem những gì đã xảy ra cho chúng bọn trẻ bất kính?

Ngày nay họ cười nhạo và làm trò đùa. Hỡi anh em, đừng lo lắng, sự phán xét đang treo lừng lơ trên những tầng trời ngay bây giờ. Nó được viết ngay trên gương mặt của mỗi người Mỹ. Đúng thế. Sự phán xét đang treo lơ lửng trên bầu trời, tất cả sự thịnh nộ của Đức Chúa Trời Toàn Năng.

253 [Băng trống—Bt.] “Thù những người lành; bề ngoài giữ điều tin kính, nhưng chối bỏ quyền phép của sự tin kính đó: những kẻ thể ấy hãy lánh xa đi.”

254 Anh em đừng hành động bằng cảm giác. Anh em đừng hành động bằng cảm xúc. Anh em đừng làm điều gì cho đến lúc anh em gặp Đức Chúa Trời, mặt đối mặt, và để Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến trong anh em. Ngài sẽ đầy dẫy lòng và linh hồn của anh em với quyền phép, và tình yêu, và sự bốc cháy.

255 Đức Chúa Trời ôi, xin giúp con tìm được chỗ của mình, nơi nào đó trong vài ngày sắp tới, vẫn còn lưu lại đó cho đến khi con nhìn thấy hoạt động kế tiếp của mình là ở đâu.

256 Chúng ta đã chờ đợi một thời gian lâu. Tôi đã chờ đợi một thời gian lâu. Tôi nhớ đã làm cỏ cho sân của mình đằng sau đó. Khi tôi xây ngôi nhà này lên đây, Chúa đã kêu gọi tôi. Vợ tôi đã khóc vì nàng không muốn rời người mẹ của mình. Nói, “Có lẽ bà sẽ không được chăm sóc.”

Và tôi nghĩ, “Minh cũng có một mẹ già.”

257 Một ngày nọ, tôi đang ngồi ở dưới đó, cắt cỏ. Tôi ngồi xuống. Thật rõ ràng, một Tiếng đến, nói, “Hãy tự phân rẽ, rồi Ta sẽ ban phước cho ngươi.”

Tôi đáp, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin làm cho con cảm thấy hạnh phúc ở đây. Ngài biết con đứng lên chống lại điều gì.”

258 Tất cả những điều đó giờ đã hoàn tất. Mẹ Broy ở trong miền Vinh hiển rồi; Mẹ Branham, cũng vậy.

“Lạy Chúa, bước kế tiếp của con ở đâu?”

259 Một trong những ngày này, sự phán xét sắp giáng trên đất nước này. Có những quốc gia khác chưa nghe về Tin Lành. Có những nơi ấy.

260 Hề anh em làm điều gì, anh em đừng quên những lời tôi. Anh em đừng. Hãy để điều này neo chặt. Xin Đức Chúa Trời lấy cây bút bằng sắt và khắc nó vào trong lòng anh em, để anh em sẽ không quên nó được. Đừng quên điều đó. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hãy trở lại với Đức Chúa Trời, bằng cả tấm lòng anh em. Hãy trở lại. Đừng nương cậy trên cảm xúc, cảm giác, hay bất cứ điều gì. Hãy tìm kiếm Đức Chúa Trời với tất cả những gì có trong anh em, cho đến lúc điều gì đó xảy ra với anh em, mà anh em muốn giải quyết, anh em muốn kinh kiện, anh em kính sợ Đức Chúa Trời, anh em—anh em muốn sống đúng. Hãy làm điều đó. Anh em đừng quên điều đó, vì chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng. Vậy thì, hãy nhớ, chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng.

261 Và hãy nhớ điều này, khi tôi kết thúc, để cầu nguyện, trong một phút nữa. Đừng quên. Hỡi đền tạm, hãy nghe tôi. Nếu bằng ghi âm này vẫn đang hoạt động, hãy nghe tôi, hỡi thế giới, hay

nơi nào đó nó sẽ đến. Sẽ có một dấu hiệu dấy lên, một dấu hiệu thật. Có lẽ nó đã dấy lên rồi và bị xem thường, một dấu hiệu thật mà Đức Chúa Trời đã luôn luôn ban cho, đều bị xem thường.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁶² Lạy Chúa Jê-sus Na-xa-rét, như Tiếng nói vĩ đại đó đã phán nơi xa kia ngày ấy, cách đây một vài tuần lễ, đang đứng bên cạnh, trong lúc con đang băng qua khúc gỗ đó, bao quanh cây, và Thánh Linh đó đã giáng xuống qua những ngọn cây và phán, “Chúa Jê-sus của Tân Ước là Giê-hô-va của Cựu Ước.” Ô lạy Chúa, con đứng trên Đá này. Tất cả những đất khác dường cát lún thối. Tất cả những đất khác dường cát lún thối.

²⁶³ Lạy Chúa, trong khoảng ba mươi năm, con đã kêu gào, khắp thung lũng này ở đây. Sứ điệp đó, con chưa đời chuyển một tấc nào khỏi Nó, từ nơi con bắt đầu, chỉ cùng một Sứ điệp giống như vậy, việc giống như vậy; kêu gọi dân sự quay lại, không phải là cảm giác, nhưng với một kinh nghiệm gặp gỡ Đức Chúa Trời và được sinh bởi Thánh Linh của Ngài. Ô, những gì sẽ còn lại ngoài sự phán xét? Họ những kẻ khước từ Sứ điệp đó, lạy Chúa, chẳng có gì còn lại.

²⁶⁴ Ngài đã làm thật ứng nghiệm Lời Ngài, để tuyên bố những dấu hiệu ngày cuối cùng, và chứng minh điều đó không thể sai, rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và rằng chúng con có mặt tại đây. Ngay cả khi chúng con nghe những nhà truyền giáo vĩ đại trong các xứ ngày nay, tất cả đang gào thét. Và thủ đô của đất nước chúng con, và những quốc gia khác đang chỉ trở, và—và sự sợ hãi giáng xuống. Và khi chúng con nghe những vĩ nhân này, đi thẳng vào nước Pháp, tiên đoán rằng quả bom đầu tiên sẽ rơi xuống tại Louisville, Kentucky, trong hàng trăm dặm nó sẽ quét qua xứ. Ôi Chúa, họ đã có một cơ hội để nghe, nhưng họ không chịu.

²⁶⁵ Các tờ báo, các mẫu tin hội thánh, truyền hình, truyền thanh, đã đăng tải nó. Không còn lý do bào chữa nào nữa. Thế thì, Chúa ôi, Ngài đã phán, “Tất cả những kẻ mà Cha đã ban cho Ta sẽ đến, và không người nào có thể đến trừ phi Cha kéo người đến trước hết.”

²⁶⁶ Giờ này, lạy Cha, con dâng lời cầu nguyện này cho chính mình. Con đây, con sắp trở thành một ông già bây giờ, và con không biết bao nhiêu ngày nữa chúng con còn lại, lạy Chúa. Hôm nay chúng con có thể chưa có. Nhưng lạy Chúa, hễ điều gì còn lại, và những gì còn lại trong đời sống con, Ôi Chúa, có thể được không Ngài có thể nhận lấy nó và làm điều gì đó với nó, cho sự vinh hiển của Ngài?

²⁶⁷ Lạy Chúa, trước hết con cầu nguyện cho chính mình, rằng Ngài sẽ ban cho con ý chỉ của Ngài. Lạy Chúa, xin cho ý Ngài sẽ được nên, dù nó có thể là gì đi nữa. Con muốn điều đó được nói vào ngày đó khi con đến gặp Ngài, “Mọi sự đã trọn.” Nếu nó lớn, hay nếu nó nhỏ, hễ điều gì ở trong tấm lòng vĩ đại của Ngài cho đời sống con, lạy Chúa, có con đây.

²⁶⁸ Xin sai đến một Thiên sứ với than lửa và thanh tẩy môi miệng của chúng con và thánh hóa chúng con, lạy Chúa, vì điều vĩ đại gì đó cuối cùng sắp giáng vào trái đất. Xin để cho chúng con là một tiếng nói kêu khóc trong đồng vắng tội lỗi, “Hãy sửa soạn để gặp Đức Chúa Trời.”

²⁶⁹ Hội thánh thân thương này, những người này mà đến, ngày này qua ngày khác, và lái xe hàng trăm dặm, Ôi Đấng Đòi đòi và yêu thương, và không bao giờ quên một việc làm nào, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và của Gia-cốp, Đấng đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ kẻ chết, và bây giờ Ngài ngồi bên tay hữu của Đấng Chủ Tể trên Cao, Đức Chúa Trời đã lập đền tạm trong xác thịt, xin ban phước những người này mà con chúc phước họ trong Danh Ngài. Xin cho họ luôn luôn ghi nhớ và biết rằng có một dấu hiệu, một dấu hiệu kỳ chung cuộc. Con cầu nguyện để Ngài sẽ ban cho họ, và khiến họ trở thành những người chinh phục những người khác: về công việc của họ, bất kỳ nơi nào họ có thể, trong những góc phố, những trạm đổ xăng, hay bất kỳ nơi nào có thể, để làm chứng trong hiệu tạp hóa, cho người bán sữa. Bất kể nó có thể là gì, Chúa ôi, nếu điều gì đó cảnh cáo trong lòng của họ, xin cho họ là người làm chứng. Xin cho họ sống đời sống tin kính như vậy và được thánh hóa cho đến khi họ sẽ là những lá thư được đọc bởi mọi người.

270 Lạy Chúa, hãy ban phước những người nữ của chúng con. Ôi Chúa, con cầu xin Ngài sẽ để cho họ rửa gương mặt họ, những ai mà không, lấy đi...những thứ son phấn của Giê-sa-bên ra khỏi họ. Xin để cho họ có sự bạo dạn của những người Cơ-đốc, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trên họ, đủ, để biết rằng họ không nên mặc những bộ quần áo ô uế đó mà họ mặc. Để cho tóc họ mọc dài ra, giống như những quý bà quý cô. Vì đã được chép trong Kinh Thánh, “Quý báu thay trước mặt Chúa là nhánh nhỏ đó sẽ thoát ra khỏi tất cả thứ này mà sẽ sanh ra trong ngày sau rốt. Nó sẽ được vinh hiển trước mặt Đức Chúa Trời,” như đấng tiên tri đã bảo trước điều đó. Lạy Chúa, xin ban cho điều đó.

271 Con không thể làm điều gì thêm nữa. Con đã cất tiếng kêu gào, hết năm này sang năm khác, Chúa ôi. Và nếu Ngài không hành động bây giờ, không có gì nữa con có thể làm. Con cầu nguyện để, để Ngài sẽ hành động. Và con biết Ngài sẽ, vì Ngài đã hứa điều đó trong Lời Ngài. Và đó là nơi con đứng. Con chỉ có thể cho lời làm chứng, Chúa ôi. Và không người nào có thể đến nếu Ngài không kéo người đến; và tất cả điều mà Cha đã ban sẽ đến. Con có sự đảm bảo đó, rằng Lời Ngài sẽ được quan tâm đến. Xin ban phước cho chúng con, Chúa ôi.

272 Và nếu có những ai ở đây mà chỉ đang tùy thuộc vào cảm giác, có lẽ họ đã la lớn, họ, có lẽ họ có Đức Thánh Linh, hay là... Chúng con sẽ không tính điều đó, Chúa ôi, bởi vì chúng con đã nhìn thấy nhiều người tại những trận đấu bóng, la hét. Chúng con đã nhìn thấy người ta tại những cuộc tiêu khiển thế gian, la hét. Chúng con đã nhìn thấy những người thật hạnh phúc đến nỗi họ kêu khóc, trên sàn, nhảy nhót, và tất cả những điều đó. Đó không phải là Ngài, Đức Chúa Trời ôi.

273 Nhưng để gặp gỡ Ngài và trò chuyện với Ngài, và Ngài phán lại, đó là những gì chúng con muốn, Chúa ôi. Ồ, lạy Chúa, con cầu nguyện với Ngài, vào chính phút này, để Ngài sẽ sai Đức Thánh Linh đó vào trong phòng, nơi khiêm nhường, nhỏ bé này. Không có một chỗ xứng đáng cho Ngài để đến. Nhưng con cầu nguyện, lạy Chúa, rằng, trong cách riêng của Ngài, mà Ngài sẽ sai Người xuống ngay trong phòng giờ này. Thuyết phục những linh hồn.

²⁷⁴ Lạy Chúa, như con đã nói cách đây một lát, có lẽ Ngài đã đặt một khối chắn gây vấp chân trong con đường của ai đó, về những sự kêu gọi tin nhận này, cầu xin và thuyết phục dân sự đi lên. Và khi chúng con quay trở lại năm đến, chúng con tìm thấy họ là con cái của hỏa ngục gấp hai lần hơn là họ bắt đầu với. Làm thế nào họ có thể đến nếu Ngài không làm cho họ nhận thức và làm cho họ thấy sự sai lầm của họ, Đức Thánh Linh vĩ đại?

²⁷⁵ Và con cầu xin Ngài, Chúa là Đức Chúa Trời, nếu tội nhân đó, nam hay nữ, trai hay gái, ở trong tòa nhà này sáng nay, rằng Đức Thánh Linh sẽ đến với quyền phép thuyết phục như vậy cho đến lúc những dòng nước mắt sẽ chảy xuống gò má họ và nhỏ giọt vào trong linh hồn họ, lạy Chúa, rằng từ những sự sâu thẳm của lòng họ họ sẽ tin và tiếp nhận Đấng Christ. Xin ban cho điều đó, Chúa ôi. Họ sẽ không cần bàn thờ nào. Linh hồn họ sẽ là bàn thờ của họ. Xin ban điều đó, Chúa ôi. Rồi họ đến trọn tấm lòng với Ngài, và nói, “Bây giờ con muốn chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ cho sự tha tội lỗi của con mà con đã ăn năn.” Lạy Chúa, xin nhận lời. Xin đổ đầy họ bằng Đức Thánh Linh.

²⁷⁶ Xin ban cho chúng con những nhà truyền giáo trên thế giới hôm nay, không phải những người thuyết phục và lôi kéo, và tạo nên các con cái hệ phái. Lạy Chúa, chính Ngài hãy dấy lên một số con cái. Lạy Chúa, xin cho dân sự, cầu nguyện. Con đang nghĩ về ngôi nhà của Cọt-nây. Điều đó chưa bao giờ xảy ra với một người Ngoại bang trước đó, nhưng họ đang kiêng ăn và cầu nguyện. Và khi con người đó của Đức Chúa Trời, đáng tiên tri ấy, đứng đó, “Và trong lúc ông nói những lời này, Đức Thánh Linh đã giáng trên họ những người mà nghe Lời.” Lạy Đức Chúa Trời, xin ban loại buổi nhóm đó. “Trong lúc Phi-e-rơ nói những lời này.” Ôi Đức Chúa Trời, họ đã sẵn sàng. Họ đang kiêng ăn. Họ đang chờ đợi. Họ chân thành. Họ đã không chỉ “chờ đợi,” họ đã “chờ đợi cho đến lúc.”

²⁷⁷ Những sứ đồ đó chờ đợi cho đến lúc Đức Chúa Trời giáng xuống giữa vòng họ, và họ có thể nhìn thấy Ngài và trò chuyện với Ngài. Họ đi ra với những tấm lòng mà đã đốt cháy thế giới thành những miếng vụn. Họ dạn dĩ, và đứng giữa các nơi mà nó có thể có nghĩa là dành cho họ khiến đầu của chính họ bị chém.

Họ nói, “Có đúng cho chúng ta lắng nghe các người, hay những tổ chức của các người, hay các người những người thuộc giáo phái? Hay là, chúng ta sẽ lắng nghe Đức Chúa Trời? Các người hãy xem điều đó.” Và ngay khi, ngay khi họ được tự do, họ đi ngay ra và rao giảng Danh Chúa Jêsus Christ lần nữa. Ôi Đức Chúa Trời, xin ban cho chúng con—ban cho chúng con điều đó, Chúa ôi.

²⁷⁸ Hãy dấy lên người này mà Ngài đang phán trong Kinh Thánh, cho chúng con. Lạy Chúa, xin xúc dầu người. Con muốn có người. Xin sai người đến, Chúa ôi. Ôi Đức Chúa Trời, tấm lòng đói của chúng con đang kêu khóc. Xin sai người đến, Chúa ôi, để sẽ đưa dân sự quay trở lại với Đức tin của các tổ phụ lần nữa, để sẽ đem họ khỏi những bù nhìn giáo phái này, vào trong một kinh nghiệm thật với Đức Chúa Trời, giống như họ đã có vào lễ Ngũ Tuần, một hội thánh chân thật lần nữa, nóng cháy, với một Sứ điệp giống như vậy, Đức tin giống như vậy, sự Dạy dỗ giống như vậy, Kinh Thánh giống như vậy, Đức Chúa Trời giống như vậy với dấu hiệu giống như vậy. Xin dấy lên cho chúng con một đấng tiên tri, Chúa ôi.

²⁷⁹ Xin chữa lành người đau ốm ở giữa vòng chúng con hôm nay, Chúa ôi. Có những người mà ở đây có nhu cầu. Con cầu nguyện cho họ, Cha ôi. Sáng nay, con đã giảng quá lâu, và có những người đó đang ngồi tại đây.

Một đêm, trong lúc sứ đồ Phao-lô đang giảng suốt đêm, một thanh niên từ tòa nhà té xuống và bị thiệt mạng. Anh ta đã ngủ gật. Anh ta không muốn thế, nhưng anh ta—anh ta đã ngủ gật. Và anh bị té, và sự sống của anh ta đã đi rồi. Và sứ đồ ấy cầu nguyện, và sự sống đã quay trở lại với anh ta một lần nữa.

²⁸⁰ Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, có nhiều người tại đây đã lâm bệnh. Và trong lúc chúng con đã chờ đợi quá lâu thì giờ kết thúc buổi nhóm của hội thánh, có những người bị đau ốm. Ôi Đức Chúa Trời, xin để cho quyền phép đó, Đức Thánh Linh đó—đó đích thân đến trong một Trụ Lửa, Đấng tuyên bố chính Ngài và làm cho chính Ngài được biết Ngài là Ai, và chúng con tin Ngài, xin để cho Ngài bao quanh mỗi người tại đây hôm nay. Xin chữa lành người đau. Xin dấy dậy với Thánh Linh. Xin ban sự giải cứu trong mỗi cách, lạy Chúa, mà chúng con có nhu cầu

về nó. Xin làm tràn đầy lòng chúng con bằng đức tin, lạy Đức Chúa Trời, với đức tin không hề chết, với đức tin không hề thỏa hiệp rằng chúng con có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁸¹ Đó là dân sự của Ngài, Sứ điệp của Ngài, Lời Ngài, các đày tớ của Ngài. Và ma quỷ không có cầm giữ được trên chúng con. Nó thậm chí không thể hủy diệt chúng con khi đền tạm này bị hủy diệt. “Vì nếu bàn thờ trên đất này bị hủy diệt, thì chúng con đã có một đền tạm đang chờ đợi rồi.” Nó không thể làm chúng con tổn hại gì, vì mọi sự mà là kẻ thù của chúng con là kẻ thù của Ngài, vì chúng con thuộc về Ngài. Chúng con được mua với một giá, của Huyết quý báu của Chúa Jêsus.

Do đó, hỡi ma quỷ các người đã trói buộc những người này với bệnh tật, ta ra lệnh cho người, trong Danh Chúa Jêsus Christ, hãy ra khỏi mỗi người trong họ. Như một đày tớ của Đức Chúa Trời, tuyên bố Lời này là Lẽ thật, người hãy lìa khỏi họ. Người không có quyền. Mọi điều mà người đã từng tuyên bố, đã bị xóa bỏ tại Đồi Sọ. Và người không thể giữ họ lâu hơn nữa.

²⁸² Giờ này, Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho mỗi người nam và người nữ, chàng trai và cô gái tại đây, đức tin để tin điều đó. Lời đã được giảng ra. “Nếu các người nói với núi này, ‘Hãy dời đi,’ và không nghi ngờ gì trong lòng mình.” “Lời cầu nguyện của đức tin cứu người đau.” “Các người có được những gì các người cầu xin.” Chúng con biết điều đó. Chúng con có sự tin tưởng đó nơi Đức Chúa Trời. Nếu chúng con có chút đức tin nào, nếu Đức Chúa Trời đang sống trong chúng con, chúng con tin điều đó. Và con biết điều đó là như vậy, Chúa ôi. Vậy, xin ban nó, hôm nay, cho bệnh tật và sự cứu rỗi. Hay là, con đã phải nói, hay đã nên nói, sự cứu rỗi trước hết và rồi bệnh tật. Xin nhậm lời, Chúa ôi, bởi vì linh hồn thì có giá trị hơn thân thể.

²⁸³ Nhưng những ai mà, đôi khi, linh hồn họ được cứu, và thân thể già nua này vẫn còn thuộc về Sa-tan, và hẳn biết rằng hẳn sẽ lấy linh hồn đó vào thời cuối cùng. Hẳn sẽ nghiền linh hồn đó và gởi trả nó lại cho đến lúc những con bọ đất sẽ bò vào đó và ăn hết. Nhưng hẳn sẽ không bao giờ chạm được linh hồn đó, vì nó là kho báu quý giá của Đức Chúa Trời. Và qua đời sống đó, giống

như từ chiếc lá, nó quay trở lại với Đức Chúa Trời Đấng ban cho nó; sẽ phát lộ trong mùa kế tiếp, với một thân thể mới mà Satan không bao giờ có thể chạm đến được. Cả tuổi già hay điều gì khác cũng không bao giờ có thể chạm đến nó được. Nó sẽ là một thân thể được vinh hiển. Chúng con đang trông đợi điều đó, Chúa ôi. Xin ban phước cho dân sự của Ngài bây giờ. Họ là của Ngài. Và con phó thác họ trong tay Ngài. Con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus.

[Anh Neville đưa ra lời cổ vũ—Bt.] Vinh hiển thay! Ngợi khen...[Anh em khác đưa ra sự cổ vũ.]

²⁸⁴ Đó không phải là lời tôi. Đó là Lời Ngài. Ô, thật là những gì chúng ta cần, thời đại này—thời đại này, thời đại này mà chúng ta đang sống! Thưa các bạn, anh em há không hiểu, rằng Đức Chúa Trời không đến với những người nổi tiếng chẳng? Ngài ngự giữa vòng những người khiêm nhường, những người khiêm nhường, thấp hèn. Anh em có lẽ không nhận ra những gì đang diễn ra ngay bây giờ, những gì đang vận hành giữa vòng tòa nhà này, những gì đang vận hành giữa dân sự này ngay bây giờ.

²⁸⁵ Tại sao Thánh Linh đã nói, ban đầu, “Trước khi Ta đã khiến họ làm điều gì,” thông qua Anh Higginbotham? “Hãy quan sát Sứ điệp này, vì Ta đã mang Nó đến,” điều gì đó khác giống như thế, “để cảnh cáo cho các người về điều này sắp xảy đến.” Hãy nhìn những gì đã xảy ra.

²⁸⁶ Một số điều, những lời Kinh Thánh tôi đã viết xuống ở đây, thậm chí tôi chưa bao giờ động đến, và đã đi ngay ra khỏi Chúng. Tôi đã được dẫn dắt ra ngoài đó bởi Đức Thánh Linh. Hiểu không? Một số lời Kinh Thánh, tôi thậm chí chưa bao giờ đụng đến. Tôi cứ đi ra trên một điều khác, với nhau. Thỉnh thoảng, nghe điều gì đó đến, gỡ qua và tìm xem nó ở đâu. Thánh Linh đang phán trong mọi hướng bây giờ.

²⁸⁷ Ô, hỡi dân sự, hãy thật thà, hãy chân thành. Đừng cố yên nghĩ trên...Đấy, anh em—anh em đang trông đợi điều gì đó sáng láng và vĩ đại.

Khi mà, tất cả các đấng tiên tri, ngay cả Đa-vít đã nói, “Ở sự Đến của Chúa, rằng, mỗi ngọn núi sẽ bị mang xuống thấp, và

những—những nơi thấp sẽ được làm cho cao lên.” Đã nói, “Núi đồi sẽ nhảy giống như những cừu đực nhỏ, và hết thảy lá cây sẽ vỡ tay.” Ô, dân sự đã nghĩ gì về biến cố sẽ xảy ra, khi mà...Chúa Jê-sus đến?

Nó đã hóa ra thế nào? Một thầy giảng già khiêm nhường, không học vấn gì. Lúc chín tuổi, đã đi vào trong đồng vắng, không được con người huấn luyện, nhưng được—được Đức Chúa Trời huấn luyện. Đã đi ra, và đứng với mảnh da cừu quấn xung quanh ông, với lông phủ khắp mặt mình, lông hết cả, và tóc xõa xuống cổ. Sống trong đồng vắng, nhờ vào châu chấu, cào cào, châu chấu dại và mật ong, khi ông sống trong đồng vắng. Và đến, đứng trong bùn trên bờ sông, và tuyên bố sự đến của Đấng Mê-si. Và Đấng Mê-si bước ngay xuống, một Người bình thường giữa vòng dân sự, và đã chịu báp-têm. Và tất cả những đấng tiên tri đã tuyên bố đó là một trong những điều vĩ đại nhất đã từng xảy ra, và nó đã xảy ra. Hiểu không?

²⁸⁸ Họ tìm kiếm điều gì đó vĩ đại, điều gì đó sáng láng, xảy ra. Hiểu không? Đức Thánh Linh không chiếu sáng. Nó chiếu rực sáng. Chiếu sáng thuộc về thể gian. Rực sáng là của Đức Chúa Trời.

Xin sáng rực trên con, lạy Chúa, lời cầu nguyện của con. Cho con hạ mình xuống. Xin nhận lấy con, hun đúc con và tạo nên con. Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống ôi, xin vận hành tươi mới trên con. Xin hun đúc con, tạo nên con. Khiến cho con thuộc Riêng Ngài, lạy Chúa. Chỉ nhận lấy con.

²⁸⁹ Đúng như tôi được biết rằng Thánh Linh của Đấng Christ đang vận hành quanh khắp tòa nhà này tại đây sáng nay. Đức Chúa Trời mà sẽ phán xét thể gian thì ở ngay đây bây giờ, thật chắc chắn như tôi đang đứng trong bục giảng này. Có một, hai, ba sự chứng thực về điều đó, thuộc về Lời, một cách thật chính xác những gì Kinh Thánh đã nói. Anh em có nghe nó đóng lại vào lúc đó, sau đó không? Một, hai, ba, mọi sự trong trật tự thuộc linh, mọi sự trong trật tự Kinh Thánh. Ô, hãy mở lòng của anh em và hiểu. Ô, quả là một thì giờ tuyệt diệu như vậy, những gì có thể xảy ra vào lúc này!

²⁹⁰ Họ đã ở trong một phòng cao, tất cả đồng một lòng, đang chờ đợi. “Vì họ chờ đợi Chúa sẽ ban sức mới cho họ. Họ sẽ bay cao với đôi cánh như chim ưng.”

²⁹¹ Đừng chỉ đi lên đó và nói, “Lạy Chúa, con lấy làm tiếc về những tội lỗi của con. Bây giờ con tin nhận bởi đức tin rằng con đã có Đức Thánh Linh,” và bước đi ra.

“Họ những người chờ đợi Chúa,” những tuần, những ngày, bất kỳ là gì đi nữa, “sẽ làm mới sức lực của họ. Họ sẽ bay lên cao với đôi cánh chim ưng. Họ sẽ chạy mà không mòn mỏi. Nếu họ bước đi, họ sẽ không ngắt xỉu. Lạy Chúa, xin dạy con, xin dạy con, Chúa ôi, chờ đợi.” Chờ đợi Chúa.

²⁹² Ngày và đêm, luôn luôn, An-ne đã ở trong đền thờ, thường xuyên cầu nguyện, ngày và đêm. Khi họ mang Chúa Jê-sus vào, bà đi vào, mù, tới tòa nhà, đi quanh quẩn. Một người đàn bà mù đã đặt tay trên Ngài và chúc phước cho Đức Chúa Trời. Bởi vì, trong sự mù lòa thuộc thể của bà, trong linh của bà, bà đã được Thánh Linh cảm động, đi đến chỗ Ngài đang đứng.

²⁹³ Ở đó, Si-mê-ôn, đang chờ đợi Ngài, quay vào trong phòng cầu nguyện ở đó, biết rằng ông đã có một lời hứa, bởi Đức Thánh Linh, rằng ông sẽ không qua đời; một người cao niên, tám mươi, gần chín mươi tuổi. Và ông đã...công khai bảo cho dân sự, “Ta sẽ không thấy sự chết cho đến lúc ta thấy Đấng Mê-si.” Và vào chính phút đó, một Con Trẻ nhỏ bé xưa...

Ngài là gì? Không phải là một người có tiếng tăm, tất cả những lính gác đang đứng chú ý khi họ đem Đấng Mê-si vào, được quẩn thật êm dịu và xinh xắn, và duyên dáng và dễ thương, và được xúc dầu thơm giống như những em bé mà đến để được dâng lên. Nhưng người ta đã nói xấu về người mẹ trẻ, nói rằng, “Nàng đã có Con Trẻ, ngoài hôn phối.” Lại bực trong vải tả, cái ách, thứ của ách bò bực quanh Ngài, bước lên qua tòa nhà, và mọi người giữ khoảng cách của họ đối với Ngài.

Nhưng ở đây xuất hiện nhóm nhỏ đó, nhóm nhỏ đó. An-ne, là một người. Si-mê-ôn, là một người khác, đang bước xuống đi qua hàng, không biết khi ông đang đi mắt ông bắt gặp Nó. Và giờ tay ông lên và nói, “Lạy Chúa, bây giờ xin cho tôi tớ Ngài ra

đi trong sự bình an, theo Lời Ngài, vì mắt con đang thấy sự cứu rỗi của Ngài.” Ừm. Hiểu không? Không có gì chiếu sáng, vĩ đại. Một ánh sáng rực rỡ; và dầu người ta có nói xấu về nó, nó là một dấu hiệu.

²⁹⁴ Và, ngày hôm nay, dấu hiệu bị nói xấu về. Nó không có sự hợp tác nào. Nó—Nó...Nó đã bị nói xấu về, và bị gọi mọi thứ. Nhưng nó là một dấu hiệu bị xem thường, một dấu hiệu mà bị nói xấu về. Kinh Thánh nói về điều đó, “Một dấu hiệu, bị nói xấu về.”

²⁹⁵ Chúng ta hãy nhớ điều này khi chúng ta hành trình về nhà chúng ta. Anh em đừng bao giờ để cho Sứ điệp này chết từ tấm lòng của anh em. Bất kỳ điều gì anh em làm, anh em đừng làm điều đó. Anh em suy gẫm về Điều này, ngày và đêm. Và cầu nguyện, ngày và đêm, cho Đức Chúa Trời dấy lên người làm chứng của Ngài bây giờ. Chúng ta sẵn sàng, vì tôi tin, ngày gần đây, thì giờ sẽ không còn nữa. Chúng ta đang đến.

²⁹⁶ “Làm thế nào, khi nào nó sẽ xảy ra, Anh Branham?” Tôi không biết. Có thể là hôm nay. Nó có thể là ngày mai. Nếu nó không phải hôm nay, tôi sẽ trông đợi điều đó ngày mai. Và nó có thể là năm nay, năm tới, mười năm nữa. Có lẽ là ba mươi năm nữa, tôi không biết nó sẽ xảy ra khi nào. Nhưng tôi nói, từ giờ trở đi, anh em hãy chuẩn bị mỗi phút.

²⁹⁷ Và đừng chỉ nhận lấy điều gì đó theo cách thông thường. Đừng làm điều đó. Anh em đừng nghỉ ngơi, ngày và đêm, cho đến khi anh em đã trò chuyện với Đức Chúa Trời. Hãy giữ chính mình anh em khỏi chủ nghĩa quá khích. Đừng mắc vào trong cảm xúc. Đừng làm điều đó. Đó là những gì mang đến quá nhiều thứ cực đoan và làm cho dân sự sợ hãi nó, đây, là bởi vì chủ nghĩa quá khích cực đoan. Anh em đừng chấp nhận điều đó; chút nào cả. Anh em ở ngay tại đó cho đến khi anh em trò chuyện với Đức Chúa Trời. Rốt cuộc, chính là linh hồn của anh em, và anh em là người sẽ sống cõi Đời đời nơi xa kia. Và anh em chắc chắn rằng mình thật sự không bắt tay và nói một tín điều, hay—hay chấp nhận điều gì đó bởi đức tin. Anh em đừng làm thế. Anh em nói chuyện với Đức Chúa Trời. Hãy để Đức Chúa Trời nói chuyện với anh em, và hãy xem điều gì xảy ra cho anh em. Hãy xem những

ước muốn của anh em và những gì xảy ra, rồi anh em sẽ biết là anh em đã trò chuyện với Đức Chúa Trời hay không.

²⁹⁸ Với các bạn đã tin nơi Ngài sáng nay. Với các bạn, và tôi—tôi đã nói về những sự kêu gọi tin nhận. Các bạn biết họ đã làm điều đó như thế nào trong Kinh Thánh không? “Như nhiều người đã tin Chúa, như nhiều người tin Chúa đã chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ cho được sự tha tội của mình.” Nếu các bạn chưa bao giờ...Chúng ta đã chưa bao giờ có những lời kêu gọi tin nhận. Họ đã không bao giờ có những người bước lên. Khi các bạn làm điều đó, các bạn nhận mọi thứ. Đây là một anh chàng đến với bàn thờ, trông cao ngạo, và quỳ xuống, bởi vì người nào đó đã cố gắng thuyết phục anh ta. Anh—anh—anh em khó gấp đôi để có được anh ấy lần nữa. Hiếu không? Và anh em làm gì? Anh em lấy mọi thứ vào đó. Và Chúa Jêsus đã phán, “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng với Ta.” Hãy ở lại với Lời đó. Đức Chúa Trời sẽ làm phần còn lại của nó. Đúng vậy. Đúng vậy. Đức Chúa Trời sẽ làm phần còn lại của nó.

²⁹⁹ Đức Chúa Trời ban phước cho anh em. Tôi hy vọng gặp lại anh em tối nay, hy vọng, mỗi người trong anh em mà có thể. Tôi biết nhiều người trong anh em phải ở lại bên ngoài, xa cách. Tối nay, tôi sẽ đi xuống, để nghe người anh em của tôi, nếu đó là ý của Chúa. Tôi không muốn nhận cả các sứ điệp của anh ấy.

³⁰⁰ Và—và Anh Neville là một người anh em tử tế của Đức Chúa Trời. Và tôi biết, tôi biết ai...Khi tôi nghe anh ấy giảng, tôi biết nó đang đến một cách trực tiếp từ tấm lòng của anh ấy. Tôi biết điều đó. Và Anh Neville, như anh ấy đã nói đêm nọ, với lời bình luận đó, nói tôi đã có một nhận xét, “Ngày nào đó tôi sẽ làm báp-têm cho anh ấy trong Danh Chúa Jêsus.” Tôi đã làm. Tại sao? Tôi đã nhìn thấy sự chân thành và trung thực ở trong anh. Tôi biết nếu anh ấy...có thể đã từng được ban cho anh, và đã thấy anh ấy... và anh ấy—anh ấy đã có thể thật sự thấy Nó, đôi mắt của anh sẽ mở ra, anh sẽ nhận lãnh Nó. Tôi đã chờ đợi, và bảo hội thánh, “Anh em đừng lo, thầy giảng Giám Lý đó rồi sẽ tốt thôi.” Và anh đang có mặt tại đây hôm nay, một mục sư của đền tạm, thật là vững vàng trong công việc như anh có thể, trong Sứ điệp. Anh tin Đức Chúa Trời. Và tôi biết, khi tôi nghe điều gì đó đến từ Anh

Neville, tôi biết nó chân thật, đến từ Đức Chúa Trời, bởi vì anh là loại người đó.

³⁰¹ Tôi đã đặt tay trên các khăn tay của các bạn ở đây đã được cầu nguyện trên. Tin rằng, mỗi người trong các bạn nhận được ơn phước từ Đức Chúa Trời. Tin rằng Đức Chúa Trời ở trong lòng các bạn.

³⁰² Chúng ta không—chúng ta không đến đây để—để nhận được ơn phước từ Đức Chúa Trời, thật nhiều, khi chúng ta đến đây. Mỗi ngày chúng ta thở hơi thở, chúng ta đã có được một ơn phước từ Đức Chúa Trời. Điều mà chúng ta đến đây để làm, là sự chỉnh sửa, để cắt ra khỏi, để cắt bỏ lòng chúng ta, và để đến trước Đức Chúa Trời, và tin Đức Chúa Trời với tất cả tấm lòng của chúng ta.

³⁰³ Hãy nhớ Lời của Chúa. Và đừng quên, và đừng bỏ qua, đừng xem thường một dấu hiệu thật được gửi đến từ Đức Chúa Trời.

Và thế thì tôi sẽ giao buổi nhóm lại cho Anh Neville, để cho anh ấy nói bất cứ điều gì anh ấy muốn nói.

[Anh Neville nói, “Tôi chắc chắn, chào ôi, tôi đang nói với anh chị em, tôi đã biết rằng Đức Chúa Trời chứng thực những gì chúng ta đã mong đợi trong lúc đầu của buổi nhóm. Khi tôi nhìn khắp số người những gương mặt này, sáng nay, tôi biết rằng thật là tốt rằng anh đã có mặt ở đây, và thật là tốt rằng tôi đã có mặt ở đây, và tôi đã được cho là ở đây, và anh đã được cho là ở đây. Sứ mệnh của anh đã được thi hành trọn vẹn cách đúng đắn nếu anh coi trọng nó là vậy. Những gì anh nói sáng nay, anh có thể có bởi vì anh đã nhận lãnh nó từ Đức Chúa Trời.]

[“Và ngay lập tức chúng ta sẽ có lễ báp-têm, theo sau đây. Và Anh Willard Collins sẽ hành lễ trong buổi lễ báp-têm, và chúng ta có hai hay nhiều người chịu báp-têm nữa. Và chúng tôi muốn thấy một trăm người chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, sáng nay.”]

A-men!

[“Quyết định bày tỏ đức tin của các bạn trong một cách biểu hiện. Đức tin không bao giờ làm việc. Đức tin, đã được nói về, thì không tốt. Nhưng đức tin, được biểu hiện bằng hành động, là mạng lịnh của Kinh Thánh.”]

A-men! Đúng thế.

[“Qua sự vắng lời, đức tin có thể được bày tỏ bằng hành động. Xin Đức Chúa Trời ban ơn cho bất cứ người nào, sáng nay, có mặt ở đây, mà cảm thấy sẵn sàng làm vậy, xin mời các bạn đến. Nếu đây là sự, nếu đây là một chút ngoài thứ tự của những gì các bạn đã dự định, hay có lẽ các bạn đã có một cuộc hẹn gặp ai ngay lập tức, hay điều gì đó, nếu các bạn có thể cố gắng trì hoãn được điều đó, và thực hiện hành động vắng lời này, tôi tin như một người anh hèn mọn của anh em trong Đấng Christ, và như một người cùng làm việc với nhau với nhà tiên tri của Đức Chúa Trời, tôi tin nó sẽ—nó sẽ là sự lựa chọn tốt nhất của các bạn, để làm quyết định đó bây giờ.”]

Chúa nhậm điều đó!

[“Và ban cho các bạn sẽ đến, và nhận lấy chỗ của mình giữa những người khác mà chịu báp-têm, để các bạn có thể ở trong số người này, đang làm nên bầy nhỏ. Ô, thật tuyệt vời, phải không? để là một người của Ngài, và để làm theo Lời Ngài. Xin tất cả chúng ta cùng đứng lên, khi chúng ta sẵn sàng để kết thúc buổi nhóm.]

[“Chúa nhật tới, Anh Branham sẽ trở lại với chúng ta lần nữa. Chúng ta hãy nhớ thông báo đó. Anh ấy nói anh ấy sẽ xuống ở đây tối nay, nhưng anh ấy không nói anh ấy sẽ hầu việc. Tuy nhiên, mong ước của tôi là, luôn luôn, rằng anh ấy sẽ giảng. Và anh ấy cần không có sự sợ hãi về nơi tôi đứng trên đó. Ước mong của tôi thì hầu như chắc chắn, biết rằng Sứ điệp và sự—sự kêu gọi, chức vụ mà anh ấy có, là nhu cầu lớn của thời sau rốt này. Tôi cho chỗ đó, bất cứ lúc nào.]

[“Tôi sẽ nói điều này trong sự hiện diện của mọi người và anh ấy: Tôi thì, vui mừng trao nơi ấy, bất cứ lúc nào, trong bất cứ buổi nhóm nào, cho Sứ điệp quan trọng này mà tôi tin, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán qua hai chúng tôi, sáng nay, báo cho biết dấu hiệu của điều này. Và tôi vui mừng có đặc ân được có thể chỉ là một người mà có thể trao chỗ ấy cho anh ấy.]

[“Và tôi sẽ, tối nay, tôi sẽ vui mừng, nếu người anh của chúng ta, và đầy tớ và nhà tiên tri của Đức Chúa Trời, đã được sắp xếp

để làm vậy, tôi sẽ thật vui mừng trao cho anh ấy chỗ đó. Chỉ duy nhất ở lời anh ấy, bất cứ điều gì anh ấy cảm thấy. Nhưng, anh ấy đã nói, và chúng ta sẽ chỉ căn cứ vào phần kết luận của toàn bộ sự việc trong bàn tay của Đức Chúa Trời Toàn Năng.”—Bt.]

³⁰⁴ Anh em không thể cầu xin điều gì đó êm dịu hơn, từ một người anh em thực sự, phải không? Lý do mà tôi...Đấy, thưa các bạn, tôi—tôi biết các bạn yêu thương tôi. Các bạn yêu thương Anh Neville. Các bạn yêu thương tất cả những người của Đức Chúa Trời. Chúng ta yêu thương nhau. Nếu đã từng có một thời mà chúng ta nên yêu thương nhau nhiều hơn, đó là hôm nay. Chúng ta nên thật gần gũi nhau, thưa anh em, để chúng ta thật sự...Chúng ta sẽ còn hơn là những anh và chị em ruột thịt thật sự. Đó là tình yêu thương mà nên ở trong những tấm lòng của chúng ta dành cho nhau, tôn kính và kính trọng, cao nhất. Và tôi thích điều đó. Tôi thích điều đó thực sự.

³⁰⁵ Và ở đây, Anh Neville, và Anh Higginbotham, Anh...Tôi tin đó là Anh Funk, thậm chí nó đã không có vẻ giống như anh ấy, mà ban phát sứ điệp đó ở đây. Mà đến...chúng đến từ Đức Chúa Trời, những sứ điệp ấy, thưa các bạn, chúng thật sự vậy. Bất cứ ai có sự phân biệt thuộc linh đều biết điều đó.

³⁰⁶ Nhưng đây là những gì nó là. Trong việc đến, tôi—tôi yêu mến Anh Neville rất nhiều đến nỗi tôi suy nghĩ điều này, anh em biết đấy. Tôi—tôi không thích nói điều gì nếu tôi không thật sự có điều gì đó từ Đức Chúa Trời để bảo cho anh em. Hiểu không? Và tôi đã có điều này—điều này đến trên tấm lòng tôi, cách đây khoảng hai hay ba ngày, và tôi đã không bắt đầu nhìn vào nó nhiều cho đến đêm qua, tra xem một vài câu Kinh Thánh. Đó là lý do tôi đến để phân phát nó. Nó đã ra khỏi tay tôi bây giờ. Anh em hiểu không? Bất kể điều gì anh em làm với nó, điều đó tùy thuộc, điều đó sẽ ở với anh em, anh em thấy đó. Nhưng nó ra khỏi tay của tôi.

³⁰⁷ Nhưng, Anh Neville và tôi, chúng ta cứ theo cách đó. Nếu tôi đi xuống đây, chỉ để—chỉ để nói khoảng thời gian nào đó, và điều gì đó giống như thế, và Anh Neville đã có một sứ điệp từ Đức Chúa Trời, tôi sẽ ngồi xuống. Vâng, thật vậy. Tôi sẽ dành chỗ cho sứ điệp của Chúa, luôn luôn. Hiểu không? Đó là cách chúng tôi

làm với nhau. Và đó là lý do tôi nói tôi sẽ...Nếu—nếu Đức Chúa Trời không ban cho tôi điều gì, thế thì, có lẽ, chỉ để nói, và nếu Đức Chúa Trời ban cho Anh Neville điều gì, và tôi có mặt ở đây ngay tại bục giảng, sáng Chúa nhật, tối Chúa nhật, bất cứ khi nào, Anh Neville sẽ chỉ, anh ấy thật là một người anh em tốt, anh ấy có thể đến với tôi, bảo, “Anh Branham, tôi tin anh là tôi tớ của Đức Chúa Trời, nhưng Chúa vừa ban cho tôi một sứ điệp.” Anh sẽ làm điều đó, phải không? [Anh Neville nói, “A-men.”—Bt.] Vâng, thưa quý vị.

³⁰⁸ Tôi sẽ làm giống như vậy đối với anh, nếu anh ấy định giảng. Tôi sẽ nói, “Anh Neville, anh sẽ tha lỗi cho tôi chứ? Đức Chúa Trời đã ban cho tôi một sứ điệp. Tôi phải nói nó cho dân sự, ngay bây giờ.” Và anh ấy, Anh Neville, sẽ bước ra ngay khỏi lối đó; hoặc là một trong hai chúng tôi, với nhau. Hiểu không? Đó là cách chúng tôi làm. Và thế thì nếu chúng tôi, nếu tôi không có điều nào chắc chắn, thì tôi...

³⁰⁹ Tôi thật thích nghe anh ấy giảng. Tôi đã nghe anh ấy. Bao nhiêu người đã nghe anh ấy giảng, tối Chúa nhật vừa rồi? Tôi nói với anh em, quả là một sứ điệp tuyệt vời như vậy. Nó buộc ngay vào, những gì đã được nói trong buổi sáng.

Và, thưa dân sự, tôi đang nói với anh chị em, anh chị em đã có đủ Lời của Đức Chúa Trời để anh chị em chắc chắn sẽ sống đúng và được đúng đắn.

Đức Chúa Trời ban phước cho anh giờ này, Anh Neville.

DẤU HIỆU THẬT BỊ XEM THƯỜNG VIE61-1112

(A True Sign That's Overlooked)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 12 tháng Mười Một, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org